

Euroopan unionin virallinen lehti

L 78

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

54. vuosikerta

24. maaliskuuta 2011

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 287/2011, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2011, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan volframikarbidin, volframikarbidin ja metallijauheen seoksen ja sulatetun volframikarbidin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 1
- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 288/2011, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011, Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 16 artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta 13
- ★ Komission asetus (EU) N:o 289/2011, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden julkisten interventio-ostojen ja -myyntien osalta annetun asetuksen (EU) N:o 1272/2009 unkarinkielisen toisinnon oikaisemisesta 21
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 290/2011, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 22

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

- ★ Neuvoston päätös 2011/178/YUTP, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011, Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2011/137/YUTP muuttamisesta 24
- 2011/179/EU:
- ★ Komission päätös, annettu 14 päivänä joulukuuta 2010, valtiontuesta C 39/96 (ex NN 127/92), jonka Ranska on myöntänyt *Coopérative d'exportation du livre français'le (CELF)* (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 8938) ⁽¹⁾..... 37
- 2011/180/EU:
- ★ Komission päätös, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011, neuvoston direktiivin 2002/55/EY panemisesta täytäntöön siltä osin kuin on kyse edellytyksistä, joiden täyttyessä voidaan antaa lupa saattaa markkinoille samaan lajiin kuuluvien eri vihanneslajikkeiden vakiosiemmenten sekoituksia pienpakkauksina (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 1760) ⁽¹⁾..... 55
-

III Muut säädökset

EUROOPAN TALOUSALUE

- ★ EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätös N:o 5/2010/PK, annettu 9 päivänä joulukuuta 2010, rahoitusjärjestelmäkomitean perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksen N:o 4/2004/PK muuttamisesta 57
- ★ EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätös N:o 6/2010/PK, annettu 9 päivänä joulukuuta 2010, ETA:n ja Norjan rahoitusjärjestelmäviraston tehtävien laajentamisesta 58
-

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 287/2011,

annettu 21 päivänä maaliskuuta 2011,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan volframikarbidin, volframikarbidin ja metallijauheen seoksen ja sulatetun volframikarbidin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan sekä 11 artiklan 2, 5 ja 6 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission, jäljempänä 'komissio', ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

(3) Neuvosto muutti asetusta (ETY) N:o 2737/90 asetuksella (EY) N:o 610/95 ⁽⁵⁾ ja otti käyttöön 33 prosentin suuruisen lopullisen tullin volframikarbidin ja sulatetun volframikarbidin tuonnissa. Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla vireille pannun tarkastelun, jäljempänä 'aiempi tarkastelu', perusteella näiden toimenpiteiden voimassaoloaika jatkettiin uudeksi viisivuotiskaudeksi neuvoston asetuksella (EY) N:o 771/98 ⁽⁶⁾.

(4) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2268/2004 ⁽⁷⁾ käyttöön 33 prosentin suuruisen polkumyöntitullin Kiinasta peräisin olevan volframikarbidin ja sulatetun volframikarbidin tuonnissa.

(5) Neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1275/2005 ⁽⁸⁾ tuotemääritelmää, jotta se kattaisi myös volframikarbidin ja metallijauheen seoksen.

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (ETY) N:o 2737/90 ⁽²⁾ käyttöön 33 prosentin suuruisen lopullisen polkumyöntitullin, jota kannetaan Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan volframikarbidin ja sulatetun volframikarbidin tuonnissa. Komissio hyväksyi päätöksellä 90/480/ETY ⁽³⁾ toimenpiteiden kohteena olevaa tuotetta koskevat sitoumukset kahdelta merkittävältä viejältä.

(2) Kun nämä kaksi kiinalaista viejää peruuttivat antamansa sitoumukset, komissio otti asetuksella (EY) N:o 2286/94 ⁽⁴⁾ käyttöön tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa kannettavan väliaikaisen polkumyöntitullin.

2. Tarkastelupyynnöt

(6) Lopullisten polkumyöntitullin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä julkaistiin ilmoitus ⁽⁹⁾, minkä jälkeen komissio vastaanotti 30 päivänä syyskuuta 2009 pyynnön panna vireille perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukainen kyseisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu. Pynnön esitti Euroopan metallialan järjestö Eurometaux, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', sellaisten unionin tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 85 prosenttia volframikarbidin, volframikarbidin ja metallijauheen seoksen sekä sulatetun volframikarbidin kokonaistuotannosta unionissa.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EYVL L 264, 27.9.1990, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 264, 27.9.1990, s. 59.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 23.9.1994, s. 8.

⁽⁵⁾ EYVL L 64, 22.3.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 111, 9.4.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 395, 31.12.2004, s. 56.

⁽⁸⁾ EUVL L 202, 3.8.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL C 115, 20.5.2009, s. 18.

- (7) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon toistumiseen.

3. Vireillepano

- (8) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 30 päivänä joulukuuta 2009 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanosta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', Euroopan unionin virallisessa lehdessä ⁽¹⁾.

4. Tutkimus

4.1 Tutkimusajanjakso

- (9) Polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2009 ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 2006 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

4.2 Tutkimuksen osapuolet

- (10) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, vertailumaan tuottajille sekä Kiinan edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (11) Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.
- (12) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan ja jotka olivat ilmoittautuneet vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Kyselyyn vastasi seitsemän unionin tuottajaa, yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja, yksi vertailumaassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja ja kolme käyttäjää.
- (13) Yksikään tuoja ei vastannut otantaa koskevaan kyselyyn eikä toimittanut tietoja tai ilmoittautunut komissiolle tutkimuksen aikana. Koska ainoastaan yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja toimitti pyydetty tiedot, otosta ei ollut tarpeen valita.

- (14) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot sen määrittämiseksi, onko polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on unionin edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat

- Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Itävalta
- H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Saksa
- Eurotungstène poudres SA, Grenoble, Ranska
- Global Tungsten & Powders spol. s r.o, Bruntál, Tšekki
- Treibacher Industrie AG, Althofen, Itävalta

b) Vertailumaa

- Global Tungsten & Powders Corp., Yhdysvallat

c) Käyttäjä

- Sandvik Hard Materials, Epinouze, Ranska.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (15) Tarkastelun kohteena ovat Kiinasta peräisin oleva volframikarbidi, volframikarbidin ja metallijauheen seos sekä sulatettu volframikarbidi, jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin 2849 90 30 ja ex 3824 30 00.
- (16) Volframikarbidi, volframikarbidin ja metallijauheen seos ja sulatettu volframikarbidi ovat hiilen ja volframin yhdisteitä, jotka on valmistettu lämpökäsittelyllä (volframikarbidi hiilettämällä ja sulatettu volframikarbidi sulattamalla). Ne ovat väli tuotteita, joita käytetään kovametalliosien kuten kovametallisten terätyökalujen ja kovaan kulutukseen tarkoitettujen osien valmistuksessa sekä kulutusta kestävässä pinnoitteissa, öljyn- ja kallioporaukseen tarkoitettujen työkalujen terissä ja metallien vetämiseen sekä takomiseen tarkoitetuissa muoteissa ja kärjissä.
- (17) Tutkimus vahvisti, että vientiä harjoittavan tuottajan valmistamalla ja unioniin myymällä tarkasteltavana olevalla tuotteella on samanlaiset fyysiset ja kemialliset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset kuin unionin tuottajien unionin markkinoilla tuottamalla ja myymällä tuotteella tai vertailumaassa tuotetulla ja myydyllä tuotteella, mistä syystä näitä tuotteita pidetään perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

⁽¹⁾ EUVL C 322, 30.12.2009, s. 23.

C. POLKUMYYNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Alustavat huomiot

- (18) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, esiintyikö polkumyyntiä kyseisellä hetkellä ja jos esiintyi, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen. Mainitun artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissahan ei tarkastella markkinatalouskohtelua.
- (19) Kuten edellä on todettu, otanta kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista ei ollut tarpeen.
- (20) Otantavaiheessa vaikutti siltä, että ainoan yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osuus Kiinasta unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä oli alle 5 prosenttia. Kiinan viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin, että koska vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen, tutkimuksessa sovellettaisiin mahdollisesti perusasetuksen 18 artiklaa. Komissio ei saanut mitään vastusta tähän ilmoitukseen.
- (21) Tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa toimittamassaan vastauksessa kyselylomakkeeseen yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja kuitenkin korjasi unioniin suuntautunutta vientimyyntiään koskeissa tiedoissa olleen virheen ja tarkisti ylöspäin vientimääräänsä unioniin. Tarkasteltavana olevan tuotteen vientimääriä Kiinasta unioniin analysoitiin samanaikaisesti tarkemmin Eurostatin lukujen perusteella. Tämän tuloksena ja kyselylomakavastauksen tietojen tarkistamisen jälkeen todettiin, että yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osuus viennistä oli hyvin suuri⁽¹⁾. Näiden havaintojen perusteella pääteltiin, että yhteistyössä toimimisen aste oli korkea.

2. Polkumyynnillä tapahtunut tuonti tutkimusajanjakson aikana

2.1 Vertailumaa

- (22) Kiinaa koskeva normaaliarvo vahvistettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska yhdellekään kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua aiemmissä tutkimuksissa.
- (23) Vireillepanoilmoituksessa ehdotettiin Yhdysvaltoja vertailumaaksi normaaliarvon määrittämiseksi Kiinalle. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään näkökantansa tämän vertailumaan sopivuudesta. Yksikään osapuoli ei esittänyt tältä osin huomautuksia tai vastaväitteitä. Yhdysvaltoja käytettiin vertailumaana myös alkuperäisessä tutkimuksessa, eikä sellaisia uusia tai muuttuneita olosuhteita, joiden perusteella vertailumaata olisi syytä vaihtaa, näyttänyt esiintyvän, eikä sellaisista myöskään ilmoitettu komissiolle. Yhdysvaltoja pidettiin edustavina viitemark-

kinoina erityisesti siksi, että sen kotimarkkinat ovat avoimet ja kilpailuun perustuvat. Lisäksi yksi yhdysvaltalainen tuottaja suostui toimimaan yhteistyössä tässä tarkastelussa.

- (24) Sen vuoksi Yhdysvaltoja on käytetty tässä tarkastelussa markkinataloutta toteuttavana vertailumaana.

2.2 Normaaliarvo

- (25) Normaaliarvo määritettiin yhteistyössä toimineelta vertailumaan tuottajalta saatujen varmennettujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti eli Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla sellaisista tuotelajeista maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, joiden myynnin todettiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (26) Tämän tuloksena normaaliarvoksi vahvistettiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan etuyhteydettömiltä asiakkailtaan kotimarkkinoilla veloittamien hintojen painotettu keskiarvo.

- (27) Aluksi tutkittiin, oliko tutkimuksessa yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti eli oliko tuon myynnin määrä vähintään viisi prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä. Yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan kotimarkkinamyynnin todettiin olleen riittävän edustavaa tutkimusajanjakson aikana.

- (28) Tämän jälkeen selvitettiin, voidaanko samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tämä tehtiin määrittämällä, kuinka suuri osuus Yhdysvaltojen markkinoilla myydyin samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta kotimarkkinamyynnistä oli ollut kannattavaa tutkimusajanjakson aikana.

- (29) Koska samankaltaisen tuotteen kannattavan myynnin määrä oli alle 80 prosenttia kokonaismyynnin määrästä, normaaliarvon perusteena käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä kannattavan myynnin painotettu keskiarvo.

2.3 Vientihinta

- (30) Kuten edellä selostettiin, tutkimuksessa yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osuus Kiinasta unioniin suuntautuvan tuonin kokonaismäärästä oli yli 90 prosenttia, mistä syystä vientihintaa tarkasteltiin kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen perusteella ja vientihinnaksi vahvistettiin tarkasteltavana olevasta, unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava, asianmukaisesti oikaistu hinta.

⁽¹⁾ Tarkkaa prosenttilukua ei voida ilmoittaa luottamuksellisuussyistä.

2.4 Vertailu

- (31) Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin lajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan noudettuna lähettäjältä -tasolla, samassa kaupan portaassa ja samalla verotuksen tasolla. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti ja tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin huomioon sellaisten tekijöiden eroavuudet, joiden väitettiin ja osoitettiin vaikuttavan hintaan ja hintojen vertailukelpoisuuteen. Oikaisuja tehtiin kotimaan kuljetuskustannusten, merirahti-, vakuutus- ja pakkauskustannusten sekä pankkimaksujen huomioon ottamiseksi. Vientihintaan tehtiin lisäksi viiden prosentin oikaisu vientiveron ja normaaliarvoon oikaisu arvonlisäveron huomioon ottamiseksi.

2.5 Polkumyymintimarginaali

- (32) Polkumyymintimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti tuotelajikohtaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa samassa kaupan portaassa. Vertailun mukaan polkumyymintimarginaali oli tutkimusajanjakson aikana yli 80 prosenttia eli huomattavasti korkeampi kuin edellisessä tarkastelussa (31 %). Tarkkaa polkumyymintimarginaalia ei voida ilmoittaa luotattavuusluokista. Laskelmat perustuvat yhden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan ja yhden vertailumaan tuottajan toimittamiin tietoihin. Polkumyymintimarginaalin ilmoittaminen antaisi sekä kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle että vertailumaan tuottajalle mahdollisuuden päätellä toistensa normaaliarvo ja vientihinta, mikä loukkaisi selvästi molempien osapuolten oikeutta luotattavuusluokista tietojen käsittelyyn.

3. Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan

3.1 Alustavat huomiot

- (33) Tähän jaksoon sisältyvät tiedot saatiin analysoimalla tutkimuksessa yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja Eurostatilta peräisin olevia tietoja sekä tarkastelupyyntöön sisältyneitä tietoja.

3.2 Kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käyttämätön kapasiteetti

- (34) Tutkimuksessa yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamia tietoja käyttämättömästä kapasiteetista on tarkastelua varten mukautettu 20 prosenttia joko ylös- tai alaspäin luottamuksellisuuden säilyttämiseksi. Kiinan tuotantokapasiteetti oli vuosina 2006 ja 2007 noin 21 000 tonnia ja kasvoi sitten vuonna 2008 ja tutkimusajanjakson aikana merkittävästi eli noin 35 000 tonniin, mikä tarkoittaa yli 80 prosentin lisäystä tarkastelujakson aikana. Näitä lukuja voidaan pitää maltillisena arviona, sillä tarkastelupyyntöissä tuotantokapasiteetiksi ilmoitettiin lähes 50 000 tonnia.

- (35) Lisäksi tutkimuksessa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti kapasiteettinsa kasvaneen merkittävästi tarkastelujakson aikana.

- (36) Tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen mukaan Kiinan kokonaistuotantokapasiteetti ylitti merkittävästi Kiinan tosiasiallisen tuotannon (vähintään yli 20 000 tonnilla vuonna 2008 ja tutkimusajanjakson aikana).

- (37) Tutkimusajanjakson aikana Kiinassa oli käyttämätöntä kapasiteettia kuusi kertaa unionin kulutusta vastaava määrä (25 000 tonnia, kun unionin kulutus oli 3 800 tonnia).

- (38) Edellä esitetyn perusteella on selvää, että ilman polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä suuri osa Kiinan käyttämättömästä kapasiteetista voitaisiin hyödyntää unioniin suuntautuvan viennin lisäämiseen.

- (39) Tutkimuksen aikana toimitetuista tiedoista kävi lisäksi ilmi, että tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen käytettävien raaka-aineiden markkinoilla esiintyy huomattavia vääristymiä. Kiinan viranomaiset ovat ensinnäkin ottaneet käyttöön raaka-aineita koskevia kiintiöitä. Lisäksi Kiinan viranomaiset rajoittavat raaka-aineiden saantia vientiveroilla ja alv-hyvityksiin liittyvillä toimenpiteillä, jotka koskivat myös tarkasteltavana olevaa tuotetta, kuten käy ilmi 31 kappaleesta edellä. Nämä tekijät viittaavat omalta osaltaan siihen, että polkumyynti todennäköisesti jatkuisi tarkasteltavana olevassa tapauksessa.

3.3 Unionin markkinoiden houkuttelevuus ja vientihinnat kolmansiin maihin

- (40) Vientiä harjoittavan tuottajan toimittamat hintatiedot, joita ei voida paljastaa luottamuksellisuussyistä, osoittavat, että unionin markkinat ovat selvästikin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta kiinnostavat. Muiden kolmansien maiden markkinoilla veloitettujen hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan (vuotta 2007 lukuun ottamatta) alempia kuin unionin markkinoilla veloitettujen hinnat (arviolta 10–20 prosenttia alempia tarkastelujakson eri vuosina).

- (41) Tämän perusteella voidaan päätellä, että unionin markkinat ovat saavutettavissa olevien hintojen suhteen ehdottomasti houkutteleva vaihtoehto kiinalaisille viejille.

- (42) Tämä voisi kannustaa kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia lisäämään vientiään unionin markkinoille, jos toimenpiteet kumottaisiin. Unionin markkinoiden korkeat hinnat antaisivat kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden parempiin voittomarginaaleihin.

3.4 Toimenpiteiden kiertäminen

- (43) Toimenpiteiden soveltamisalaa laajennettiin vuonna 2005 sisällyttämällä siihen yksi CN-koodi lisää, koska kiinalaisten viejien todettiin kiertävän toimenpiteitä lisäämällä volframikarbidijauheeseen pieniä määriä muuta metallijauhetta (lähinnä kobolttia) ⁽¹⁾. Tämä vahvistettu kiertämiskäytäntö on jälleen yksi osoitus siitä, että polkumyynni todennäköisesti jatkuisi. Se osoittaa selvästi, että Euroopan markkinat ovat edelleen houkuttelevat kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka ilman polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä todennäköisesti lisääisivät volframikarbidin vientiä EU:hun.

3.5 Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät

- (44) Edellä esitetty analyysi osoittaa, että kiinalaisia tuotteita tuotiin edelleen unionin markkinoille polkumyynnihinoin ja että polkumyynnimarginaalit olivat erittäin korkeita. Kun otetaan erityisesti huomioon EU:n ja muiden kolmansien maiden markkinoiden hintatasot sekä Kiinassa käytettävissä oleva kapasiteetti, voidaan päätellä, että toimenpiteiden kumoaminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen.

D. TILANNE UNIONIN MARKKINOILLA

1. Unionin tuotannonalan määritelmä

- (45) Samankaltaista tuotetta valmistaa unionissa seitsemän yritystä tai yritysryhmää.
- (46) Niiden katsotaan siten muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua unionin tuotannonalaa, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'unionin tuotannonala'.

2. Alustavat huomiot

- (47) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia Kiinasta Euroopan unioniin koskevat tiedot oli indeksoitava tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti.
- (48) Taric-koodia 3824 30 00 10 käyttäen tuotujen tuotemäärien osalta olisi huomattava, että koska saatavilla oleviin Eurostatin tuontitietoihin, jotka perustuvat CN-koodeihin (CN-koodi 3824 30 00), sisältyy muitakin tuotteita kuin tarkasteltavana oleva tuote, seuraava analyysi on tehty Taric-koodeihin perustuvien tuontitietojen perusteella ja niiden lisäksi on käytetty perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti kerättyjä tietoja. Taric-tietoja pidetään luottamuksellisina, koska ne ovat niin yksityiskohtaisia, että osapuolet on niiden avulla mahdollista tunnistaa. Tästä syystä osa tiedoista esitettiin vaihteluväleinä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1275/2005, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2005, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan volframikarbidin ja sulatetun volframikarbidin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2268/2004 muuttamisesta (EUVL L 202, 3.8.2005, s. 1).

- (49) Unionin tuotannonalaa koskevat tiedot ovat peräisin unionin seitsemän tuottajan kyselylomakkeeseen antamista vastauksista.

3. Kulutus unionin markkinoilla

- (50) Unionin kulutus määritettiin unionin tuotannonalan unionin markkinoilla myymän tuotemäärän ja Eurostatin tuontitietojen perusteella.
- (51) Vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välillä unionin kulutus väheni 62 prosenttia ja eniten se väheni vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välillä. Tutkimusajanjakson aikana kulutus väheni 63 prosenttia verrattuna vuoteen 2008.

Taulukko 1

Kulutus

	2006	2007	2008	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)				
+ Tuonti yhteensä	1 766	1 885	2 303	755
+ EU:n markkinoilla myyty EU:n tuotanto	8 281	8 334	7 981	3 024
= Kulutus	10 047	10 218	10 284	3 779
Vuotuinen kasvu		2 %	1 %	- 63 %

4. Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta

- (52) Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrät, markkinaosuudet ja keskihinnat kehittyivät seuraavassa esitetyllä tavalla. Seuraavat määriä ja hintoja koskevat suuntaukset perustuvat Eurostatin tietoihin.

Taulukko 2

Tuonti Kiinasta

	2006	2007	2008	Tutkimusajanjakso
Tuonti asianomaisesta (määrä tonneina)	Yli 700	Yli 700	Yli 400	Yli 60
Indeksi (2006 = 100)	100	104	60	11
Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin markkinaosuus	7,1 %	7,3 %	4,2 %	2,1 %
Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat (euroa/tonni)	25 622	21 883	22 434	22 110
Indeksi (2006 = 100)	100	85	88	86

- (53) Tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtunut tuonti Kiinasta väheni 89 prosenttia tarkastelujaksolla ja oli tutkimusajanjakson aikana noin 80 tonnia. Myös markkinaosuus laski tutkimusajanjakson aikana 2,1 prosenttiin vuoden 2006 tasosta eli 7,1 prosentista.
- (54) Tuonnin lasku saattaa osittain johtua siitä, että tuotteen kulutus Kiinan kotimarkkinoilla kasvoi merkittävästi tarkastelujaksolla. Lisäksi Kiinan viranomaiset ovat ottaneet käyttöön vientikiintiöiden ja -tullien järjestelmän, jonka tavoitteena näyttäisi olevan Kiinan volframivarojen säilyttäminen.
- (55) Kiinasta tulevan tuonnin hinnat alenivat 14 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä kehitys vastaa sitä yleistä suuntausta, joka oli havaittavissa myös unionin tuotannonalan hintojen kohdalla.
- (56) Vertailu osoitti myös, että Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat yli 10 prosenttia unionin tuotannonalan hintoja alempia, kun niistä oli vähennetty voimassa oleva polkumyyntitulli. Edellisessä tarkastelussa päädyttiin samoihin tuloksiin ⁽¹⁾.

5. Tuonti muista maista

- (57) Seuraavassa taulukossa esitetään tuontimäärät muista maista tarkastelujaksolla. Määriä ja hintoja koskevat suuntauukset perustuvat Eurostatin tietoihin.

Taulukko 3

Tuonti muista maista

	2006	2007	2008	Tutkimusajanjakso
Tuonti muista maista (tonnia)	1 050	1 138	1 873	675
Indeksi (2006 = 100)	100	108	178	64
Muista maista tulevan tuonnin markkinaosuus	10,5 %	11,1 %	18,2 %	17,9 %
Keskihinta (euroa/tonni)	27 309,1	26 626,0	21 607,5	24 867,4
Indeksi (2006 = 100)	100	97	79	91
Yhdysvaltojen markkinaosuus	4,2 %	3,9 %	3,9 %	3,6 %
Keskihinta (euroa/tonni)	32 948,1	32 356,0	29 353,3	32 054,4
Etelä-Korean markkinaosuus	2,2 %	2,4 %	2,6 %	4,4 %
Keskihinta (euroa/tonni)	33 733,8	29 969,5	25 789,0	24 503,7

- (58) Kolmansista maista peräisin olevan tuonnin määrä väheni tarkastelujaksolla 36 prosenttia. Tuonnin kehitys noudatti supistuvan kulutuksen (62 prosentin lasku) alulle panemaa yleistä markkinasuuntausta, vaikkakaan se ei edennyt samaa tahtia. Kyseisen tuonnin markkinaosuus on siten noussut 10,5 prosentista 17,9 prosenttiin. Kuten jäljempänä 85–88 kappaleessa osoitetaan, kyseinen tuonti ei kuitenkaan vaikuttanut kielteisesti unionin tuotannonalaan.
- (59) Korean tasavallan, jäljempänä 'Korea', markkinaosuus kaksinkertaistui tarkastelujaksolla ja oli sen lopussa 4,4 prosenttia. Koreasta peräisin olevan tuonnin keskihinnat laskivat tarkastelujaksolla mutta pysyivät kuitenkin koko ajan korkeampina kuin kiinalaisten viejien keskimääräiset myyntihinnat.

6. Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (60) Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia sellaisia olennaisia taloudellisia tekijöitä ja indikaattoreita, jotka vaikuttavat unionin tuotannonalan tilanteeseen.

6.1 Tuotanto

- (61) Unionin tuotannonalan tuotanto kasvoi ensin 5,8 prosenttia vuonna 2007 ja 11,6 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2006 verrattuna ja väheni sitten tutkimusajanjakson aikana jyrkästi eli 56 prosenttia vuoteen 2008 verrattuna.

⁽¹⁾ Ks. komission asetuksen (EY) N:o 2268/2004 johdanto-osan 65 kappale.

Taulukko 4

Unionin kokonaistuotanto

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Määrä (tonnia)				
Tuotanto	10 094	10 679	11 268	4 861
Indeksi (2006 = 100)	100	106	112	48

6.2 Kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (62) Tuotantokapasiteetti lisääntyi 10,8 prosenttia vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Koska tuotanto väheni erityisesti tutkimusajanjakson aikana, kapasiteetin käyttö väheni kokonaisuutena katsoen 57 prosenttia vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja oli kyseisen jakson lopussa 39 prosenttia.

Taulukko 5

Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Määrä (tonnia)				
Tuotantokapasiteetti	11 110	11 610	12 230	12 310
Indeksi (2006 = 100)	100	105	110	111
Kapasiteetin käyttöaste	91 %	92 %	92 %	39 %
Indeksi (2006 = 100)	100	101	101	43

6.3 Varastot

- (63) Unionin tuotannonalan loppuvarastot lisääntyivät 20 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2006 verrattuna ja pienenevät sitten 26 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

Taulukko 6

Varastot

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Määrä (tonnia)				
Loppuvarastot	1 714	1 808	2 054	1 514
Indeksi (2006 = 100)	100	106	120	88

6.4 Myyntimäärä

- (64) Unionin tuotannonalan myynti etuyhteydettömille asiakkaille unionin markkinoilla kasvoi hieman vuosien 2006 ja 2008 välisenä aikana ja väheni sitten 61 prosenttia vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välillä. Myynnin

määrä kasvoi vuosina 2007 ja 2008 mutta väheni voimakkaasti tutkimusajanjakson aikana. Tämä kehitys noudataa kulutuksen supistumiseen liittyvää yleistä suuntausta unionin markkinoilla.

Taulukko 7

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Määrä (tonnia)	5 594	5 630	5 874	2 292
Indeksi (2006 = 100)	100	101	105	41

6.5 Markkinaosuus

- (65) Unionin tuotannonalan markkinaosuus säilyi melko vakaina vuodesta 2006 vuoteen 2008 ja kasvoi sitten neljä prosenttiyksikköä vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tarkastelujakson kokonaiskasvu oli 5 prosenttiyksikköä.

Taulukko 8

Unionin tuotannonalan markkinaosuus

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Unionin tuotannonalan markkinaosuus	56 %	55 %	57 %	61 %
Indeksi (2006 = 100)	100	99	103	109

6.6 Kasvu

- (66) Koska myynnin lasku oli hieman vähäisempää kuin kulutuksen lasku, unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoi hieman.

6.7 Työllisyys

- (67) Työllisyys väheni unionin tuotannonalalla 17 prosenttia vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Työllisyys väheni myös vuosina 2006-2008, kun tuotanto hieman kasvoi, mikä osoittaa, että unionin tuotannonala pyrki tuolloin parantamaan tuottavuuttaan. Tutkimusajanjakson aikana tuotannon määrä kuitenkin laski jyrkästi, mikä johti myös työllisyystilanteen tuntuvaan heikkenemiseen.

Taulukko 9

Työllisyys

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Keskiarvo (tarkastelujakso)				
Kokonaistyöllisyys	674	667	653	557
Indeksi (2006 = 100)	100	99	97	83

6.8 Tuottavuus

- (68) Unionin tuotannonalan työvoiman tuottavuus ilmaistuna tuotantomääränä työntekijää kohti vuodessa nousi 7 prosenttia vuonna 2007 ja 15 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2006 verrattuna ja laski sitten 49 prosenttia vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 10

Tuottavuus

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Tuottavuus (tonnia/ vuosi/ työntekijä)	15	16	17	9
Indeksi (2006 = 100)	100	107	115	58

6.9 Myyntihinnat

- (69) Unionin tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta (noudettuna lähettäjältä -tasolla) etuyhteydettömille asiakkaille unionin markkinoilla laski tarkastelujaksolla. Kokonaisuuksena katsoen unionin tuotannonalan oli alennettava hintojaan 15,4 prosenttia vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.
- (70) Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat kehittyivät samansuuntaisesti kuin unionin tuotannonalan hinnat mutta olivat jatkuvasti niitä alempia, kuten 55 ja 56 kappaleessa selitettiin. Tutkimusajanjakson aikana kiinalaisten viejien hinnat olivat yli 10 prosenttia unionin tuotannonalan hintoja alempia.

Taulukko 11

Yksikköhinta EU:n markkinoilla

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Unionin tuotannon- alan myynnin yksik- köhintä (euroa/tonni)	31 030	29 995	29 072	26 241
Indeksi (2006 = 100)	100	97	94	85

6.10 Palkat

- (71) Vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana työntekijöiden keskipalkka nousi 4,8 prosenttia.

Taulukko 12

Työvoimakustannukset

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Vuotuiset työvoima- kustannukset työn- tekijää kohti	53 614	54 613	56 564	56 221
Indeksi (2006 = 100)	100	102	106	105

6.11 Investoinnit ja pääoman saanti

- (72) Vuosien 2006 ja 2008 välillä unionin tuotannonalan vuotuiset investoinnit tarkasteltavana olevaan tuotteeseen kasvoivat 18 prosenttia. Vuodesta 2007 vuoteen 2008 investoinnit kasvoivat 103 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana investoinnit kuitenkin vähenivät 65 prosenttia vuoteen 2008 verrattuna.
- (73) Investointeja tehtiin lähinnä uusiin tuotantolaitoksiin, joita rakennettiin, jotta volframia pystyttäisiin tuottamaan käytetystä materiaalista ja metalliromusta. Investointeja oli vähennettävä seuraavista syistä: i) tuotannon yleisen tason lasku unionin markkinoilla, ii) raaka-ainemarkkinoiden vääristymät (ks. 39 kappale) ja iii) talouskriisi.
- (74) Tutkimusajanjaksolla ei tehty merkittäviä investointeja. Tämä johtui ennen kaikkea talouskriisistä, joka alkoi vuonna 2008 ja oli pahimmillaan tutkimusajanjakson aikana ja joka vaikeutti entisestään uuden pääoman saantia.

Taulukko 13

Investoinnit

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Nettoinvestoinnit (tuhatta euroa)	18 403	10 711	21 756	7 568
Indeksi (2006 = 100)	100	58	118	41

6.12 Kannattavuus ja investointien tuotto

- (75) Voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja raaka-ainelähteiden monipuolistamiseen tähtäävien pyrkimystensä ansiosta unionin tuotannonala pystyi pitämään toimintansa kannattavana vuosien 2006 ja 2008 välisenä aikana, vaikka kannattavuus kokonaisuutena heikkenikin 26 prosenttia kyseisenä aikana. Tutkimusajanjakson aikana unionin tuotannonalan tulos oli kuitenkin selvästi heikompi, mikä osoittaa sen tilanteen tietynlaisen epävakauden tässä suhteessa.
- (76) Investointien tuotto kehittyi tarkastelujaksolla pääpiirteittäin samalla tavoin kuin kannattavuus.

Taulukko 14

Kannattavuus ja investointien tuotto

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille suuntau- tuneen EU-myyntin kannattavuus (% nettomyynnistä)	10,3 %	5,8 %	7,6 %	- 19,5 %
Investointien tuotto (nettovoitto pro- sentteina investoin- tien nettokirjanpito- arvosta)	34,8 %	22,1 %	28,8 %	- 28,6 %

6.13 Kassavirta

- (77) Kassavirta, joka osoittaa tuotannonalan kykyä rahoittaa itse toimintaansa, pysyi positiivisena tarkastelujaksolla. Se heikkeni kuitenkin noin 35 prosenttia vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 15

Kassavirta

	2006	2007	2008	Tutkimus- ajanjakso
Kassavirta (tuhatta euroa)	36 125	39 868	44 102	23 540
Indeksi (2006 = 100)	100	110	122	65

6.14 Polkumyynnin marginaalin merkittävyys

- (78) Polkumyynti Kiinasta jatkui tutkimusajanjakson aikana voimassa olevien toimenpiteiden tason huomattavasti ylittävillä marginaaleilla. Kun otetaan huomioon raaka-ainemarkkinoihin liittyvät vääristymät, Kiinan käyttämätön kapasiteetti ja Kiinasta tulevan tuonnin hinnat, tosiasiallisten polkumyynnin marginaalien vaikutusta unionin tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

6.15 Toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (79) Tutkimuksessa selvitettiin, oliko unionin tuotannonala toipunut aiemman polkumyynnin vaikutuksista. Tältä osin pääteltiin, että tuotannonala oli suurelta osin pysynyt toipumaan näistä vaikutuksista voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tehokkuuden ansiosta. Talouskriisi kuitenkin pysäytti tämän kehityksen ja on jälleen lisännyt unionin tuotannonalan vaikeuksia.

7. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja muiden tekijöiden vaikutukset

7.1 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

- (80) Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus pieneni 7,1 prosentista 2,1 prosenttiin (ks. 52 kappale), kun kulutus unionissa supistui. Käytettävissä olevien tietojen mukaan tuonti tapahtui hinnoilla, jotka olivat alempia kuin unionin tuotannonalan hinnat ja myös alempia kuin muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat. Kuten edellä 56 kappaleessa todettiin, polkumyynnitullin vaikutuksen poissulkeva laskelma osoitti, että Kiinasta tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 10,7 prosentilla tutkimusajanjakson aikana. Tullin määrä on 33 prosenttia. Todettu hinnan alittavuuden taso osoittaa näin ollen toisaalta voimassa olevien tullien tehokkuuden ja toisaalta sen, että toimenpiteiden voima- saoloa on tarpeen jatkaa. Tätä päätelmää tukee se seikka, että hinnan alittavuus oli samalla tasolla kuin edellisessä tarkastelussa. Niinpä Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintojen vaikutus unionin tuotannonalaan pysyi samana ja todennäköisesti pysyy jatkossakin samana, koska tilanteen muuttumisesta ei ole esitetty mitään näyttöä.

7.2 Talouskriisin vaikutus

- (81) Volframin jatkojalostusteollisuudessa, erityisesti teräs- ja kovametallituotteiden alalla, joka on volframin merkittävin kuluttaja unionissa, vallitsivat tutkimusajanjaksolla erittäin kielteiset taloudelliset olosuhteet, minkä vuoksi unionin tuotannonala vähensi voimakkaasti tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa ja myyntiä.

- (82) Jatkojalostusyrityksillä oli ennen kriisiä runsaasti volframia varastoissaan, eivätkä ne kasvattaneet varastojaan tutkimusajanjakson aikana, mikä sekä vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan tuotantomääriin.

- (83) Koska tuotanto väheni ja koska unionin tuotannonalan pääomavaltaisuus edellyttää tiettyjä tuotantomääriä kiinteiden yksikkökustannusten kurissa pitämiseksi, tuotannonalan kannattavuus heikkeni oleellisesti.

- (84) Voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tehokkuus käy kuitenkin ilmi tarkastelusta, joka koski unionin tuotannonalan tilannetta ennen talouskriisiä. Tutkimuksen mukaan unionin suurimmat tuottajat tekivät merkittäviä investointeja välttääkseen raaka-ainemarkkinoihin liittyvät vääristymät ja pystyivät samalla kilpailemaan markkinoilla ja pitämään rahoitusasemansa vakaana.

7.3 Tuonti muista maista

- (85) Arvioiden mukaan muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä väheni 36 prosenttia eli 1 500 tonnista 675 tonniin vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Muista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 10,5 prosentista 17,9 prosenttiin vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämän tuonnin keskihinta laski samaan aikaan 8,9 prosenttia. Tärkeimmät tuontimaat olivat Etelä-Korea ja Yhdysvallat.

- (86) Etelä-Koreasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus kaksinkertaistui tarkastelujaksolla (2,2 prosentista 4,4 prosenttiin). Käytettävissä olevien tietojen mukaan tämä tuonti tapahtui kuitenkin tutkimusajanjakson aikana hinnoilla, jotka olivat vain hieman alempia kuin unionin tuotannonalan hinnat (6,6 prosenttia) mutta korkeampia kuin Kiinasta tulevan tuonnin hinnat (9,8 prosenttia).

- (87) Yhdysvalloista tulevan tuonnin markkinaosuus pieneni 15,1 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla (4,2 prosentista 3,6 prosenttiin). Käytettävissä olevien tietojen mukaan kyseinen tuonti tapahtui tutkimusajanjakson aikana hinnoilla, jotka olivat korkeampia kuin unionin tuotannonalan hinnat ja siten myös merkittävästi korkeampia kuin Kiinasta tulevan tuonnin hinnat (31 prosenttia).

(88) Yhteenvetona voidaan todeta, että volframikarbidin merkittävimpiin tuontimaihin kuuluvista Etelä-Koreasta ja Yhdysvalloista tapahtunut tuonti unioniin ei ole voinut vaikuttaa kielteisesti unionin tuotannonalan tilanteeseen lähinnä hintatasonsa vuoksi (hinnat olivat samaa tasoa tai jopa korkeampia kuin unionin tuotannonalan hinnat) ja Yhdysvaltojen tapauksessa myös siksi, että sieltä tulevan tuonnin markkinaosuus pieneni.

8. Päätelmät

(89) Voimassa olevien tehokkaiden polkumyöntitullien ansiosta unionin tuotannonala pystyi jossain määrin toipumaan aiemman vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista.

(90) Ei kuitenkaan voida päätellä, että unionin tuotannonalan asema on nyt turvattu. Vaikka lähes kaikki unionin tuottajien taloudelliseen tilanteeseen liittyvät vahinkoindikaattorit, kuten tuottavuus, investointien tuotto ja kassavirta, kohenivat tarkastelujakson ensimmäisinä vuosina, tutkimus osoitti myös, että tutkimusajanjakson aikana kaikki vahinkoindikaattorit kehittivät kielteiseen suuntaan.

(91) Vaikka kysynnän supistuminen tutkimusajanjakson aikana voi osittain johtua vallinneesta talouskriisistä, tutkimuksessa analysoitiin tarkoin Kiinasta alhaisin polkumyöntihinnoin tulevan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen.

(92) Kuten 52 kappaleessa todettiin, Kiinasta tulevan tuonnin määrä väheni vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämän tuonnin hinnat laskivat samanaikaisesti 14 prosenttia, mikä vastaa unionin tuotannonalan hintojen kehitystä samalla neljän vuoden tarkastelujaksolla. Olisi kuitenkin huomattava, että Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat laskivat merkittävästi (15 prosenttia) vuoden 2006 ja 2007 välillä eli selvästi ennen talouskriisiä ja aikana, jolloin unionin tuotannonalan toipumisprosessi oli vielä kesken. Kiinasta polkumyynnillä tuotujen tuotteiden hinnat vakiintuivat tämän jälkeen ja laskivat finanssikriisin seurauksena nähtävästi vain vähän. Tämän merkittävän hintojen laskun ajankohta (ennen kriisiä) saattaa viitata siihen, että kiinalaiset viejät ottivat käyttöön keskitetympään ja määrätietoisemman hintastrategian tavoitteenaan alittaa unionin tuotannonalan hinnat. Kiinalaisten tuotteiden vientihintojen ja unionin tuotannonalan hintojen välinen ero oli 27 prosenttia vuonna 2007 ja 22,8 prosenttia vuonna 2008.

(93) Kiinasta peräisin olevien tuotteiden vientihinnat olivat 22,8 prosenttia alempia kuin unionin tuotannonalan hinnat vuonna 2008. Tutkimusajanjakson aikana tämä ero supistui 15,7 prosenttiin. Kun kulutus supistui voimakkaasti, unionin tuottajien oli pakko alentaa hintojaan markkinaosuutensa säilyttääkseen.

(94) Kuten 57 kappaleesta käy ilmi, tuonti muista kolmansista maista väheni kulutuksen supistumisen myötä 36 prosenttia. Vaikka tämän tuonnin markkinaosuus kasvoi,

tuonnin ei kuitenkaan voida katsoa vaikuttaneen kielteisesti unionin tuotannonalan tilanteeseen, kuten edellä 88 kappaleessa osoitetaan.

(95) Unionin tuotannonalan elinkelpoisuudesta tutkimuksen aikana kerätty näyttö osoittaa, että unionin tuotannonala pystyi kilpailemaan kolmansista maista peräisin olevan tuonnin kanssa tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ja että vaikka kyseisen tuonnin hinnat olivat unionin tuottajien hintoja alempia, ero ei ollut yhtä merkittävä kuin Kiinasta tulevan tuonnin hintojen tapauksessa (ks. 85–88 kappale edellä).

(96) Kun unionin tuotannonalan tilanne parani tutkimusajanjaksoa edeltävinä vuosina, se investoi uuteen huipputeknologiaan pystyäkseen tuottamaan tarkasteltavana olevaa tuotetta metalliromusta ja näin osittain kiertämään raaka-ainemarkkinoihin liittyvät vääristymät.

(97) Kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan kokonaisuus tilanne ja joidenkin sitä kuvaavien indikaattoreiden myönteinen kehitys sekä tuonti Kiinasta vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, voidaan todeta, että unionin tuotannonalalle ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla. Tämän vuoksi tutkittiin, olisiko vahingon toistuminen todennäköistä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

E. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Alustavat huomiot

(98) Kuten 89–97 kappaleessa selostettiin, polkumyynnin vastaiset toimenpiteet korjasivat yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa vain osittain. Kun unionin kulutus, joka oli ollut poikkeuksellisen suurta lähes koko tarkastelujakson ajan, väheni merkittävästi tutkimusajanjakson aikana, unionin tuotannonala päätyi vaikeaan ja riskialttiiseen tilanteeseen ja oli edelleen alttiina Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vahinkoa aiheuttaville vaikutuksille.

(99) Tarkastelun kohteena olevasta maasta tulevaa tuontia arvioitiin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, oliko vahingon toistuminen todennäköistä.

2. Kiinasta kolmansiin maihin suuntautuneen vientin määrät ja hinnat

(100) Tutkimuksen mukaan Kiinasta muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuneen vientimyynnin hinnat olivat kiinalaisten viejien unionin markkinoilla veloittamia hintoja alempia (noin 10–20 prosenttia alempia tarkastelujakson eri vuosina vuotta 2007 lukuun ottamatta). Kiinalaisten viejien myynti EU:n ulkopuolisiin maihin oli huomattavaa, sillä sen osuus näiden kokonaisviennistä oli

yli 80 prosenttia. Tästä syystä katsottiin, että jos toimenpiteiden voimassaolon annettaisiin päättyä, kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat saattaisivat siirtää merkittäviä määriä muihin kolmansiin maihin suuntautuvasta viennistä näitä houkuttelevammille unionin markkinoille.

3. Käyttämätön kapasiteetti Kiinan markkinoilla

- (101) Kuten 34–42 kappaleessa selostetaan, tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat, että Kiinassa on huomattava määrä käyttämätöntä kapasiteettia. Oli selviä viitteitä siitä, että suurta osaa tästä vapaasta kapasiteetista voitaisiin käyttää unioniin suuntautuvan viennin lisäämiseen, jos polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei olisi käytössä. Tätä päätelmää tukee erityisesti se seikka, että mikään ei osoita kolmansien maiden markkinoiden tai Kiinan kotimarkkinoiden voivan ottaa vastaan lisätuotantoa.

4. Päätelmät

- (102) Unionin tuotannonala on kärsinyt Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista jo vuosien ajan ja sen taloudellinen tilanne on edelleen epävarma.
- (103) Kuten edellä todettiin, unionin tuotannonala pystyi toipumaan kiinalaisten viejien polkumyyntikäytännöistä voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ansiosta. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuotannonala kuitenkin joutui vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen lähinnä talouskriisin vuoksi. Tässä tilanteessa on todennäköistä, että jos asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuva halpatuonti lisääntyisi, yhteisön tuotannonalan myynti, markkinaosuus ja myyntihinnat laskevat ja sen taloudellinen tilanne heikkenisi tämän seurauksena.
- (104) Kuten edellä 56 kappaleessa todettiin, se seikka, että kiinalaisten tuottajien myyntihinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat keskimäärin lähes 11 prosentilla, näyttää myös osoittavan, että ilman polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat todennäköisesti veisivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin markkinoille huomattavasti unionin tuotannonalan hintoja alemmilla hinnoilla.
- (105) Kun otetaan huomioon tutkimuksen yhteydessä tehdyt päätelmät Kiinassa olevasta käyttämättömästä kapasiteetista, raaka-ainemarkkinoilla esiintyvistä vääristymistä, asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien mahdollisuudesta lisätä vientiään ja/tai suunnata sitä muualta unionin markkinoille, kiinalaisten viejien hinnoittelukäytännöistä muiden kolmansien maiden markkinoilla ja muita kannattavampien unionin markkinoiden houkuttelevuudesta, on todennäköistä, että toimenpiteiden kumoaminen johtaisi vahingon toistumiseen. Tällä olisi entistäkin vakavampia seurauksia kun otetaan huomioon nykyinen talouskriisi.

F. UNIONIN ETU

1. Johdanto

- (106) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko nykyisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen kokonaisuutena katsoen unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.
- (107) Olisi muistettava, että toimenpiteiden käyttöönottoa ei aiemmissa tutkimuksissa pidetty unionin edun vastaisena. Koska tämä tutkimus lisäksi on toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, siinä analysoidaan tilannetta, jossa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat jo olleet voimassa. Sen avulla voidaan siis myös arvioida, onko nykyisillä toimenpiteillä mahdollisesti ollut kohtuuttoman kielteinen vaikutus asianomaisiin osapuoliin.
- (108) Tämän perusteella tutkittiin, onko olemassa pakottavia syitä, joiden nojalla olisi pääteltävä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen ei juuri tässä tapauksessa ole unionin edun mukaista siitäkin huolimatta, että päätelmien mukaan polkumyynti todennäköisesti jatkuu ja vahinko toistuu.

2. Unionin tuotannonalan etu

- (109) Kun otetaan huomioon edellä 89–97 kappaleessa esitetyt päätelmät unionin tuotannonalan tilanteesta sekä 102–105 kappaleessa selostetut perusteet, jotka liittyvät vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevaan analyysiin, voidaan myös katsoa, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenisi todennäköisesti vakavasti, jos polkumyyntitullien voimassaolon annettaisiin päättyä.
- (110) Toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen katsotaan hyödyttävän unionin tuotannonalaa, jonka pitäisi sen ansiosta pystyä lisäämään myyntimääriä ja todennäköisesti korottamaan myyntihintoja, jolloin se pääsisi sellaiselle tuottotasolle, joka mahdollistaisi tuotantolaitosten uuteen teknologiaan tehtävien investointien jatkamisen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymisen taas pysäyttäisi unionin tuotannonalan toipumisen, uhkaisi vakavasti sen elinkelpoisuutta ja vaarantaisi tämän myötä sen olemassaolon, mikä puolestaan vähentäisi tarjontaa ja kilpailua markkinoilla.

3. Tuojien/käyttäjien etu

- (111) Yksi käyttäjä ilmoittautui ja vastasi kyselylomakkeeseen. Tämä yhteistyössä toiminut käyttäjä katsoi, että toimenpiteiden voimassaolon jatkamisella ei olisi kielteisiä vaikutuksia kilpailuun unionin markkinoilla vaan että se päinvastoin antaisi jatkojalostusteollisuudelle mahdollisuuden valita suuremmasta joukosta tavarantoimittajia, jotka kilpailevat keskenään markkinahinnoin.

(112) Olisi muistettava, että edellisten tutkimusten mukaan toimenpiteillä ei olisi huomattavaa vaikutusta käyttäjiin ⁽¹⁾. Polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä huolimatta unionin tuojat/käyttäjät pystyivät hankkimaan tarkasteltavana olevaa tuotetta edelleen myös Kiinasta. Ne eivät myöskään ilmoittaneet, että niillä olisi ollut vaikeuksia löytää muita lähteitä. Näin ollen voidaan päätellä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden pitäminen voimassa ei todennäköisesti vaikuttaisi vakavasti unionin tuojiin/käyttäjiin.

4. Päätelmät

- (113) On odotettavissa, että toimenpiteiden voimassaolon jatkamisesta on hyötyä yhteisön tuotannonalalle, mikä puolestaan vaikuttaisi myönteisesti kilpailuolosuhteisiin yhteisön markkinoilla ja vähentäisi sitä uhkaa, että tuotantolaitoksia suljetaan ja työpaikkoja menetetään.
- (114) Toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen hyödyttää oletettavasti myös käyttäjiä/tuojia, koska tavarantoimittajien määrä unionin markkinoilla pysyy tällöin suurena.
- (115) Edellä esitetyn analyysin perusteella voidaan päätellä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei ole unionin edun vastaista.

G. POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (116) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen jatkamista aiottiin suositella. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla

oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Toimitetut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon aina, kun se oli perusteltua.

- (117) Edellä selostetun perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan todeta, että Kiinasta peräisin olevan volframikarbidin, volframikarbidin ja metallijauheen seoksen ja sulatetun volframikarbidin tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi pidettävä voimassa. Nämä toimenpiteet ovat arvoitulleja,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, tällä hetkellä CN-koodeihin 2849 90 30 ja ex 3824 30 00 ⁽²⁾ (Taric-koodi 3824 30 00 10) kuuluvan volframikarbidin, volframikarbidin ja metallijauheen seoksen sekä sulatetun volframikarbidin tuonnissa.

2. Edellä 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli on 33 prosenttia.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä maaliskuuta 2011.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

MARTONYI J.

⁽¹⁾ Ks. asetuksen (EY) N:o 2268/2004 johdanto-osan 101 kappale.

⁽²⁾ Hiukkaset ovat epäsäännöllisiä eivätkä valu vapaasti kuten puristusvalmiin jauheen hiukkaset, jotka ovat pyöreitä tai rakeisia, homogeenisiä ja valuvat vapaasti. Heikkoa juoksevuuutta voidaan mitata käyttäen kalibroitua suppiloa (esim. ISO-standardin 4490 mukainen Hallin virtausmittari).

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 288/2011,**annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011,****Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 16 artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 2 päivänä maaliskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 204/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 1 ja 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 2 päivänä maaliskuuta 2011 asetuksen (EU) N:o 204/2011 Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä.
- (2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 17 päivänä maaliskuuta 2011 päätöslauselman 1973 (2011), jolla laajennettiin päätöslauselmalla 1970 (2011)

määrättyjen rajoittavien toimenpiteiden soveltamisalaa ja otettiin käyttöön uusia Libyaan kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä.

- (3) Asetuksen (EU) N:o 204/2011 liitteissä II ja III olevia luetteloita henkilöistä ja elimistä, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä, olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EU) N:o 204/2011 liitteet II ja III tämän asetuksen liitteissä I ja II olevilla teksteillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä maaliskuuta 2011.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

MARTONYI J.

⁽¹⁾ EUVL L 58, 3.3.2011, s. 1.

LIITE I

"LIITE II

Luettelo 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, oikeushenkilöistä, yhteisöistä ja elimistä**1. GADDAFI, Aisha Muammar**

Syntymäaika: 1978. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n tytär. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

2. GADDAFI, Hannibal Muammar

Passi nro: B/002210. Syntymäaika: 20.9.1975. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

3. GADDAFI, Khamis Muammar

Syntymäaika: 1978. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Johtaa mielenosoitusten tukahduttamiseen osallistuneita armeijan yksiköitä.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

4. GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Syntymäaika: 1942. Syntymäpaikka: Sirte, Libya.

Vallankumouksen johtaja, asevoimien ylipäällikkö. Vastuussa määräyksen antamisesta mielenosoitusten tukahduttamiseksi ja ihmisoikeusloukkauksista.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

5. GADDAFI, Mutassim

Syntymäaika: 1976. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Kansallinen turvallisuusasioiden neuvonantaja. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

6. GADDAFI, Saif al-Islam

Gaddafi-säätiön johtaja. Passi nro: B014995. Syntymäaika: 25.6.1972. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Antanut mielenosoittajiin kohdistuvaan väkivaltaan kiihottavia julkisia lausuntoja.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

7. DORDA, Abu Zayd Umar

Johtaja, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio. Hallituksen kannattaja. Ulkoisen tiedusteluviraston päällikkö.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

8. JABIR, Abu Bakr Yunis, kenraalimajuri

Syntymäaika: 1952. Syntymäpaikka: Jalo, Libya.

Puolustusministeri. Kokonaisvastuussa asevoimien toimista.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

9. MATUQ, Matuq Mohammed

Syntymäaika: 1956. Syntymäpaikka: Khoms.

Julkisten laitosten sihteeri. Hallituksen pitkäaikainen jäsen. Mukana vallankumouskomiteoissa. Osallistunut aikaisemmin toisinajattelun tukahduttamiseen ja väkivaltaisuuksiin.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

10. GADDAFI, Mohammed Muammar

Syntymäaika: 1970. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

11. GADDAFI, Saadi

Passi nro: 014797. Syntymäaika: 25.5.1973. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Erikisjoukkojen komentaja. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Johtaa mielenosoitusten tukahduttamiseen osallistuneita armeijan yksiköitä.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

12. GADDAFI, Saif al-Arab

Syntymäaika: 1982. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

13. AL-SENUSSI, Abdullah, eversti

Syntymäaika: 1949. Syntymäpaikka: Sudan.

Sotilastiedustelun johtaja. Sotilastiedustelu on osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen. Aikaisemmin epäilty muun muassa osallisuudesta joukkomurhaan Abu Selimin vankilassa. Tuomittu poissaolleen UTA:n lentoon kohdistuneesta pommi-iskusta. Muammar GADDAFI:n lanko.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

Yhteisöt**1. Central Bank of Libya**

Muammar Gaddafin ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

2. Libyan Investment Authority

Muammar Gaddafin ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

alias: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) 1 Fateh Tower Office No. 99, 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

3. Libyan Foreign Bank

Muammar Gaddafin ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio

Muammar Gaddafin ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

5. Libyan National Oil Corporation

Muammar Gaddafin ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011”

LIITE II

"LIITE III

Luettelo 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, oikeushenkilöistä, yhteisöistä ja elimistä

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
1.	ABDULHAFIZ, Mas'ud, eversti	Asema: Asevoimien komentaja	Kolmanneksi korkein asema asevoimissa. Merkittävä rooli sotilastiedustelussa.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Asema: Terrorismin torjunnan päällikkö, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Tripoli, Libya	Vallankumouskomitean merkittävä jäsen. Muammar GADDAFIN läheinen liittolainen.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Asema: Apulaispäällikkö, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio	Hallituksen merkittävä jäsen. Muammar GADDAFIN lanko	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Asema: Apulaisjohtaja, sotilastiedustelu	Hallituksen pitkäaikainen jäsen.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Asema: Päällikkö, vallankumouskomitealiike Syntymäpaikka: Sirte, Libya	Vallankumouskomiteat osallistuivat mielenosoittajiin kohdistuneisiin väkivaltaisuuksiin.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Abdulqader Mohammed, tohtori	Asema: Vallankumous-komiteoiden yhteystoimiston päällikkö. Passin numero: B010574 Syntymäaika: 1.7.1950	Vallankumouskomiteat osallistuivat mielenosoittajiin kohdistuneisiin väkivaltaisuuksiin.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Asema: Muammar GADDAFIN henkilökohtaisten turvallisuusjoukkojen johtaja. Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Houn, Libya	Vastuussa hallituksen turvallisuudesta. On aikaisemmin kohdistanut väkivaltaa toisinajattelijoihin.	28.2.2011
8.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Egypti	Muammar GADDAFIN serkku. Hänen uskotaan vuodesta 1995 johtaneen Gaddafin henkilökohtaisesta turvallisuudesta vastaavaa eliittiarmeijan pataljoonaa ja olevan keskeisessä asemassa ulkoisesta turvallisuudesta vastaavassa organisaatiossa. Osallistunut libyalaisia toisinajattelijoihin vastaan ulkomailla suunnattujen operaatioiden suunnitteluun ja suoraan terroristitoimintaan.	28.2.2011
9.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Syntymäaika: 1948 Syntymäpaikka: Sirte, Libya	Muammar GADDAFIN serkku. Sayyid osallistui 1980-luvulla toisinajattelijoiden salamurhakampanjaan ja hänen väitetään olleen vastuussa useista kuolemantapauksista Euroopassa. Hänen uskotaan olleen osallisena myös asehankinnoissa.	28.2.2011
10.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Al Bayda, Libya	Muammar GADDAFIN vaimo. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
11.	SALEH, Bachir	Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Traghén	Libyan johtajan kabinettipäällikkö. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
12.	TOHAMI, Khaled, kenraali	Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Genzur	Sisäisestä turvallisuudesta vastaavan viraston johtaja. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemi- sen päivämäärä
13.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Syntymäaika: 1.7.1949 Syntymäpaikka: Al-Bayda	Ulkoisesta turvallisuudesta vastaavan viraston tiedustelujohtaja. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
14.	ZARTI, Mustafa	Syntymäaika 29.3.1970, Itävallan kansalainen (passin nro P1362998, voimassa 6.11.2006–5.11.2016)	Hallituksen läheinen liittolainen; 'Libyan Investment Authority', varapääjohtaja; kansallisen öljy-yhtiön hallituksen jäsen; 'Tamoil'-öljy-yhtiön pääjohtaja; 'First Energy Bank' (Bahrain), varapuheenjohtaja	10.3.2011
15.	EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou		Yleisen kansankongressin pääsihteeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
16.	AL-MAHMOUDI, Baghdadi		Eversti Gaddafin hallituksen pääministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
17.	HIJAZI, Mohamad Mahmoud		Eversti Gaddafin hallituksen terveys- ja ympäristöministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
18.	ZLITNI, Abdelhaziz		Eversti Gaddafin hallituksen suunnitelma- ja valtiovarainministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
19.	HOUEJ, Mohamad Ali		Eversti Gaddafin hallituksen teollisuus-, talous- ja kauppaministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
20.	AL-GAOUUD, Abdelmajid		Eversti Gaddafin hallituksen maatalous- sekä eläin- ja merivarojen ministeri	21.3.2011
21.	AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug		Eversti Gaddafin hallituksen sosiaaliministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
22.	FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad		Eversti Gaddafin hallituksen opetus-, korkeakoulu- ja tutkimusministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
23.	ZIDANE, Mohamad Ali		Eversti Gaddafin hallituksen liikenne- ja turvallisuusministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
24.	KOUSSA, Moussa Mohamad		Eversti Gaddafin hallituksen ulkoasiainministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
25.	MANSOUR, Abdallah		Eversti Gaddafin läheinen yhteistyökumppani, turvallisuuspalvelujen alalla avainhenkilö ja radion ja television entinen johtaja; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011

Yhteisöt

	Nimi	Tunnistamistiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemispäivä
1.	Libyan Housing and Infrastructure Board (HIB)	Tajora, Tripoli, Libya Lainsäädäntönumero: 60/2006 Libyan yleinen kansankomitea Puh.: +218 21 369 1840 Faksi: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Muammar Gaddafin ja hänen perheensä määräysvallassa, hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.	10.3.2011
2.	Fonds de développement économique et social (FDES)	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Libya-Tripoli Puh.: +218 21 490 8893 Faksi: +218 21 491 8893 – sähköposti: info@esdf.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company - LAAICO	Sivusto: http://www.laaico.com Yhtiö perustettu 1981 76351 Janzour-Libya. 81370 Tripoli-Libya Puh.: 00 218 (21) 4890146 – 4890586 - 4892613 Faksi: 00 218 (21) 4893800 - 4891867 sähköposti: info@laaico.com	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
4.	Fondation Qadhafi pour les associations caritatives et le développement	Hallinnon yhteystiedot: Hay Alandalus – Jian St. – Tripoli – PoBox: 1101 – LIBYE Puh.: (+218) 214778301 – Faksi: (+218) 214778766; sähköposti: info@gicdf.org	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
5.	Fondation Waatassimou	Kotipaikka Tripoli.	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
6.	Libyan yleinen radio- ja televisio	Yhteystiedot: puh: 00 218 21 444 59 26; 00 21 444 59 00; faksi: 00 218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; sähköposti: info@ljbc.net	Julkinen yllyttäminen vihaan ja väkivaltaan väärän tiedon levittämiskampanjoiden avulla mielenosoitusten tukahduttamiseksi.	21.3.2011
7.	Vallankumouskaarti		Osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
8.	National Commercial Bank	Orouba Street AlBayda, Libya Puh.: +218 21-361-2429 Faksi: +218 21-446-705 www.ncb.ly	National Commercial Bank on liikepankki Libyassa. Pankki perustettiin 1970 ja sen kotipaikka on Al-Baydassa, Libyassa. Sillä on toimipaikkoja Tripolissa ja Al-Baydassa ja haarakonttoreita Libyassa. Se on 100 %:sti hallituksen omistuksessa ja mahdollinen hallinnon rahoituslähde.	21.3.2011

	Nimi	Tunnistamistiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemispäivä
9.	Gumhouria Bank	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripoli Libya Puh: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 Faksi: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 sähköposti: info@gumhouria-bank.com.ly Verkkosivusto: www.gumhouria-bank.com.ly	Gumhouria Bank on liikepankki Libyassa. Pankki perustettiin 2008 Al Ummah- ja Gumhouria-pankin fuusioituessa. Se on 100 %:sti hallituksen omistuksessa ja mahdollinen hallinnon rahoituslähde.	21.3.2011
10.	Sahara Bank	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripoli Libya Puh: +218 21-379-0022 Faksi: +218 21-333-7922 Sähköposti: info@saharabank.com.ly Verkkosivusto: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank on liikepankki Libyassa. Se on 81 %:sti hallituksen omistuksessa ja mahdollinen hallinnon rahoituslähde.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining	P.O. Box 6451 Tripoli Libya +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libya Puh.: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 Faksi: +218 21-360-5174 Sähköposti: info@raslanuf.ly Verkkosivusto: www.raslanuf.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011
13.	Brega	Head Office: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Puh.: 2 – 625021-023 / 3611222 Faksi: 3610818 Telex: 30460 / 30461 / 30462	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripoli Libya Puh.: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 Faksi: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 Sähköposti: info@soc.com.ly Verkkosivusto: www.soc.com.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011

	Nimi	Tunnistamistiedot	Perusteet	Luettelon merkitsemis- päivä
15.	Waha Oil Company	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripoli Tarabulus Libya Postal Address: P.O. Box 395 Tripoli Libya Puh.: +218 21-3331116 Faksi: +218 21-3337169 Telex: 21058	Muammar Gaddafin hallinnon mää- räysvallassa ja sen mahdollinen ra- hoituslähde.	23.3.2011”

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 289/2011,**annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden julkisten interventio-ostojen ja -myyntien osalta annetun asetuksen (EU) N:o 1272/2009 unkarinkielisen toisinnon oikaisemisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 43 artiklan a, aa, c, d, f, j, k ja l alakohdat yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EU) N:o 1272/2009 ⁽²⁾ unkarinkielisessä toisinnossa on kaksi virhettä, jotka on oikaistava, ja oikaisujen on tultava voimaan asetuksen (EU) N:o 1272/2009 soveltamispäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä maaliskuuta 2011.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Koskee ainoastaan unkarinkielistä toisintoa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 349, 29.12.2009, s. 1.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 290/2011,**annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä maaliskuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä maaliskuuta 2011.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	ET	73,9
	IL	82,8
	MA	53,7
	TN	115,9
	TR	81,7
	ZZ	81,6
0707 00 05	EG	170,1
	TR	147,0
	ZZ	158,6
0709 90 70	MA	39,2
	TR	109,9
	ZZ	74,6
0805 10 20	EG	54,1
	IL	78,1
	MA	53,8
	TN	51,1
	TR	74,0
	ZZ	62,2
0805 50 10	EG	66,4
	MA	45,2
	TR	53,6
	ZZ	55,1
0808 10 80	AR	91,7
	BR	88,0
	CA	88,7
	CL	99,7
	CN	84,0
	MK	50,2
	US	143,1
	UY	66,1
	ZA	98,4
	ZZ	90,0
0808 20 50	AR	92,8
	CL	83,9
	CN	56,3
	US	79,9
	ZA	97,0
	ZZ	82,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2011/178/YUTP,

annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011,

Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2011/137/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 28 päivänä helmikuuta 2011 päätöksen 2011/137/YUTP ⁽¹⁾, jolla pannaan täytäntöön Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1970 (2011).
- (2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 17 päivänä maaliskuuta 2011 päätöslauselman 1973 (2011), jolla laajennettiin päätöslauselmalla 1970 (2011) määrättyjen rajoittavien toimenpiteiden soveltamisalaa ja otettiin käyttöön uusia Libyaan kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä.
- (3) Neuvoston päätös 2011/137/YUTP olisi muutettava vastaavasti.
- (4) Unionin lisätoimet ovat tarpeen tiettyjen toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2011/137/YUTP seuraavasti:

- 1) Lisätään artikla seuraavasti:

”3 a artikla

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet estääkseen lainkäyttövaltaansa kuuluvien ilma-alusten lennot Libyan ilmatilassa, jotta siviilien suojelua voidaan helpottaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lentoihin, joiden yksinomainen tarkoitus on humanitaarinen, kuten avun toimittaminen tai avun toimittamisen helpottaminen, mukaan lukien lääkkeiden, elintarvikkeiden, humanitaaristen työntekijöiden ja niihin liittyvän avun toimittaminen, tai ulkomaalaisten evakuointi Libyasta, eikä YK:n turvallisuusneuvoston

päätöslauselman 1973 (2011) 4 tai 8 kohdan nojalla sallittuihin lentoihin eikä muihin lentoihin, joita YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1973 (2011) 8 kohdalla annetun valtuutuksen nojalla toimivat jäsenvaltiot pitävät tarpeellisina Libyan kansan hyväksi.”

- 2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on tarkastettava alueellaan, myös merisatamissaan ja lentoasemillaan sekä avomerellä, kansallisten viranomaistensa määräysten ja lainsäädäntönsä mukaisesti sekä kansainvälistä oikeutta, erityisesti merioikeutta ja asiaan liittyviä kansainvälisiä siviili-ilmailua koskevia sopimuksia noudattaen Libyaan lähtevät ja sieltä saapuvat alukset ja ilma-alukset, jos niillä on tietoja, joiden nojalla on perusteltua syytä olettaa, että näiden alusten tai ilma-alusten rahti sisältää tuotteita, joiden toimitus, myynti, siirto tai vienti on kiellettyä tämän päätöksen nojalla.”

- 3) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä Libyassa rekisteröityjen tai Libyan kansalaisten tai yritysten omistamien tai operoimien ilma-alusten lentoonlähtö, laskeutuminen tai ylilento alueellaan, jollei pakotekomitea ole hyväksynyt lentoa etukäteen tai jollei kyseessä ole hätälasku.

2. Jäsenvaltioiden on kiellettävä ilma-alusten lentoonlähtö, laskeutuminen tai ylilento alueellaan, jos niillä on tietoja, joiden nojalla on perusteltua syytä olettaa, että ilma-aluksella on tuotteita, joiden toimitus, myynti, siirto tai vienti on kiellettyä tämän päätöksen nojalla, mukaan lukien aseellisen palkka-armeijan henkilöstön toimittaminen, jollei kyseessä ole hätälasku.”

- 4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet estääkseen seuraavien henkilöiden tulon alueelleen tai kauttakulun alueensa kautta:

- a) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1970 (2011) liitteessä I luetellut henkilöt ja muut turvallisuusneuvoston tai YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1970 (2011) 22 kohdan ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1973 (2011) 23 kohdan mukaisesti perustetun komitean nimeämät henkilöt, jotka on lueteltu tämän päätöksen liitteessä I;

⁽¹⁾ EUVL L 58, 3.3.2011, s. 53.

b) tämän päätöksen liitteessä II luetellut henkilöt, jotka eivät kuulu tämän päätöksen liitteeseen I ja jotka ovat osallistuneet tai myötävaikuttaneet Libyassa oleviin henkilöihin kohdistuneiden vakavien ihmisoikeusloukkausten määräämiseen, valvontaan tai muunlaiseen ohjaamiseen, mukaan lukien osallistumalla tai myötävaikuttamalla siviiliväestöön ja siviilikohteisiin suuntautuneiden hyökkäysten, ilmapommitukset mukaan lukien, suunnitteluun, johtamiseen, määräämiseen tai suorittamiseen kansainvälistä oikeutta rikkoen, taikka henkilöt, jotka toimivat niiden puolesta tai niiden johdolla.”

5) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäädytetään kaikki varat, muu rahoitusomaisuus ja taloudelliset resurssit, jotka ovat suoraan tai välillisesti seuraavien omistuksessa tai määräysvallassa:

a) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1970 (2011) liitteessä II luetellut henkilöt ja yhteisöt sekä muut turvallisuusneuvoston tai YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1970 (2011) 22 kohdan ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1973 (2011) 19 ja 23 kohdan mukaisesti perustetun komitean nimeämät henkilöt ja yhteisöt, jotka on lueteltu tämän päätöksen liitteessä III;

b) henkilöt ja yhteisöt, jotka eivät kuulu tämän päätöksen liitteeseen III ja jotka ovat osallistuneet tai myötävaikuttaneet Libyassa oleviin henkilöihin kohdistuneiden vakavien ihmisoikeusloukkausten määräämiseen, valvontaan tai muunlaiseen ohjaamiseen, mukaan lukien osallistumalla tai myötävaikuttamalla siviiliväestöön ja siviilikohteisiin suuntautuneiden hyökkäysten, ilmapommitukset mukaan lukien, suunnitteluun, johtamiseen, määräämiseen tai suorittamiseen kansainvälistä oikeutta rikkoen, tai Libyan viranomaiset, tai henkilöt ja yhteisöt, jotka ovat rikkoneet YK:n päätöslauselman 1970 (2011) määräyksiä tai tämän päätöksen säännöksiä tai avustaneet niiden rikkomisessa, tai niiden puolesta tai johdolla toimivat henkilöt ja yhteisöt, tai niiden taikka liitteessä III lueteltujen henkilöiden ja yhteisöjen omistuksessa tai määräysvallassa olevat yhteisöt, liitteessä IV

olevan luettelon mukaisesti.”

6) Lisätään 6 artiklaan kohta seuraavasti:

”4 a. Tämän päätöksen liitteessä IV lueteltujen henkilöiden ja yhteisöjen osalta voidaan tehdä poikkeus myös sellaisten varojen ja taloudellisten resurssien osalta, jotka ovat tarpeen humanitaarisia tarkoituksia varten, kuten avun toimitaminen ja avun toimittamisen helpottaminen, mukaan lukien lääkkeiden, elintarvikkeiden, sähkön, humanitaaristen työntekijöiden ja niihin liittyvän avun toimittaminen, tai ulkomaalaisten evakuointi Libyasta.”

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava kansalaisiaan, lainkäyttövaltaansa kuuluvia henkilöitä ja alueelleen sijoittautuneita tai lainkäyttövaltaansa kuuluvia yrityksiä noudattamaan tarkkaavaisuutta niiden harjoittaessa liiketoimintaa Libyaan sijoittautuneiden tai Libyan lainkäyttövaltaan kuuluvien yhteisöjen kanssa sekä niiden puolesta tai johdolla toimivien henkilöiden ja yhteisöjen ja niiden omistuksessa tai määräysvallassa olevien yhteisöjen kanssa, jotta voidaan estää liiketoimet, jotka voisivat edistää väkivaltaa ja siviileihin kohdistuvaa voimankäyttöä.”

2 artikla

Korvataan päätöksen 2011/137/YUTP liitteet I, II, III ja IV tämän päätöksen liitteissä I, II, III ja IV olevilla teksteillä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 23 päivänä maaliskuuta 2011.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

MARTONYI J.

LIITE I

"LIITE I

Luettelo 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista henkilöistä**1. AL-BAGHDADI, Abdulqader Mohammed, tohtori**

Passi nro: B010574. Syntymäaika: 1.7.1950.

Vallankumouskomiteoiden yhteystoimiston päällikkö. Vallankumouskomiteat osallistuivat mielenosoittajiin kohdistuneisiin väkivaltaisuuksiin.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

2. DIBRI, Abdulqader Yusef

Syntymäaika: 1946. Syntymäpaikka: Houn, Libya.

Muammar GADDAFI:n henkilökohtaisten turvallisuusjoukkojen johtaja. Vastuussa hallituksen turvallisuudesta. On aikaisemmin kohdistanut väkivaltaa toisinajattelijoihin.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

3. DORDA, Abu Zayd Umar

Johtaja, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio. Hallituksen kannattaja. Ulkoisen tiedusteluviraston päällikkö.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

4. JABIR, Abu Bakr Yunis, kenraalimajuri

Syntymäaika: 1952. Syntymäpaikka: Jalo, Libya.

Puolustusministeri. Kokonaisvastuussa asevoimien toimista.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

5. MATUQ, Matuq Mohammed

Syntymäaika: 1956. Syntymäpaikka: Khoms.

Julkisten laitosten sihteeri. Hallituksen pitkäaikainen jäsen. Mukana vallankumouskomiteoissa. Osallistunut aikaisemmin toisinajattelun tukahduttamiseen ja väkivaltaisuuksiin.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

6. QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed

Syntymäaika: 1948. Syntymäpaikka: Sirte, Libya.

Muammar GADDAFI:n serkku. Sayyid osallistui 1980-luvulla toisinajattelijoiden salamurhakampanjaan ja hänen väitetään olleen vastuussa useista kuolemantapauksista Euroopassa. Hänen uskotaan olleen osallisena myös asehankinnoissa.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

7. GADDAFI, Aisha Muammar

Syntymäaika: 1978. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n tytär. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

8. GADDAFI, Hannibal Muammar

Passi nro: B/002210. Syntymäaika: 20.9.1975. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

9. GADDAFI, Khamis Muammar

Syntymäaika: 1978. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Johtaa mielenosoitusten tukahduttamiseen osallistuneita armeijan yksiköitä.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

10. GADDAFI, Mohammed Muammar

Syntymäaika: 1970. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

11. GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Syntymäaika: 1942. Syntymäpaikka: Sirte, Libya.

Vallankumouksen johtaja, asevoimien ylipäällikkö. Vastuussa määräyksen antamisesta mielenosoitusten tukahduttamiseksi ja ihmisoikeusloukkauksista.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

12. GADDAFI, Mutassim

Syntymäaika: 1976. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Kansallinen turvallisuusasioiden neuvonantaja. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

13. GADDAFI, Saadi

Passi nro: 014797. Syntymäaika: 25.5.1973. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Erikoisjoukkojen komentaja. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Johtaa mielenosoitusten tukahduttamiseen osallistuneita armeijan yksiköitä.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

14. GADDAFI, Saif al-Arab

Syntymäaika: 1982. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

15. GADDAFI, Saif al-Islam

Passi nro: B014995. Syntymäaika: 25.6.1972. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Gaddafi-säätiön johtaja. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Antanut mielenosoittajiin kohdistuvaan väkivaltaan kiihottavia julkisia lausuntoja.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

16. AL-SENUSSI, Abdullah, eversti

Syntymäaika: 1949. Syntymäpaikka: Sudan.

Sotilastiedustelun johtaja. Sotilastiedustelu on osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen. Aikaisemmin epäilty muun muassa osallisuudesta joukkomurhaan Abu Selimin vankilassa. Tuomittu poissaolleen UTA:n lentoon kohdistuneesta pommi-iskusta. Muammar GADDAFI:n lanko.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

17. AL QADHAFI, Quren Salih Quren

Libyan Tšadin suurlähettiläs. Lähtenyt Tšadista Sabhaan. Suoraan mukana hallituksen palkkasotilaiden rekrytoinnissa ja koordinoinnissa.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011

18. AL KUNI, Amid Husain, eversti

Ghatin hallinnoija (Etelä-Libya). Suoraan mukana palkkasotilaiden rekrytoinnissa.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011”

LIITE II

"LIITE II

Luettelo 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista henkilöistä

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
1.	ABDULHAFIZ, Mas'ud, eversti	Asema: Asevoimien komentaja	Kolmanneksi korkein asema asevoimissa. Merkittävä rooli sotilastiedustelussa.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Asema: Terrorismin torjunnan päällikkö, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Tripoli, Libya	Vallankumouskomitean merkittävä jäsen. Muammar GADDAFIN läheinen liittolainen.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Asema: Apulaispäällikkö, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio	Hallituksen merkittävä jäsen. Muammar GADDAFIN lanko	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Asema: Apulaisjohtaja, sotilastiedustelu	Hallituksen pitkäaikainen jäsen.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Asema: Päällikkö, vallankumouskomitealiike Syntymäpaikka: Sirte, Libya	Vallankumouskomiteat osallistuivat mielenosoittajiin kohdistuneisiin väkivaltaisuuksiin.	28.2.2011
6.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Egypti	Muammar GADDAFIN serkku. Hänen uskotaan vuodesta 1995 johtaneen Gaddafin henkilökohtaisesta turvallisuudesta vastaavaa eliittiarmeijan pataljoonaa ja olevan keskeisessä asemassa ulkoisesta turvallisuudesta vastaavassa organisaatiossa. Osallistunut libyalaisia toisinaajattelijoihin vastaan ulkomailla suunnattujen operaatioiden suunnitteluun ja suoraan terroristitoimintaan.	28.2.2011
7.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Al Bayda, Libya	Muammar GADDAFIN vaimo. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
8.	SALEH, Bachir	Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Traghan	Libyan johtajan kabinettipäällikkö. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
9.	TOHAMI, Khaled, kenraali	Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Genzur	Sisäisestä turvallisuudesta vastaavan viraston johtaja. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
10.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Syntymäaika: 1.7.1949 Syntymäpaikka: Al-Bayda	Ulkoisesta turvallisuudesta vastaavan viraston tiedustelujohtaja. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luettelon merkitsemisen päivämäärä
11.	EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou		Yleisen kansankongressin pääsihteeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
12.	AL-MAHMOUDI, Baghdadi		Eversti Gaddafin hallituksen pääministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
13.	HIJAZI, Mohamad Mahmoud		Eversti Gaddafin hallituksen terveys- ja ympäristöministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
14.	ZLITNI, Abdelhaziz	Syntymäaika: 1935	Eversti Gaddafin hallituksen suunnitelma- ja valtiovarainministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
15.	HOUEJ, Mohamad Ali	Syntymäaika: 1949 Syntymäpaikka: Al-Azizia (Tripolin lähellä)	Eversti Gaddafin hallituksen teollisuus-, talous- ja kauppaministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
16.	AL-GAOUUD, Abdelmajid		Eversti Gaddafin hallituksen maatalous- sekä eläin- ja merivarojen ministeri	21.3.2011
17.	AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug		Eversti Gaddafin hallituksen sosiaaliministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
18.	FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad		Eversti Gaddafin hallituksen opetus-, korkeakoulu- ja tutkimusministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
19.	ZIDANE, Mohamad Ali		Eversti Gaddafin hallituksen liikenneministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
20.	KOUSSA, Moussa Mohamad		Eversti Gaddafin hallituksen ulkoasiainministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
21.	MANSOUR, Abdallah		Eversti Gaddafin läheinen yhteistyökumppani, turvallisuuspalvelujen alalla avainhenkilö ja radion ja television entinen johtaja; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011”

LIITE III

"LIITE III

Luettelo 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista henkilöistä ja yhteisöistä**1. GADDAFI, Aisha Muammar**

Syntymäaika: 1978. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n tytär. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

2. GADDAFI, Hannibal Muammar

Passi nro: B/002210. Syntymäaika: 20.9.1975. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

3. GADDAFI, Khamis Muammar

Syntymäaika: 1978. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Johtaa mielenosoitusten tukahduttamiseen osallistuneita armeijan yksiköitä.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

4. GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Syntymäaika: 1942. Syntymäpaikka: Sirte, Libya.

Vallankumouksen johtaja, asevoimien ylipäällikkö. Vastuussa määräyksen antamisesta mielenosoitusten tukahduttamiseksi ja ihmisoikeusloukkauksista.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

5. GADDAFI, Mutassim

Syntymäaika: 1976. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Kansallinen turvallisuusasioiden neuvonantaja. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

6. GADDAFI, Saif al-Islam

Gaddafi-säätiön johtaja. Passi nro: B014995. Syntymäaika: 25.6.1972. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya. Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Antanut mielenosoittajiin kohdistuvaan väkivaltaan kiihottavia julkisia lausuntoja.

YK:n nimeämispäivä: 26.2.2011.

7. DORDA, Abu Zayd Umar

Johtaja, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio. Hallituksen kannattaja. Ulkoisen tiedusteluviraston päällikkö.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

8. JABIR, Abu Bakr Yunis, kenraalimajuri

Syntymäaika: 1952. Syntymäpaikka: Jalo, Libya.

Puolustusministeri. Kokonaisvastuussa asevoimien toimista.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

9. MATUQ, Matuq Mohammed

Syntymäaika: 1956. Syntymäpaikka: Khoms.

Julkisten laitosten sihteeri. Hallituksen pitkäaikainen jäsen. Mukana vallankumouskomiteoissa. Osallistunut aikaisemmin toisinajattelun tukahduttamiseen ja väkivaltaisuuksiin.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

10. GADDAFI, Mohammed Muammar

Syntymäaika: 1970. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya.

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

11. GADDAFI, Saadi

Asema: Erikoisjoukkojen komentaja

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon. Johtaa mielenosoitusten tukahduttamiseen osallistuneita armeijan yksiköitä.

Syntymäaika: 25.5.1973. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya. Passi nro: 014797.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

12. GADDAFI, Saif al-Arab

Muammar GADDAFI:n poika. Läheisessä yhteydessä nykyiseen hallintoon.

Syntymäaika: 1982. Syntymäpaikka: Tripoli, Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

13. AL-SENUSSI, Abdullah, eversti

Syntymäaika: 1949. Syntymäpaikka: Sudan.

Sotilastiedustelun johtaja. Sotilastiedustelu on osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen. Aikaisemmin epäilty muun muassa osallisuudesta joukkomurhaan Abu Selimin vankilassa. Tuomittu poissaolleen UTA:n lentoon kohdistuneesta pommi-iskusta. Muammar GADDAFI:n lanko.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

Yhteisöt**1. Central Bank of Libya**

Muammar GADDAFI:n ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

2. Libyan Investment Authority

Muammar GADDAFI:n ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

alias: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) 1 Fateh Tower Office No. 99, 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

3. Libyan Foreign Bank

Muammar GADDAFI:n ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio

Muammar GADDAFI:n ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

5. Libyan National Oil Corporation

Muammar GADDAFI:n ja hänen perheensä valvonnassa ja hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libya

YK:n nimeämispäivä: 17.3.2011

LIITE IV

"LIITE IV

Luettelo 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista henkilöistä ja yhteisöistä

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
1.	ABDULHAFIZ, Mas'ud, eversti	Asema: Asevoimien komentaja	Kolmanneksi korkein asema asevoimissa. Merkittävä rooli sotilastiedustelussa.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Asema: Terrorismin torjunnan päällikkö, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Tripoli, Libya	Vallankumouskomitean merkittävä jäsen. Muammar GADDAFIN läheinen liittolainen.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Asema: Apulaispäällikkö, ulkoisesta turvallisuudesta vastaava organisaatio	Hallituksen merkittävä jäsen. Muammar GADDAFIN lanko	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Asema: Apulaisjohtaja, sotilastiedustelu	Hallituksen pitkäaikainen jäsen.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Asema: Päällikkö, vallankumouskomitealiike Syntymäpaikka: Sirte, Libya	Vallankumouskomiteat osallistuivat mielenosoittajiin kohdistuneisiin väkivaltaisuuksiin.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Abdulqader Mohammed, tohtori	Asema: Vallankumous-komiteoiden yhteystoimiston päällikkö. Passin numero: B010574 Syntymäaika: 1.7.1950	Vallankumouskomiteat osallistuivat mielenosoittajiin kohdistuneisiin väkivaltaisuuksiin.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Asema: Muammar GADDAFIN henkilökohtaisten turvallisuusjoukkojen johtaja. Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Houn, Libya	Vastuussa hallituksen turvallisuudesta. On aikaisemmin kohdistanut väkivaltaa toisinajattelijoihin.	28.2.2011
8.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Egypti	Muammar GADDAFIN serkku. Hänen uskotaan vuodesta 1995 johtaneen Gaddafin henkilökohtaisesta turvallisuudesta vastaavaa eliittiarmeijan pataljoonaa ja olevan keskeisessä asemassa ulkoisesta turvallisuudesta vastaavassa organisaatiossa. Osallistunut libyalaisia toisinajattelijoihin vastaan ulkomailla suunnattujen operaatioiden suunnitteluun ja suoraan terroristitoimintaan.	28.2.2011
9.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Syntymäaika: 1948 Syntymäpaikka: Sirte, Libya	Muammar GADDAFIN serkku. Sayyid osallistui 1980-luvulla toisinajattelijoiden salamurhakampanjaan ja hänen väitetään olleen vastuussa useista kuolemantapauksista Euroopassa. Hänen uskotaan olleen osallisena myös asehankinnoissa.	28.2.2011
10.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Syntymäaika: 1952 Syntymäpaikka: Al Bayda, Libya	Muammar GADDAFIN vaimo. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
11.	SALEH, Bachir	Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Traghen	Libyan johtajan kabinettipäällikkö. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luettelon merkitsemisen päivämäärä
12.	TOHAMI, Khaled, kenraali	Syntymäaika: 1946 Syntymäpaikka: Genzur	Sisäisestä turvallisuudesta vastaavan viraston johtaja. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
13.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Syntymäaika: 1.7.1949 Syntymäpaikka: Al-Bayda	Ulkoisesta turvallisuudesta vastaavan viraston tiedustelujohtaja. Hallituksen läheinen liittolainen.	28.2.2011
14.	ZARTI, Mustafa	Syntymäaika 29.3.1970, Itävallan kansalainen (passin nro P1362998, voimassa 6.11.2006–5.11.2016)	Hallituksen läheinen liittolainen; 'Libyan Investment Authority', varapääjohtaja; kansallisen öljy-yhtiön hallituksen jäsen; 'First Energy Bank' (Bahrain), varapuheenjohtaja	10.3.2011
15.	EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou		Yleisen kansankongressin pääsihteerin; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
16.	AL-MAHMOUDI, Baghdadi		Eversti Gaddafin hallituksen pääministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
17.	HIJAZI, Mohamad Mahmoud		Eversti Gaddafin hallituksen terveys- ja ympäristöministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
18.	ZLITNI, Abdelhaziz	Syntymäaika: 1935	Eversti Gaddafin hallituksen suunnitelma- ja valtiovarainministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
19.	HOUEJ, Mohamad Ali	Syntymäaika: 1949 Syntymäpaikka: Al-Azizia (Tripolin lähellä)	Eversti Gaddafin hallituksen teollisuus-, talous- ja kauppaministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
20.	AL-GAOU, Abdelmajid		Eversti Gaddafin hallituksen maatalous- sekä eläin- ja merivarjojen ministeri	21.3.2011
21.	AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug		Eversti Gaddafin hallituksen sosiaaliministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
22.	FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad		Eversti Gaddafin hallituksen opetus-, korkeakoulu- ja tutkimusministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
23.	ZIDANE, Mohamad Ali		Eversti Gaddafin hallituksen liikenneministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
24.	KOUSSA, Moussa Mohamad		Eversti Gaddafin hallituksen ulkoasiainministeri; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011

	Nimi	Tunnistamis-tiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
25.	MANSOUR, Abdallah		Eversti Gaddafin läheinen yhteistyökumppani, turvallisuuspalvelujen alalla avainhenkilö ja radion ja television entinen johtaja; osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011

Yhteisöt

	Nimi	Tunnistamistiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemispäivä
1.	Libyan Housing and Infrastructure Board (HIB)	Tajora, Tripoli, Libya Lainsäädäntönumero: 60/2006 Libyan yleinen kansankomitea Puh.: +218 21 369 1840 Faksi: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Muammar Gaddafin ja hänen perheensä määräysvallassa, hänen hallintonsa mahdollinen rahoituslähde.	10.3.2011
2.	Fonds de développement économique et social (FDES)	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Libya-Tripoli Puh.: +218 21 490 8893 Faksi: +218 21 491 8893 – sähköposti: info@esdf.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company - LAAICO	Sivusto: http://www.laico.com Yhtiö perustettu 1981 76351 Janzour-Libya. 81370 Tripoli-Libya Puh.: 00 218 (21) 4890146 – 4890586 - 4892613 Faksi: 00 218 (21) 4893800 - 4891867 sähköposti: info@laico.com	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
4.	Fondation Qadhafi pour les associations caritatives et le développement	Hallinnon yhteystiedot: Hay Alandalus – Jian St. – Tripoli – PoBox: 1101 – LIBYE Puh.: (+218) 214778301 – Faksi: (+218) 214778766; sähköposti: info@gicdf.org	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
5.	Fondation Waatassimou	Kotipaikka Tripoli.	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	21.3.2011
6.	Libyan yleinen radio- ja televisio	Yhteystiedot: puh: 00 218 21 444 59 26; 00 21 444 59 00; faksi: 00 218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; sähköposti: info@ljbc.net	Julkinen yllyttäminen vihaan ja väkivaltaan väärän tiedon levittämiskampanjoiden avulla mielenosoitusten tukahduttamiseksi.	21.3.2011
7.	Vallankumouskaarti		Osallistunut mielenosoitusten tukahduttamiseen	21.3.2011
8.	National Commercial Bank	Orouba Street AlBayda, Libya Puh.: +218 21-361-2429 Faksi: +218 21-446-705 www.ncb.ly	National Commercial Bank on liikepankki Libyassa. Pankki perustettiin 1970 ja sen kotipaikka on Al-Baydassa, Libyassa. Sillä on toimipaikkoja Tripolissa ja Al-Baydassa ja haarakonttoreita Libyassa. Se on 100%:sti hallituksen omistuksessa ja mahdollinen hallinnon rahoituslähde.	21.3.2011

	Nimi	Tunnistamistiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemis- päivä
9.	Gumhouria Bank	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripoli Libya Puh: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 Faksi: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 sähköposti: info@gumhouria-bank.com.ly Verkkosivusto: www.gumhouria-bank.com.ly	Gumhouria Bank on liikepankki Libyassa. Pankki perustettiin 2008 Al Ummah- ja Gumhouria-pankin fuusioituessa. Se on 100 %:sti hallituksen omistuksessa ja mahdollinen hallinnon rahoituslähde.	21.3.2011
10.	Sahara Bank	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripoli Libya Puh: +218 21-379-0022 Faksi: +218 21-333-7922 Sähköposti: info@saharabank.com.ly Verkkosivusto: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank on liikepankki Libyassa. Se on 81%:sti hallituksen omistuksessa ja mahdollinen hallinnon rahoituslähde.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining	P.O. Box 6451 Tripoli Libya +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libya Puh.: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 Faksi: +218 21-360-5174 Sähköposti: info@raslanuf.ly Verkkosivusto: www.raslanuf.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011
13.	Brega	Head Office: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Puh.: 2 – 625021-023 / 3611222 Faksi: 3610818 Telex: 30460 / 30461 / 30462	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripoli Libya Puh.: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 Faksi: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 Sähköposti: info@soc.com.ly Verkkosivusto: www.soc.com.ly	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011

	Nimi	Tunnistamistiedot	Perusteet	Luettelon merkitsemis- päivä
15.	Waha Oil Company	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripoli Tarabulus Libya Postal Address: P.O. Box 395 Tripoli Libya Puh.: +218 21-3331116 Faksi: +218 21-3337169 Telex: 21058	Muammar Gaddafin hallinnon määräysvallassa ja sen mahdollinen rahoituslähde.	23.3.2011"

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2010,
valtioneusta C 39/96 (ex NN 127/92), jonka Ranska on myöntänyt Coopérative d'exportation du
livre français'lle (CELF)

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 8938)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/179/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

A. Ensimmäinen vaihe

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ⁽¹⁾,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽²⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

(4) SIDE (Société Internationale de Diffusion et d'Édition) ilmoitti komissiolle 20 päivänä maaliskuuta 1992 päivätyllä kirjeellä, että Ranskan viranomaiset olivat myöntäneet CELFille myynninedistämis-, kuljetus- ja markkinointitukea, jota ei ollut ilmoitettu etukäteen komissiolle.

(5) Komissio huomautti Ranskan viranomaisille 2 päivänä huhtikuuta 1992 päivätyllä kirjeellä, että komissiolle on ilmoitettava etukäteen kaikista tukien myöntämisestä tai muuttamista koskevista suunnitelmista, ja pyysi näiltä selvitystä SIDEn tarkoittamien tukitoimenpiteiden luonteesta ja tarkoituksesta.

1. MENETTELY

(1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 15 päivänä huhtikuuta 2008 antamallaan tuomiolla ⁽³⁾, jäljempänä 'tuomioistuimen tuomio', komission 20 päivänä huhtikuuta 2004 tekemän päätöksen 2005/262/EY ⁽⁴⁾ Ranskan Coopérative d'exportation du livre français'lle, jäljempänä 'CELF' ⁽⁵⁾, myöntämästä valtiotuesta.

(2) Tuomioistuimen tuomion perusteella komission on tehtävä uusi päätös.

(3) Tuomiota edelsi pitkä tutkintamenettely, jonka päävaiheet kuvaillaan seuraavassa.

⁽¹⁾ Joulukuun 1 päivänä 2009 EY:n perustamissopimuksen 86 artiklasta tuli Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen eli SEUT-sopimuksen 106 artikla, perustamissopimuksen 87 artiklasta SEUT-sopimuksen 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Asiasisällöltään kyseiset kolme määräyskokonaisuutta pysyivät samanlaisina. Tässä päätöksessä SEUT-sopimuksen 106, 107 ja 108 artiklaan tehtyjä viittauksia on tarvittaessa pidettävä viittauksina EY:n perustamissopimuksen 86, 87 ja 88 artiklaan.

⁽²⁾ EYVL C 366, 5.12.1996, s. 7. EUVL C 142, 23.6.2009, s. 6.

⁽³⁾ Asia T-348/04, Société Internationale de diffusion et d'Édition (SIDE) v. komissio, tuomio 15.4.2008, Kok. s. II-625.

⁽⁴⁾ EUVL L 85, 2.4.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ "La Coopérative d'exportation du livre français" käyttää toiminimeä "le Centre d'exportation du livre français (CELF)".

(6) Ranskan viranomaiset vahvistivat komissiolle 29 päivänä kesäkuuta 1992 päivätyllä kirjeellä, että CELFille oli myönnetty tukea. Ne täsmensivät, että tuen tarkoituksena oli edistää ranskan kielen ja ranskalaisen kirjallisuuden levittämistä muihin kuin ranskankielisiin maihin ja että tämän lisäksi CELF hallinnoi kolmea erityistukijärjestelmää, joilla niin ikään pyrittiin edistämään kaukaisissa maissa asuvien lukijoiden tutustumista ranskankieliseen kirjallisuuteen.

(7) Komissio vahvisti SIDelle 7 päivänä elokuuta 1992 päivätyllä kirjeellä, että CELFille oli myönnetty tukea, täsmensi sen tarkoituksen ja myönsi, ettei tuesta ollut ilmoitettu komissiolle ennen sen toimeenpanoa. Se kuitenkin totesi, ettei riidanalainen tuki näyttänyt vaikuttaneen jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio pyysi SIDEä esittämään huomautuksensa asiasta.

(8) SIDE ilmoitti komissiolle 7 päivänä syyskuuta 1992 päivätyllä kirjeellä, että se aikoi riitauttaa toimenpiteet niiden syrjivän luonteen ja niistä yhteisön sisäiselle kaupalle koituvien seurausten perusteella, mutta ei kuitenkaan kiistänyt sitä, että kulttuuriministeriön myöntämän tuen kulttuurisena tavoitteena on ollut Ranskan kielen ja ranskalaisen kirjallisuuden levittäminen.

- (9) Komissio totesi 18 päivänä toukokuuta 1993 tekemässään päätöksessä⁽¹⁾, että kirja-alan erityinen kilpailutilanne ja kyseisten tukijärjestelmien kulttuurinen tavoite huomioon ottaen tuki täytti ehdot EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen soveltamiselle.
- (10) SIDE vaati kyseisen päätöksen kumoamista 2 päivänä elokuuta 1993 jätetyllä kanteella. Syyskuun 18 päivänä 1995 antamassaan tuomiossa⁽²⁾ ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisi asian osittain SIDEn hyväksi ja kumosi 18 päivänä toukokuuta 1993 tehdyn komission päätöksen tietyiltä osin, kuitenkin vain pieniin tilauksiin liittyvien CELFille myönnettyjen toimenpiteiden osalta.
- (11) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että komissio oli päätöksellään perustellusti hyväksynyt seuraavat kolme tukijärjestelmää, joita CELF hallinnoi valtion lukuun:
- a) tuet lentorahtien ja lentopakettien kustantamiseksi;
- b) Page à Page -ohjelma⁽³⁾ (tuet ranskankielisten kirjojen levittämiseen Keski- ja Itä-Euroopan maihin);
- c) Plus-ohjelma (tuet ranskankielisten kurssikirjojen myynnille Saharan eteläpuolisen Afrikan korkeakouluopiskelijoille).
- (12) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että komissio oli saanut Ranskan viranomaisilta näistä kolmesta tukijärjestelmästä riittävästi tietoja todetakseen, että tuilla oli ainoastaan vähäinen vaikutus kilpailuun. Lisäksi tuomioistuin katsoi seuraavaa: ”Riidanalaisten tukien kulttuuriin liittyvän tavoitteen osalta kukaan asianosaisista ei ole kiistänyt, että Ranskan hallituksen tavoitteena on ollut levittää ranskan kieltä ja ranskankielistä kirjallisuutta.” Tuomioistuimen oli todettava, ettei komissiolla ollut erityisiä vaikeuksia arvioida riidanalaisten tukien tavoitteita ja ettei komissio tarvinnut muita tietoja todetakseen, että tavoitteet liittyivät kulttuuriin.
- (13) CELFille yksinomaisesti myönnetyn, pienten tilausten käsitteilyä koskevan tuen osalta tuomioistuin sen sijaan kat-

soi, että komission olisi pitänyt tutkia perusteellisesti kilpailuolosuhteet kyseisillä markkinoilla, ennen kuin se totesi, että tuki soveltuu sisämarkkinoille.

- (14) Tuomioistuin päätteli tuomion 76 kohdassa, että komission olisi pitänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (nykyinen SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohta) mukainen menettely ja että 18 päivänä toukokuuta 1993 tehty komission päätös oli sen vuoksi kumottava siltä osin kuin oli kyse yksinomaan CELFille myönnetystä tuesta niiden lisäkustannusten korvaamiseksi, joita sille on aiheutunut ulkomaisten kirjakauppojen ranskankielistä kirjallisuutta koskevien pienten tilausten toimittamisesta.

B. Toinen vaihe

- (15) Komissio päätti 30 päivänä heinäkuuta 1996 tekemällään päätöksellä aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 18 päivänä syyskuuta 1995 antaman tuomion mukaisesti. Asianomaisia osapuolia pyydettiin toimittamaan komissiolle huomautuksensa, jotka komissio sai joulukuun 1996 ja tammi-kuun 1997 välisenä aikana.
- (16) Tutkintansa päätteeksi komissio teki 10 päivänä kesäkuuta 1998 päätöksen 1999/133/EY⁽⁴⁾. Siinä vahvistettiin pienten tilausten tukien kulttuuriin liittyvä tavoite ja todettiin perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan perusteella, että kyseiset tuet eivät muuta kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiä unionissa yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla ranskankielisten kirjojen vientimarkkinoilla.
- (17) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi kyseisen päätöksen 1 artiklan viimeisen virkkeen 28 päivänä helmikuuta 2002⁽⁵⁾ antamallaan tuomiolla. Tuomioistuin katsoi, että komission olisi pitänyt todentaa, oliko sen mahdollista saada sellaisia merkityksellisiä tietoja, joiden avulla se olisi voinut erottaa vientiententtien markkinat ranskankielisten kirjojen yleisistä vientimarkkinoista.
- (18) Tuomioistuin totesi, että komissio oli markkinoita määrittäessään tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska se oli jättänyt todentamatta tämän asian ja vahvistanut merkitykselliseksi markkinoiksi ranskankielisten kirjojen yleiset vientimarkkinat, vaikka riidanalainen tuki oli selvästi tarkoitettu vain vientiententeille.

⁽¹⁾ Päätös NN 127/92, ”Ranskalaisten kirjojen viejille myönnettyt valtiotuet”, EYVL C 174, 25.6.1993, s. 6.

⁽²⁾ Asia T-49/93, Société Internationale de diffusion et d'Édition (SIDE) v. komissio, tuomio 18.9.1995, Kok. s. II-2501.

⁽³⁾ Ohjelmaa jatkettiin sittemmin ”A l'Est de l'Europe” -ohjelmalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 44, 18.2.1999, s. 37.

⁽⁵⁾ Asia T-155/98, Société Internationale de diffusion et d'Édition (SIDE) v. komissio, tuomio 28.2.2002, Kok., s. II-1179.

(19) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin sen sijaan hylkäsi 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetulla tuomiolla⁽¹⁾ asiakysymystä tarkastelematta Ranskan viranomaisten kannan 10 päivänä kesäkuuta 1998 tehdystä komission päätöksestä ja vahvisti, että myös silloin, kun tuki voidaan katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, kyseinen seikka ei vaikuta ilmoitusvelvollisuuteen, ja tuen ennakkoilmoitusvelvollisuudesta seuraa velvollisuus keskeyttää tuen myöntäminen.

C. Kolmas vaihe

(20) Kun komission 10 päivänä kesäkuuta 1998 tekemä päätös oli osittain kumottu, komissio pyysi Ranskan viranomaisilta ja SIDEltä 14 päivänä kesäkuuta 2002 päivätyillä kirjeillä selvitystä näiden havainnoista päätöksen peruuttamisen syistä ja etenkin merkityksellisten markkinoiden toiminnasta.

(21) Ranskan viranomaisia pyydettiin etenkin perustelevaan, mitä mahdollisia erityispiirteitä CELFin palveluihin liittyi markkinoiden muiden toimijoiden, kuten SIDEn, palveluvalikoimaan verrattuna. SIDEä pyydettiin selittämään tarkemmin pienten tilausten käsitettä ja perustelevaan, mitä erityispiirteitä sen palveluihin liittyi CELFin ja markkinoiden muiden toimijoiden palveluvalikoimaan verrattuna.

(22) SIDE vastasi komissiolle 12 päivänä elokuuta 2002 päivätyillä kirjeellä. Ranskan viranomaiset vastasivat 17 päivänä syyskuuta 2002 päivätyillä kirjeellä.

(23) Komissio pyysi SIDEä 19 päivänä syyskuuta 2002 päivätyillä kirjeellä ilmoittamaan, sisälsikö sen vastaus luottamuksellisia tietoja, ja SIDEn vastattua kielteisesti 30 päivänä syyskuuta 2002 päivätyillä kirjeellä komissio lähetti SIDEn vastauksen liitteineen Ranskan viranomaisille huomautuksia varten 17 päivänä lokakuuta 2002 päivätyssä kirjeessä. Samalla se esitti niille lisää kysymyksiä.

(24) Komissio esitti SIDelle jälleen lisää kysymyksiä 30 päivänä lokakuuta 2002 päivätyillä kirjeellä, johon tämä vastasi 31 päivänä lokakuuta 2002 ja 9 päivänä joulukuuta 2002 päivätyillä kirjeillä. Vastaukseksi komission 16 päivänä joulukuuta 2002 päivättyyn tietopyyntöön SIDE selitti 23 päivänä joulukuuta 2002 päivätyssä kirjeessään, etteivät sen vastaukset sisältäneet mitään luottamuksellisia tietoja ja että ne voitiin toimittaa kommentoitaviksi Ranskan viranomaisille.

(25) Koska Ranskan viranomaiset eivät vastanneet määräajan kuluessa, komissio joutui lähettämään niille muistutuksen

27 päivänä marraskuuta 2002 päivätyillä kirjeellä. Ranskan viranomaiset pyysivät komissiolta uudelleen vastausajan pidennystä 19 päivänä joulukuuta 2002 päivätyillä kirjeellä.

(26) Komissio toimitti 23 päivänä joulukuuta 2002 päivätyn SIDEn vastauksen kommentoitavaksi Ranskan viranomaisille 9 päivänä tammikuuta 2003 päivätyillä kirjeellä. Ranskan viranomaiset vastasivat komission 17 päivänä lokakuuta 2002 lähettämiin kysymyksiin 17 päivänä tammikuuta 2003 päivätyillä kirjeellä.

(27) Ranskan viranomaiset pyysivät jälleen 4 päivänä helmikuuta 2003 päivätyillä kirjeellä komissiota pidentämään niille annettua vastausaikaa; tällä kertaa kyse oli pyynnöstä esittää huomautuksia 23 päivänä joulukuuta 2002 päivätystä SIDEn toisesta vastauksesta. Komissio myönsi osittain 11 päivänä helmikuuta 2002 päivätyillä kirjeellä pyydetyn pidennyksen. Ranskan viranomaiset vastasivat komissiolle 11 päivänä maaliskuuta 2003 päivätyillä kirjeellä.

(28) SIDEn pyynnöstä komissio järjesti lisäksi 4 päivänä maaliskuuta 2003 kokouksen, jossa SIDE sai selvittää alusta alkaen oman näkemyksensä asiasta.

(29) Menettelyn päätteeksi Euroopan komissio teki päätöksen 2005/262/EY, jossa se totesi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan perusteella riidanalaisen tuen sisämarkkinoille soveltuvaksi erityisesti todettuaan, että tuki ei ollut lainkaan ylimitoitettu pienten tilausten käsittelystä aiheutuneisiin kustannuksiin nähden.

D. Neljäs vaihe

(30) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 15 päivänä huhtikuuta 2008 annetulla tuomiolla komission 20 päivänä huhtikuuta 2004 tekemän päätöksen.

(31) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että komissio oli tehnyt oikeudellisen virheen sen tuen osalta, joka CELFille oli maksettu ennen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen voimaantuloa 1 päivänä marraskuuta 1993. Komissio katsoi riidanalaisen tuen olevan 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva, vaikka sen olisi pitänyt soveltaa ennen 1 päivää marraskuuta 1993 voimassa olleita aieneellisiä sääntöjä. Tuomioistuin otti erityisesti huomioon sen seikan, että Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ei määrätä siirtymäsäännöksistä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan soveltamisen osalta ja että oikeusvarmuuden periaate poikkeuksia lukuun ottamatta estää sen, että yhteisön säädöksen soveltamisen alkamisajankohta määrättäisiin aikaisemmaksi kuin sen julkaisuaikajankohta.

⁽¹⁾ Asia C-332/98, Ranska v. komissio, "Valtiontuki Coopérative d'exportation du livre français'le", Kok. 2002, s. I-4833.

- (32) Lisäksi tuomioistuin katsoi, että komissio oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen tarkastellessaan riidanalaisen tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Komissio oli yliarvioinut CELFille tosiasiallisesti pienten tilausten käsittelystä aiheutuneet kustannukset. Komissio ei siis ottanut 20 päivänä huhtikuuta 2004 tekemässään päätöksessä huomioon pienten tilausten tosiasiallisia kokonaiskustannuksia, vaan arvioi kyseiset kustannukset CELFin maksamien kokonaiskustannusten perusteella (komissio kohdisti osan kokonaiskustannuksista pienten tilausten käsittelykustannuksiin siten, että kuhunkin kuluryhmään käytettiin eri jakoperustetta). Tiettyihin kuluryhmiin on käytetty kertoimia sellaisten lisävaikeuksien huomioon ottamiseksi, joita pienten tilausten käsittely aiheuttaa CELFin muihin toimintoihin nähden. Tuomioistuin katsoi, että kyseiset ongelmat voisivat olla ratkaistavissa sähköisesti lähetetyillä tilauksilla, joita käytettiin kahdessa kolmasosassa pienistä tilauksista. Tuomioistuin katsoi, että komissio oli tehnyt arviointivirheen soveltaessaan kertoimia tiettyihin kustannuksiin (ja joka tapauksessa sähköisesti lähetettyihin tilauksiin), ja totesi, että ilman mainittuja kertoimia pienten tilausten käsittelyyn liittyvät kustannukset olivat vähentyneet ja pieniin tilauksiin liittyvän toiminnan tulos olisi ollut voitollinen (600 000 Ranskan frangia, joka vastaa 91 469 euroa). Tuomioistuimen mukaan komissio ei siis osoittanut, että kyse ei ollut ylimitoitusta tuesta.

E. Viides vaihe

- (33) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antama tuomio johti siihen, että 30 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyllä komission päätöksellä aloitettu tutkintamenettely on edelleen kesken ja komission on annettava uusi päätös.
- (34) Ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antaman tuomion perustelut ja sen, että menettelyn aloittamista koskeva päätös oli tehty jo 30 päivänä heinäkuuta 1996, komissio kehotti uudelleen Ranskan viranomaisia ja asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa.
- (35) Komissio antoi 8 päivänä huhtikuuta 2009 päätöksen menettelyn laajentamisesta ⁽¹⁾ (päätös K(2009)2481). Tällä menettelyn laajentamista koskevalla päätöksellä asetetaan huomautusten esittämiselle uusi määräaika ja täydennetään 1996 menettelyn aloittamisesta 30 päivänä heinäkuuta tehtyä päätöstä. Päätöksen mukaan näiden kahden päätöksen on katsottava muodostavan yhden kokonaisuuden ja koskevan yhtä ja samaa muodollista tutkintamenettelyä. Jos menettelyn laajentamisesta tehdystä päätöksessä esitetty tosiasioiden ja oikeudellisten seikkojen kuvaus tai komission alustava arvio poikkeavat menettelyn aloittamisesta 30 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn päätöksen tiedoista, on syytä ottaa huomioon ainostaan menettelyn laajentamista koskeva päätös.
- (36) Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisestä toimenpiteestä.
- (37) Komissio vastaanotti Ranskan viranomaisten huomautukset 9 päivänä kesäkuuta 2009 ja SIDEn huomautukset 23 päivänä heinäkuuta 2009. Komissio välitti SIDEn huomautukset Ranskan viranomaisille 24 päivänä elokuuta 2009 antaen näille mahdollisuuden esittää havaintojaan huomautuksista, ja se vastaanotti kyseiset havainnot 24 päivänä syyskuuta 2009.
- (38) Ranskan viranomaiset eivät kuitenkaan toimittaneet komission menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessään pyytämiä yksityiskohtaisia tietoja, vaan toimittivat uudelleen samat 17 päivänä syyskuuta 2002, 17 päivänä tammikuuta 2003 ja 11 päivänä maaliskuuta 2003 toimittamansa tuen oikeasuhtaisuutta koskevat tiedot, joita komissio ei pystynyt hyödyntämään 15 päivänä huhtikuuta 2008 tehty tuomioistuimen päätös huomioon ottaen.
- (39) Komission yksiköt muistuttivat Ranskan viranomaisia 8 päivänä lokakuuta 2009 päivätyllä kirjeellä pyynnöstään toimittaa tietoja mainitsemistaan nimenomaisista seikoista ja ilmoittivat, että jollei komissio saa kyseisiä tietoja kymmenen työpäivän kuluessa, se joutuu tekemään lopullisen päätöksen saatavilla olevien tietojen perusteella menettelyasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tehtyään tarvittaessa tietojen antamista koskevan välipäätöksen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/99 ⁽²⁾ 10 artiklan 3 kohdan perusteella.
- (40) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 21 päivänä lokakuuta 2009 päivätyllä kirjeellä, että CELF oli asetettu selvitystilaan Pariisin kauppatoimioistuimen (Tribunal de commerce de Paris) 9 päivänä syyskuuta 2009 antaman tuomion perusteella ja lopettanut toimintansa. Komission 8 päivänä lokakuuta 2009 päivätyssä kirjeessä pyydettyjen tietojen osalta Ranskan viranomaiset totesivat 9 päivänä kesäkuuta 2009 toimittamiinsa havaintoihin viitaten, ettei niillä ole toimittaa lisätietoja.
- (41) Komissio päätti 20 päivänä marraskuuta 2009 annetulla päätöksellä (tietojen antamista koskeva välipäätös K(2009)9256) vaatia Ranskan viranomaisia esittämään pyydetty tiedot, koska toistuvista pyynnöistä huolimatta niitä ei ollut toimitettu.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 23.6.2009, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (42) Ranskan viranomaiset totesivat 2 päivänä joulukuuta 2009 päivättyssä kirjeessä, ettei niillä ole toimittaa komissiolle lisätietoja, ja viittasivat 9 päivänä kesäkuuta 2009 toimittamiinsa havaintoihin.
- (43) Lisäksi Ranskan viranomaiset toimittivat 2 päivänä joulukuuta 2009 päivätyn kirjeen, joka koski ”Programme Plus” -nimellä tunnettua ”Programme de Livres Universitaires et Scientifiques” -ohjelmaa. Tämä päätös ei koske kyseistä tukiohjelmaa.
- (44) Komissio pyysi 22 päivänä joulukuuta 2009 päivätystä kirjeessään Ranskan viranomaisilta lisätietoja CELFin tilanteesta ja CELFiin sovellettavasta likvidaatiomenettelystä. Ranskan viranomaiset vastasivat 27 päivänä tammi-kuuta 2010 ja esittivät lisäksi täsmennyksiä myös 9 päivänä maaliskuuta ja 26 päivänä marraskuuta 2010.

F. Menettely kansallisissa tuomioistuimissa ja ennakkoratkaisukysymykset

- (45) On lisäksi syytä huomata, että Ranskan kansallisissa tuomioistuimissa on käynnissä menettelyjä, joiden perusteella unionin tuomioistuimessa on nostettu kanteita SEUT-sopimuksen 267 artiklan nojalla (ent. perustamis-sopimuksen 234 artikla). Näiden menettelyjen pääsialliset vaiheet kerrataan alla.
- (46) SIDE on saattanut Ranskan tuomioistuinten käsiteltäväksi perustamis-sopimuksen 88 artiklan 3 kohdan välittömät oikeusvaikutukset. Pariisin korkein alueellinen hallinto-oikeus (Cour administrative d'appel de Paris) vahvisti 5 päivänä lokakuuta 2004 antamallaan tuomiolla Pariisin hallintotuomioistuimen (Tribunal administratif de Paris) 26 päivänä huhtikuuta 2001 antaman tuomion, jolla Ranskan valtiota vaadittiin käynnistämään CELFille maksetun tuen takaisinperintä.
- (47) Ranskan korkein hallinto-oikeus (Conseil d'État), jolle tehtiin asiasta kassaatiovalitus, vahvisti 29 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan tuomiossa Pariisin korkeimman alueellisen hallinto-oikeuden päätöksen tietyiltä osin, erityisesti sen seikan, että kyseiset tuet eivät olleet luonteeltaan puhtaasti julkisen palvelun velvoitteita korvaavia⁽¹⁾, että kansallinen tuomioistuin ei voinut katsoa niiden olevan olemassa olevia tukia ja että CELF ei voinut vedota perusteltuun luottamukseen.
- (48) Korkein hallinto-oikeus päätti kuitenkin 29 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan tuomiossa lykätä päätöksen tekemistä siihen saakka, että yhteisöjen tuomioistuin oli ottanut kantaa korkeimman hallinto-oikeuden esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin, jotka koskivat kansallisen
- tuomioistuimen velvoitteita sellaisen valtiontuen osalta, josta ei ole ilmoitettu, mutta joka on jälkikäteen komission päätöksellä todettu yhteismarkkinoille soveltuvaksi.
- (49) Yhteisöjen tuomioistuin toteaa 12 päivänä helmikuuta 2008⁽²⁾ antamassaan tuomiossa seuraavaa:
- ”EY 88 artiklan 3 kohdan viimeistä virkettä on tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin ei ole velvollinen määräämään kyseisen määräyksen vastaisesti toteutetun tuen takaisin perimisestä, jos komissio on tehnyt lopullisen päätöksen, jolla mainitun tuen todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille EY 87 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Se on yhteisön oikeuden perusteella velvollinen määräämään tuensaajan maksamaan korkoa sääntöjenvastaisuuden ajalta. Kansallisen oikeutensa yhteydessä se voi tarvittaessa määrätä lisäksi sääntöjenvastaisen tuen takaisin perimisestä, tämän kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltion oikeutta toteuttaa kyseinen tuki uudestaan myöhemmin. Se saattaa samoin joutua hyväksymään vaatimuksia, jotka koskevat tuen sääntöjenvastaisuudesta aiheutuneiden vahinkojen korvaamista.
- Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa menettelyllisessä tilanteessa EY 88 artiklan 3 kohdan viimeisestä virkkeestä seuraava velvollisuus korjata tuen sääntöjenvastaisuuden vaikutukset koskee laskettaessa niitä summia, jotka tuensaajan on maksettava, ja jollei kyse ole poikkeuksellisista olosuhteista, myös sitä ajanjaksoa, joka on kulunut Euroopan yhteisöjen komission tekemän päätöksen, jolla kyseinen tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi, ja sen välillä, kun yhteisöjen tuomioistuimet kumoavat mainitun päätöksen.”
- (50) Korkein hallinto-oikeus otti 19 päivänä joulukuuta 2008 antamassaan tuomiossa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen 12 päivänä helmikuuta 2008 antaman tuomion ja edellä mainitun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antaman tuomion ja kumosi edellä mainitun 5 päivänä lokakuuta 2004 annetun Pariisin korkeimman alueellisen hallinto-oikeuden tuomion 2, 3 ja 4 artiklat. Tuomiossa todetaan seuraavaa:
- (51) Ensinnäkin on kulttuuri- ja viestintäministerin velvollisuus käynnistää korkojen takaisinperintä valtiontuesta, jota CELFille maksettiin vuodesta 1980 aina korkeimman hallinto-oikeuden tuomion antamispäivään saakka, komission asetuksessa (EY) N:o 794/2004⁽³⁾ esitetyn koronlaskentatavan mukaisesti. On niin ikään ministerin velvollisuus käynnistää myöhemmässä vaiheessa takaisinperintä sellaisten korkojen osalta, jotka ovat kertyneet korkeimman hallinto-oikeuden tuomion antamispäivästä siihen saakka, kunnes tuki on joko julistettu lopullisesti sisämarkkinoille soveltuvaksi tai se on peritty takaisin.

⁽¹⁾ Korkeimman hallinto-oikeuden mukaan Pariisin korkein alueellinen hallinto-oikeus on voinut perustaa oikeudellisesti ratkaisunsa toisaalta siihen, että ei ole todistettu, että tuet eivät ylittäneet velvollisuudesta yleishyödyllisen palvelun tarjoamiseen CELFille koituneita kustannuksia, ja toisaalta siihen, että korvauserusteita ei etukäteen määritetty läpinäkyvällä tavalla.

⁽²⁾ Asia C-199/06, Centre d'Exportation du Livre Français (CELF), Ministre de la Culture et de la Communication v. Société Internationale de Diffusion et d'Édition (SIDE), tuomio 12.2. 2008, Kok. s I-00469.

⁽³⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

(52) Lisäksi korkein hallinto-oikeus päätti lykätä asian käsittelyä siihen saakka, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin oli ottanut kantaa seuraaviin ennakkoratkaisukysymyksiin:

”1. Voiko kansallinen tuomioistuin lykätä valtiontuen palautusvelvollisuutta koskevan kysymyksen käsittelyä siihen saakka, kunnes – – komissio on ottanut lopulliseksi tulleella päätöksellä kantaa siihen, onko tuki yhteensoveltuva yhteismarkkinoihin kohdistuvan sääntelyn kanssa, silloin kun yhteisöjen tuomioistuimet ovat kumonnet komission ensimmäisen päätöksen, jolla kyseinen tuki todettiin yhteismarkkinoille soveltuvaksi?

2. Voidaanko silloin, kun komissio on todennut tuen kolme kertaa yhteismarkkinoille soveltuvaksi ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kumonnut kyseiset päätökset, tällaista tilannetta pitää sellaisena poikkeuksellisenä olosuhteena, jonka johdosta kansallinen tuomioistuin voi rajoittaa tuen takaisinperimistä koskevaa velvollisuutta?”

(53) Unionin tuomioistuin vastasi kyseisiin ennakkoratkaisukysymyksiin 11 päivänä maaliskuuta 2008 antamassaan tuomiossa ⁽¹⁾ ja totesi seuraavaa:

”1. Kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on EY 88 artiklan 3 kohdan perusteella saatettu vaatimus, joka koskee sääntöjenvastaisen valtiontuen palauttamista, ei voi lykätä päätöksensä tekemistä kyseisestä vaatimuksesta siihen saakka, kunnes Euroopan yhteisöjen komissio on ottanut kantaa tuen soveltuvuuteen yhteismarkkinoille edellisen myönteisen päätöksen kumoamisen jälkeen.

2. Sitä, että komissio on tehnyt kolme peräkkäistä päätöstä, joilla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja jotka yhteisöjen tuomioistuimet ovat tämän jälkeen kumonnet, ei sinällään voida pitää sellaisena poikkeuksellisenä olosuhteena, joka voi oikeuttaa rajoittamaan tuensaajan velvollisuutta palauttaa tuki, kun kyseinen tuki on toteutettu EY 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.”

2. TUTKITUN TOIMENPITEEN KUVAUS

(54) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että kulttuuriministeriö päätti vuonna 1980 Ranskan hallituksen yleisen poliittisen linjan mukaisesti edistää ranskankielisen kirjallisuuden levittämistä myöntämällä tukea vientiagenteille, jotka ottaisivat vastaan kaikenlaisia tilauksia, olipa niiden arvo ja kannattavuus mikä tahansa. Tuen

tarkoituksena olisi korjata markkinoiden puutteellista toimintaa ja edistää kannattamattomina pidettyjen pienten tilausten toimittamista vientiagenttien markkinoilla.

(55) Ranskan viranomaisten mukaan pienillä kirjakaupoilla, jotka sijaitsevat pääasiassa muissa kuin ranskankielisissä maissa ja toisinaan hyvinkin syrjäisillä ja kaukaisilla alueilla, on usein vakavia hankintavaikeuksia, koska niiden tilauksia ei voida toimittaa perinteisten jakelukanavien kautta, jos tilausmäärä ei ole riittävä tai jos kirjan yksikköhinta ei ole tarpeeksi suuri tehdäkseen palvelusta kannattavan.

(56) Ranskan viranomaisten mukaan tuen tarkoituksena oli, että vientiagentit voisivat toteuttaa kaikki ulkomaisten, lähinnä muilla kuin ranskankielisillä alueilla sijaitsevien kirjakauppojen tilaukset, olipa niiden arvo, kannattavuus ja määränpää mikä hyvänsä. Tavoitteena oli kulttuurin moninaisuutta tukevan Ranskan politiikan mukaisesti varmistaa ranskankielisten kirjojen mahdollisimman tehokas jakelu ja näin edistää ranskankielisen kirjallisuuden leviämistä kaikkialle maailmaan.

(57) Ranskan viranomaisten kehittämä tukijärjestelmä, ns. pienten tilausten tukiohjelma, muodostui tuesta, jonka tavoitteena oli korvata Ranskan viranomaisten määrittelemien pienten, enintään 500 Ranskan frangin (FRF) eli noin 76 euron arvoisten tilausten käsittelystä aiheutuvat lisäkustannukset.

(58) Ranskan viranomaisten mukaan tuensaajayrityksen piti sitoutua toimittamaan kulttuuriministeriön kirjallisuusosastolle kaikki yleiseen toimintaansa liittyvät tiedot (konnaisliikevaihto, kirjanpito, alustava talousarvio, jäljenökset nämä tiedot vahvistavista päätöksistä, sekä tarvittaessa tilintarkastajan lausunto ja palkkataulukot) sekä kaikki tuettavaan liiketoimintaan liittyvät tositteet, kuten tuen käytön osoittava kirjanpitoaineisto, joka osoittaa edellisenä vuonna myönnettyillä tukivaroilla tuettujen palvelujen suorittamisen.

(59) Käytännössä pienten tilausten tukiohjelmasta sai tukea vain yksi yritys eli CELF. Ranskan viranomaisten mukaan CELFiltä vaadittiin vuosittain pienten tilausten käsittelystä aiheutuneita lisäkustannuksia koskeva selvitys, joka liitettiin seuraavan vuoden tukihakemukseen. Käytännössä neljäs edellisenä vuonna myönnetystä tuesta maksettiin seuraavan vuoden alussa ja loput saman vuoden tuksyn sen jälkeen, kun viranomaiset olivat tutkineet tuensaajayrityksen alustavan talousarvion sekä varainhoitovuoden alkupuoliskon suhdannemuutokset. Lisäksi oli sovitettu, että jos tukea ei käytettäisi kokonaan, käyttämättä jääneet tukivarat vähennettäisiin seuraavan vuoden tuista. Kulttuuriministeriön edustajat oli kutsuttu osallistumaan tarkkailijoina CELFin hallintoneuvoston kokouksiin ja yhtikokoukseen.

⁽¹⁾ Asia C-1/09, CELF ja Ministre de la Culture v/ SIDE, tuomio 11.3.2010.

(60) On syytä täsmentää, että tukea vähennettiin tasaisesti vuodesta 1997 lähtien, ja vuonna 2002 se lakkautettiin kokonaan. CELF sai vuodesta 1980 vuoden 2001 loppuun vuosittaista tukea, joka oli tarkoitettu Ranskan viranomaisten mukaan pienten, ulkomailta tulevien ranskankielisiä kirjoja koskevien tilausten käsittelykustannusten vähentämiseen. CELF sai kyseistä tukea vuodesta 1980 loppuvuoteen 2001 noin 4,8 miljoonaa euroa.

Taulukko

CELFillle vuodesta 1980 pienten tilausten käsittelyyn myönnetty tuki

Ranskan viranomaisten toimittamat tiedot

(määrät on pyöristetty euroiksi)

Vuosi	Tuen määrät	Vuosi	Tuen määrät
1980	91 469,41	1992	422 283,78
1981	91 469,41	1993	382 647,03
1982	205 806,17	1994	304 898,03
1983	164 644,94	1995	304 898,03
1984	137 204,12	1996	304 898,03
1985	141 777,59	1997	243 918,43
1986	248 491,90	1998	182 938,82
1987	214 953,11	1999	121 959,21
1988	213 428,62	2000	60 979,61
1989	259 163,33	2001	38 112,25
1990	304 898,03	2002	0
1991	373 500,09		

3. RANSKAN HUOMAUTUKSET JA SIDEN HAVAINNOT MENETTELYN LAAJENTAMISEN JÄLKEEN

(61) Ranskan viranomaiset esittivät 9 päivänä kesäkuuta 2009 antamassaan vastauksessa menettelyn laajentamista koskevaan päätökseen erityisesti seuraavat havainnot.

(62) Ranskan viranomaiset ilmoittivat yhtyvänsä komission analyysiin, jonka mukaan CELFillle myönnetty tuki oli valtiontukea ja jonka mukaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voitu soveltaa.

(63) Ranskan viranomaiset eivät toimittaneet uusia tietoja tukien oikeasuhtaisuudesta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen kriteerien osalta.

(64) Ranskan viranomaiset ilmoittivat lisäksi, että ne katsovat CELFillle annetun tehtävän olevan SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yleisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu.

(65) Viimeisenä ja tärkeänä seikkana Ranskan viranomaiset korostivat, että poikkeuksellisten olosuhteiden takia komission ei pitäisi periä tukea takaisin.

(66) Kuten edellä todettiin, Ranskan viranomaiset eivät toimittaneet komission menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessään pyytämää yksityiskohtaisia tietoja, vaan toimittivat uudelleen vuosina 2002 ja 2003 toimittamansa tuen oikeasuhteisuutta koskevat tiedot, joita komissio ei pystynyt sellaisenaan hyödyntämään 15 päivänä huhtikuuta 2008 tehty tuomioistuimen päätös huomioon ottaen. Lähetettyään 8 päivänä lokakuuta 2009 päivätyn muistutuskirjeen komissio päätti 20 päivänä marraskuuta 2009 vaatia asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti Ranskan viranomaisia esittämään pyydetty tiedot. Ranskan viranomaiset vastasivat 2 päivänä joulukuuta 2009 päivättyllä kirjeellä, ettei niillä ollut toimittaa komissiolle lisätietoja.

(67) SIDEn 23 päivänä heinäkuuta 2009 päivätyissä havainnoissa tuodaan esiin erityisesti seuraavat seikat.

(68) SIDE muistutti, että tukea oli myönnetty ainoastaan CELFillle, vaikka CELFin toiminnassa ei ollut kysymys sille myönnetystä erityistehtävästä. SIDE totesi, että kaikki tilaukset on niiden koosta riippumatta toteutettava, myös pienillä kaukaisilla paikkakunnilla sijaitsevien kirjakauppiaiden pienet tilaukset, ja vientiagenttien toimenkuvan ydintehtäviin kuuluu koota nämä tilaukset yhteen, jotta kustantajalta voidaan tehdä suurempia tilauksia. SIDE totesi lisäksi, että kun sille ei myönnetty tukia, syynä ei ollut väitetty avoimuuden puute, vaan se, että SIDE on yksityinen yritys eikä kustantajien osuuskunta.

(69) Lisäksi SIDE kiisti sekkaperäisesti sen, että tuet olisivat olleet tarpeellisia. Tässä yhteydessä se totesi erityisesti, että pienten tilausten käsite on mielivaltainen, ja se myös kiisti Ranskan viranomaisten esittämät luvut.

(70) Lisäksi SIDE arvioi erityisesti, että tuki ei voinut olla kansallisten tuomioistuinten CELFin toimintaa koskevien tuomioiden nojalla perusteltavissa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan nojalla.

(71) Lopuksi SIDE totesi, ettei se katsonut olevan olemassa sellaista poikkeuksellista olosuhdetta, joka voisi rajoittaa tuen takaisinperimistä koskevaa velvollisuutta.

4. TUEN ARVIOINTI

(72) On määriteltävä, onko kyseisessä toimenpiteessä kyse valtiontuesta ja jos on, voidaanko kyseinen tuki katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi. Komission on arvioinnissaan otettava erityisesti huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antama tuomio.

A. Toimenpiteen arviointi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan kannalta

- (73) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suuorimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.
- (74) Ensinnäkin komissio muistuttaa, että kuten menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessä jo todettiin, komission päätelmää, jonka mukaan kyseinen toimenpide on perussopimuksessa tarkoitettua valtiontukea, ei ole kyseenalaistettu missään menettelyn vaiheessa komissiossa eikä liioin EU:n tuomioistuimissa ⁽¹⁾ sen paremmin kuin kansallisissa tuomioistuimissa ⁽²⁾. Ranskan viranomaiset ovat menettelyn laajentamisesta tehtyyn päätökseen 9 päivänä kesäkuuta 2009 antamassaan vastauksessa ilmoittaneet olevansa samaa mieltä komission analyysistä, jonka mukaan CELFille myönnetty tuki oli valtiontukea.
- (75) Komissio katsoo, että kyseinen toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa (ent. perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohta) tarkoitettua valtiontukea, seuraavista syistä.
- (76) Toimenpide tuotti CELFille kilpailuetua, koska sillä se pystyi vähentämään pienten tilaustensa käsittelystä aiheutuvia kustannuksia. Tuki oli luonteeltaan valikoivaa, koska käytännössä se hyödytti vain CELFiä.
- (77) Tuki rahoitettiin Ranskan budjettivaroista, toisin sanoen valtion varoista. Tuen toteuttamisesta päätti kulttuuriministeriö, joten kyse oli Ranskan viranomaisten toimenpiteestä.
- ⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuin ei kumonnut 15 päivänä huhtikuuta 2008 antamassaan tuomiossa 20 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyn komission päätöksen ensimmäisen artiklan ensimmäistä ja toista virkettä, joiden mukaan ”Tuki, jota Ranska vuosina 1980–2001 myönsi Coopérative d'exportation du livre français'le (CELF) ranskankielisten kirjojen pienten tilausten käsittelyä varten, on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea. Koska Ranska on laiminlyönyt ilmoittaa tästä tuesta komissiolle ennen sen toimeenpanoa, on se myönnetty laittomasti”.
- ⁽²⁾ Ranskan korkein hallinto-oikeus totesi esimerkiksi 19. joulukuuta 2008 annetussa tuomiossa, että ”ei ole tarpeen tarkastella kysymystä siitä, ovatko CELFille maksetut määrät valtiontukea ja koskeeko niitä näin ollen ilmoitusvelvollisuus”. Korkein hallinto-oikeus oli todennut jo 29 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan väliaikaismääräyksessä, että ”korkein alueellinen hallinto-oikeus ei ole tulkinnut asia-kirjoja virheellisesti eikä vääristänyt tosiseikkoja katsoessaan, että kyseinen tuki ei ollut luonteeltaan puhtaasti julkisen palvelun velvoitteita korvaavaa, vaan valtiontukea, josta on velvollisuus ilmoittaa komissiolle etukäteen”.
- (78) Toimenpide voi lisäksi vaikuttaa jäsenvaltioiden kauppaan ja vääristää kilpailua. Tuki oli tarkoitettu (käytännössä CELFin) ranskalaisille vientiagenteille, jotka vievät ranskankielisiä kirjoja pääasiassa muihin kuin ranskankielisiin maihin. Kyseiset ranskalaiset vientiagentit kilpailevat – ainakin potentiaalisesti – Euroopan unionin muihin ranskankielisiin maihin (Belgiaan ja Luxemburgiin) sijoittautuneiden ranskankielisiä kirjoja välittävien vientiagenttien kanssa. Tätä johtopäätöstä ei muuta se, että toimenpiteen vaikutus kauppaan ja kilpailuun näyttää olevan vähäinen. Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti komission ei tarvitse todeta, että tuki todella vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai vääristää kilpailua, vaan riittää, että tuki voi vaikuttaa kauppaan ja voi aiheuttaa kilpailun vääristymistä.
- (79) Komissio katsoo, että asiassa *Altmark* vahvistetun oikeuskäytännön soveltamisedellytykset eivät täyty. Yhteisöjen tuomioistuin on tämentänyt kyseisessä 24 päivänä heinäkuuta 2003 antamassaan tuomiossa ⁽³⁾ edellytykset, joiden täytyessä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää tehtävää hoitavalle yritykselle myönnettyä tukea ei voida luokitella valtiontueksi: ”ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiallisesti annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi; toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi; kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto; neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä vastaavaa yritystä ei valita julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, tarvittavan korvauksen taso on määriteltävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä kuljetusvälineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuu kyseisten velvoitteiden täyttämistä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto”.
- (80) Koska ehdot ovat kumulatiivisia, niiden kaikkien täyttämistä ei ole tarpeen tarkastella jäljempänä. Komissio toteaa, että CELFiä ei valittu julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä eikä korvauksen tasoa määritetty tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle, riittäväillä tuotantovälineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuu.
- (81) Näissä olosuhteissa CELFille myönnettyä tukea voidaan pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukeana, koska se täyttää kaikki artiklassa mainitut ehdot.
- ⁽³⁾ Asia C-280/00, *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, tuomio 24.7.2003, Kok. 2003, s. I-7747.

(82) Ranskan viranomaiset eivät ilmoittaneet komissiolle kyseisestä toimenpiteestä. Tuki on siis myönnetty SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Kohdassa määrätään, että komissiolle on annettava tieto tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa. Näin ollen tuki myönnettiin laittomasti.

(83) Koska kyseinen toimenpide on valtiontukea, on syytä tarkastella sen soveltuvuutta sisämarkkinoille.

B. Toimenpiteen arviointi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 ja 3 kohdan kannalta

(84) Komissio katsoo, että tässä tapauksessa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa, koska kyseessä olevan tuen avulla ei ole tarkoitus saavuttaa mainitussa kohdassa määritettyjä tavoitteita.

(85) Tuki ei myöskään täytä edellytyksiä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksien soveltamiselle, sillä tuella ei ole tarkoitus kehittää niitä alueita, jotka mainitusta säännöksestä voisivat hyötyä. SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, joka koskee Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämistä, ei voida soveltaa CELFille myönnettyyn tukeen, sillä kyseisellä tuella ei ollut tarkoitus edistää mainitun kaltaista hanketta. Tässä tapauksessa ei voida myöskään soveltaa 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan jälkimmäisessä osassa tarkoitettua poikkeusta, koska tuen tarkoituksena ei ole Ranskan taloudessa olevan vakavan häiriön poistaminen.

(86) Komission on siis pohdittava SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan (ent. perustamis-sopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdat) soveltamisedellytyksiä.

(87) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antama tuomio huomioon ottaen on erotettava sellaisten tukien arviointi, jotka ovat tulleet voimaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen voimaantulon (1 päivänä marraskuuta 1993) jälkeen, sellaisten tukien arvioinnista, jotka on maksettu ennen sopimuksen voimaantuloa ja joihin olisi pitänyt soveltaa kyseisenä aikana voimassa olleita aineellisia sääntöjä.

(88) Komissio panee merkille, että neljännes edellisenä vuonna myönnetystä tuesta maksettiin seuraavan vuoden alussa ja loput saman vuoden syksynä sen jälkeen, kun viranomaiset olivat tutkineet tuensaajayrityksen alustavan talousarvion sekä varainhoitovuoden alkupuoliskon suhdannemuutokset. Jos tukea ei käytetä kokonaan, käyttämättä jääneet tukivarat vähennetään seuraavan vuoden tuista. Vuodelle 1993 myönnetty tuki maksettiin siis osittain vuoden 1993 alussa ja loput syksyllä 1993. Ranskan viranomaiset siis päättivät tuen myöntämisestä vuodelle 1993 vuoden 1992 lopussa tai vuoden 1993 alussa, joka tapauksessa ennen kuin Euroopan unionista tehty sopimus tuli voimaan. Näin ollen komissio katsoo, että vuo-

delle 1993 maksettua tukea on arvioitava niiden oikeussääntöjen mukaan, jotka olivat voimassa ennen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen voimaantuloa.

a) *Arvio tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla*

(89) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdassa (ent. perustamis-sopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohta) täsmennetään, että ”sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää [...] tukea kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiä unionissa yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla”.

(90) On siis syytä tarkistaa, oliko tuilla, jotka CELFille maksettiin vuoden 1994 ja vuoden 2001 lopun välisenä aikana, kulttuurinen tavoite, ja muuttivatko kyseiset tuet kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiä unionissa yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

i) *Kulttuurinen tavoite*

(91) Ensinnäkin komissio muistuttaa, että CELFille maksettujen tukien kulttuurinen tavoite on vahvistettu edellä mainitussa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 18 päivänä syyskuuta 1995 annetussa tuomiossa. Lisäksi kyseinen tuomioistuin katsoi tuomionsa 62 kohdassa seuraavaa: ”Riidanalaiisten tukien kulttuuriin liittyvän tavoitteen osalta yksikään asianosaisista ei ole kiistänyt, että Ranskan hallituksen tavoitteena on ollut levittää ranskan kieltä ja ranskankielistä kirjallisuutta. Tämän osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa myös, että komission tiedossa päätöksen tekoajankohtana olleet seikat, joihin kuuluivat myös kantajan edustajan 7 päivänä syyskuuta 1992 päivätyssä kirjeessä esittämät tiedot, tukivat komission arviota siitä, pyrittiinkö tuilla todella kyseiseen tavoitteeseen ja oliko tavoite hyväksyttävä. Sen vuoksi oli todettava, ettei komissiolla ollut erityisiä vaikeuksia arvioida riidanalaiisten tukien tavoitteita ja ettei komissio tarvinnut muita tietoja todetakseen, että tavoitteet liittyivät kulttuuriin”.

(92) Ranskan viranomaisten mukaan kyseisillä tuilla oli kulttuurinen tavoite eli sen edistäminen, että ranskankielisiä kirjoja levitetään muihin kuin ranskankielisiin maihin. Kyse siis oli tietoisesta politiikasta kulttuurisen moninaisuuden säilyttämiseksi ja edistämiseksi kansainvälisesti.

(93) Kulttuurin moninaisuuden suojele ja edistäminen kuuluvat eurooppalaisen yhteiskuntamallin peruseräisiin. Ne on kirjattu SEUT-sopimuksen 167 artiklan 1 kohtaan (ent. perustamis-sopimuksen 151 artiklan 1 kohta): ”Unioni myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä”. Sopimuksen 167 artiklan 4 kohdassa todetaan lisäksi, että ”unioni ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden perussopimusten määräysten mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi”.

- (94) Komissio katsoo, että tuilla, joita Ranskan viranomaiset ovat CELFille maksaneet varmistaakseen ranskankielisten kirjojen levittämisen, on todellakin tällainen kulttuurinen tavoite.
- ii) Kaupankäynnin ja kilpailun edellytysten muuttaminen unionissa yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla
- (95) Komission on arvioitava, olivatko kyseiset toimenpiteet tarpeellisia ja oikeasuhteisia Ranskan viranomaisten kulttuuripoliittiseen tavoitteeseen nähden.
- (96) On muistettava, että edellä mainitun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn päätöksen mukaisesti kyseisiä toimenpiteitä on arvioitava ranskankielisten kirjojen vientiagenttien markkinoilla.
- (97) Ensinnäkin on syytä pohtia tuen tarpeellisuutta.
- (98) Ranskan viranomaisten mukaan kulttuuriministeriö käynnisti toimenpiteen vuonna 1980 siinä vaiheessa, kun tietyt alan toimijat (Hachette-konserni ja Messageries du livre) olivat aikeissa vetäytyä vientiagenttien markkinoilta. Ranskan viranomaisten mukaan riidanalainen tukijärjestelmä perustettiin kannustamaan kyseisiä toimijoita palaamaan markkinoille, jotta kaikki muilla kuin ranskankielisillä alueilla sijaitsevista kirjakaupoista tulevat ranskankielisten kirjojen tilaukset voitaisiin toteuttaa. Tämä takasi ranskankielisten kirjojen levityksen kaikkialle maailmaan, myös pienimpiin syrjäisissä maissa sijaitseviin kirjakauppoihin, vaikka kirjoja tilattaisiin vain muutamia kappaleita, ja vieläpä eri kustantajilta.
- (99) SIDE puolestaan on ilmoittanut menettelyn laajentamista koskevan päätöksen jälkeen toimittamissaan havainnoissa, että kyseinen tuki ei ollut tarpeellista. Vaikka tietyt vientiagentit lopettivatkin toimintansa vuonna 1980, SIDE muistuttaa, että juuri silloin SIDE itse aloitti toimintansa markkinoilla. Lisäksi SIDE kiistää, että CELFillä olisi erityistehtävä pienten tilausten käsittelyssä. SIDE kyseenalaistaa erityisesti Ranskan viranomaisten toimittamat luvut ja katsoo, että CELFin ja SIDEn luvut ovat oikeastaan varsin samankaltaisia mittasuhteiltaan, liikevaihdoltaan sekä tilausten määrän ja laskutuksen osalta. SIDE kyseenalaistaa laajemminkin pienten tilausten käsitteen sellaisena kuin Ranskan viranomaiset ovat sen määritelleet. SIDE katsoo, että käsite on mielivaltainen, koska tilauksen käsittelykustannukset eivät riipu tilauksen loppusummasta vaan siinä olevien kohtien määrästä.
- (100) Komissio katsoo, että ei ole tarpeen ratkaista lopullisesti kysymystä tuen tarpeellisuudesta, koska tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevat ehdot ovat kumulatiivisia, ja johdanto-osan 123 kappaleessa todetaan, että oikeasuhteisuutta koskevan ehdon täyttymistä ei näydetä.
- (101) Toiseksi komissio katsoo, että toimenpiteen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja kilpailun vääristymiseen on hyvin vähäinen, erityisesti kun otetaan huomioon toimenpiteessä kyseessä olevat summat, ranskankielisten ja muunkielisten kirjojen erittäin heikko keskinäinen korvattavuus sekä se, että Ranskasta muihin kuin ranskankielisiin maihin vietyjen ranskankielisten kirjojen määrä eroaa huomattavasti Belgiasta ja Luxemburgista vietyjen kirjojen määrästä.
- (102) Tarkemmin sanottuna komissio toteaa ranskankielisten kirjojen vientiagenttien markkinoiden osalta, että vientiagentteina toimivat CELF ja SIDE jakelevat kirjoja pääasiassa muualle kuin ranskankielisiin maihin ja alueille. Ranskankielisissä maissa suuret kustantajat kattavat paikalliset markkinat tytäryrityksensä tai edustajiensa kautta. Vientiagenteilla on näin ollen vain hyvin rajallinen asema ranskankielisillä markkinoilla, vaikka ne ovat ranskankielisten kirjojen pääasiallinen markkina-alue.
- (103) Ranskankielisten kirjojen vientiagenttien kansallisilla markkinoilla on yleistä toimintaa harjoittavia vientiagentteja, kuten SIDE ja CELF, ja vähemmässä määrin tietylle alalle erikoistuneita vientiagentteja, jotka myyvät pieniä määriä tuotteita suoraan loppuasiakkaille ja tarjoavat siten vähäpätöisen vastuksen kahdelle suurimmalle yleistä toimintaa harjoittavalle vientiagentille. Lisäksi on tietty määrä kirjakauppoja, jotka ainakin satunnaisesti toteuttavat ulkomaisilta kirjakaupoilta tulevia tilauksia, ja verkko-kirjakauppoja, joiden toiminta oli kuitenkin kyseisten toimenpiteiden aikana suhteellisen vähäistä.
- (104) Edellä esitetyn perusteella kantaja oli merkityksellisillä markkinoilla pääasiallinen toimija, johon kiistanalaiset toimenpiteet ovat vaikuttaneet. Toisaalta Ranskan viranomaiset vakuuttavat, että periaatteessa pienten tilausten tukiohjelmasta olisi voinut hakea tukea mikä tahansa yritys, joka hyväksyy sen myöntämiseen liittyvät ehdot. Ranskan viranomaisten mukaan Ranskan kulttuuriministeriö hylkäsi vuonna 1991 SIDEn tukihakemuksen siksi, että yritys itse kieltäytyi tuen myöntämisen edellyttämästä avoimuusvelvoitteesta. SIDE puolestaan katsoo, että Ranskan viranomaiset hylkäsivät hakemuksen siksi, että se on yksityinen yritys eikä kustantajien osuuskunta. Sen jälkeen, kun toukokuun 18 päivänä 1993 tehty komission päätös oli kumottu vuonna 1996, kulttuuriministeriö yritti saada SIDEä vetämään kantelunsa takaisin muistuttamalla tätä siitä, ettei pienten tilausten käsittelyyn tarkoitettua tukijärjestelmää ollut varattu yksin CELFin käyttöön. Se ehdotti 3 päivänä syyskuuta 1996 päivättyllä kirjeellä SIDelle neuvottelua sen selvittämiseksi, kykenisikö SIDE täyttämään samat avoimuusehdot ja tarjoamaan samoja palveluja kuin CELF. Syyskuun 26 päivänä 1996 pidetyssä neuvottelussa SIDEn johto ilmoitti kulttuuriministeriölle, ettei se halunnut SIDEn osallistuvan ohjelmaan, jonka yhteensopivuuden yhteisön oikeuden kanssa komissio saattaisi myöhemmin kyseenalaistaa.

- (105) Edellä johdanto-osan 101 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa esitetyt seikat näyttävät joka tapauksessa viittaavan siihen, että kyseiset toimenpiteet muuttivat kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiä Euroopan unionissa suhteellisen vähän.
- (106) Sen määrittämiseksi, onko toimenpide oikeasuhteinen, komission on kolmanneksi myös verrattava maksettuja määriä niihin kustannuksiin, jotka CELFille koitui Ranskan viranomaisten asettamien tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (107) Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin tilausten käsittelyn eri vaiheet, joista osapuolet ovat yksimielisiä:
- tilauslomakkeen vastaanotto;
  - tilausnumeron kirjaaminen;
  - tilauksen tallennus;
  - tilauksen lähettäminen kustantajalle;
  - tilattujen kirjojen vastaanotto;
  - kirjojen lajittelu kullekin asiakkaalle varattuun "lokeeroon";
  - pakkaaminen.
- (108) Ranskan viranomaisten mukaan CELFille aiheutui pienten tilausten käsittelystä tiettyjä kustannuksia. Ranskan viranomaisten mukaan tietyt tilaukset vientiagenttien markkinoilla aiheuttavat sellaisia lisäkuluja, ettei palvelu enää ollut kannattava. Ranskan viranomaiset ilmoittivat vahvistaneensa "pienille tilauksille" 500 frangin (76,22 euron) ylärajan, joka oli määritetty empiirisesti. Ranskan viranomaiset kuitenkin täsmensivät, että jotkin alle 500 frangin tilaukset voivat olla kannattavia ja jotkin tätä suuremmat tilaukset taas eivät. Tavoitteena oli kehittää taloudellisesti hyväksyttävä menetelmä, jonka avulla CELF suostuisi toimittamaan myös sellaisia tilauksia, joita se ei pitänyt riittävän kannattavina.
- (109) Kuten komissio ilmoitti menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessään, on Ranskan viranomaisten tehtävä määrittellä kirjanpidon analyysin pohjalta CELFin maksamat määrät ja tosiasialliset kustannukset.
- (110) Tämän osalta komissio oli menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessään pyytänyt Ranskan viranomaisia toimittamaan tietoja, joiden avulla se voisi tehdä johtopäätöksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta ja päättää tuen oikeasuhteisuudesta. Komissio oli pyytänyt erityisesti seuraavien tietojen toimittamista:
- riittävä perustelu, miksi ei annettu tietoja pieniin tilauksiin liittyvistä kustannuksista kaikilta vuosista, joita asia koski, ja riittävä osoitus syistä, joiden takia ainoastaan vuoden 1994 perusteella tehty ekstrapolointi voisi olla hyväksyttävä;
  - tiedot, joiden perusteella on mahdollista laskea (eikä ainoastaan arvioida) pienten tilausten tosiasialliset kustannukset vuodelta 1994 (ainakin tiettyjen kuryryhmien osalta) ja mahdollinen riittävä perustelu, miksi näiden kustannusten arvioiminen CELFin maksamien kokonaiskustannusten perusteella voisi olla hyväksyttävää;
  - vakuuttavat jakoperusteet, joiden perusteella on mahdollista jakaa osa kokonaiskuluista pienten tilausten käsittelyyn ja joita voi käyttää kaikkiin kuluryhmiin koko kyseisellä kaudella;
  - tiedot siitä, kuinka sähköisesti lähetettyjen tilausten osuus kehittyi kyseisinä vuosina;
  - tiedot pieniin tilauksiin liittyvistä kustannuksista ilman perusteettomia kertoimia;
  - tiedot CELFin maksamista pienten tilausten käsittelykustannuksista ilman korjauskertoimia ja siten, että ainoastaan muulla tavoin kuin sähköisesti lähetettyihin tilauksiin käytetään korjauskertoimia;
  - Ranskan viranomaisten kanta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laskelmiin, joiden mukaan ilman kyseisiä kertoimia pienten tilausten käsittelykustannukset laskisivat yli 635 000 Ranskan frangilla (96 805,13 euroa) siinäkin tapauksessa, että huomiotta jätetään ainoastaan kuluryhmät, joihin sovellettiin kerrointa 3. On syytä muistuttaa, että tuomioistuimen mukaan pienten tilausten käsittelystä saatu liikevoitto olisi ollut yli 600 000 Ranskan frangia (91 469,41 euroa);
  - Ranskan viranomaisten kanta CELFin mahdollisuuksiin tuottaa kohtuullista voittoa.

- (111) Kuten komissio jo totesikin menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessä, se tarvitsee Ranskalta lisäselvityksiä ja päivitettyjä tietoja, koska ilman niitä se ei voi käyttää Ranskan 17 päivänä tammikuuta 2003 päivätystä kirjeessä toimittamaa selvitystä pienille tilauksille myönnetyn tuen käytöstä vuosina 1994–2001 eikä myöskään 5 päivänä maaliskuuta 1998 päivätystä kirjeessä toimitettuja kustannuslaskentaa koskevia tietoja.
- (112) Ranskan viranomaiset eivät kuitenkaan toimittaneet komission menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessä pyytämiä yksityiskohtaisia tietoja, vaan toimittivat uudelleen 17 päivänä syyskuuta 2002, 17 päivänä tammikuuta 2003 ja 11 päivänä maaliskuuta 2003 toimittamansa tuen oikeasuhteisuutta koskevat tiedot, joita komissio ei pystynyt hyödyntämään 15 päivänä huhtikuuta 2008 tehty tuomioistuimen päätös huomioon ottaen.
- (113) Komission yksiköt muistuttivat Ranskan viranomaisia 8 päivänä lokakuuta päivätyllä kirjeellä pyynnöstään toimittaa tietoja tietyistä mainitsemistaan seikoista ja ilmoittivat, että jollei komissio saa kyseisiä tietoja kymmenen työpäivän kuluessa, se joutuu tekemään lopullisen päätöksen saatavilla olevien tietojen perusteella menettelyasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyään tarvittaessa tietojen antamista koskevan välipäätöksen asetuksen (EY) N:o 659/99 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (114) Ranskan viranomaiset totesivat 21 päivänä lokakuuta 2009 päivätystä kirjeessä, ettei niillä ole toimittaa komissiolle lisätietoja, ja viittasivat 9 päivänä kesäkuuta 2009 toimittamiinsa havaintoihin.
- (115) Komissio päätti 20 päivänä marraskuuta 2009 tehdyllä päätöksellä (tietojen antamista koskeva välipäätös) vaatia Ranskan viranomaisia esittämään pyydettyt tiedot, koska toistuvista pyynnöistä huolimatta niitä ei ollut toimitettu.
- (116) Ranskan viranomaiset totesivat 2 päivänä joulukuuta 2009 päivätystä kirjeessä, ettei niillä ollut toimittaa komissiolle lisätietoja, ja viittasivat 9 päivänä kesäkuuta 2009 toimittamiinsa havaintoihin.
- (117) Menettelyasetuksen 13 artiklassa säädetään, että ”mahdollista sääntöjenvastaista tukea koskevan tutkinnan tuloksista on tehtävä päätös (...). Jollei jäsenvaltio noudata tietojen antamista koskevaa välipäätöstä, päätös tehdään saatavilla olevien tietojen perusteella.”
- (118) Kuten edellä todettiin, Ranskan viranomaiset eivät toimittaneet tietoja, joita komissio pyysi moneen kertaan, viimeksi 20 päivänä marraskuuta 2009 tekemässään tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä.
- (119) Menettelysääntöjen 13 artiklan mukaisesti komissio tekee päätöksen saatavilla olevien tietojen perusteella ja muistuttaa samalla, että on joka tapauksessa Ranskan viranomaisten tehtävä osoittaa tarkastelun kohteena olevan tuen soveltuvuus sisämarkkinoille ja näin ollen sen oikeasuhteisuus.
- (120) Tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antama tuomio ja komission saatavilla olevat tiedot huomioon ottaen näyttää siltä, että ei ole mahdollista perustaa tarkastelua vuoden 1994 pienten tilausten arvioitujen käsittelykustannusten ekstrapolaatioon. Ei myöskään ole mahdollista käyttää sellaisia kustannusten jakoperusteita, joille ei ole oikeutusta, eikä käyttää lähtökohtana tietoja, joihin on sovellettu perusteettomia kertoimia varsinkaan sähköisesti lähetettyjen tilausten osalta. Ottaen huomioon tuomioistuimen tuomiossa esitetyt laskelmat pienten tilausten käsittelykustannuksista ja koska Ranskan viranomaiset eivät toimittaneet komissiolle tietoja epäselvyyksistä, jotka komissio toi esiin menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessä, ei ole osoitettu tuen oikeasuhteisuutta eikä sitä, että pienten tilausten käsittely olisi luonteeltaan tappiollista.
- (121) Näin ollen komissio katsoo, että ei ole osoitettu, että vuosina 1994–2001 maksetuissa tuissa olisi sovellettu suhteellisuusperiaatetta.
- (122) Kyseiset tuet eivät siis ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisia.
- b) *Arvio tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla*
- (123) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (ent. perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohta) täsmennetään, että ”sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää [...] tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla”.
- (124) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä huhtikuuta 2008 antaman tuomion mukaisesti SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdassa (EY 87 artiklan 3 kohdan d alakohta) tarkoitettua poikkeusta ei voida soveltaa CELFille vuosina 1980–1993 maksettuihin tukiin. On siis määriteltävä, voidaanko niihin soveltaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (ent. perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettua poikkeusta.

- (125) Samalla tavoin on tarkasteltava vuoden 1994 ja loppuvuoden 2001 välillä maksettuja tukia, joiden osalta komissio totesi edellä johdanto-osan 122 kappaleessa, että niihin ei voi soveltaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdassa (ent. perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohta) tarkoitettua poikkeusta.
- (126) Sen määrittämiseksi, voidaanko em. tukiin soveltaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa, komission on varmistettava, että kyseiset tuet ovat yleisen edun mukaisia ja että ne eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisössä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- (127) Komissio katsoo, että tuet tosiaanakin vastasivat edellä mainitulla tavalla yleistä etua. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että se seikka, että Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen lisättiin entisessä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu poikkeus (SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohta), vahvistaa komission noudattaman politiikan entisen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisessa ennen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen voimaatuloa. Komissio on aikaisemmin hyväksynyt kyseisen artiklan perusteella tukia, joilla on kulttuurinen tavoite. Tämä näkemys on vahvistettu Euroopan unionin tuomioistuinten oikeuskäytännössä, esimerkiksi edellä mainitussa 18 päivänä syyskuuta 1995 annetussa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa, jossa tuomioistuin katsoi, että komissio oli perustellusti hyväksynyt entisen perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla myönteisen päätöksen kolmesta CELFin hallinnoimasta tukijärjestelmästä (tuot lentorahtien, Page à page -ohjelman ja Plus-ohjelman kustantamiseksi).
- (128) Komissio kuitenkin katsoi, että tuet eivät olleet oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin.
- (129) Komissio pyysi menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessä ja tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä Ranskan viranomaisia esittämään havaintojaan tuen oikeasuhteudesta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan osalta.
- (130) Kuten edellä todettiin, Ranskan viranomaiset eivät toimittaneet komission pyytämiä tietoja, joiden perusteella voitaisiin määrittellä vuodesta 1980 lähtien maksetun tuen oikeasuhteisuus. Komissio pyysi kyseisiä tietoja viimeksi 20 päivänä marraskuuta 2009 tekemässään tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä.
- (131) Menettelysääntöjen 13 artiklan mukaisesti komissio tekee päätöksen saatavilla olevien tietojen perusteella ja muis-
- tuttaa samalla, että on joka tapauksessa Ranskan viranomaisten tehtävä osoittaa tarkastelun kohteena olevan tuen soveltuvuus sisämarkkinoille ja näin ollen sen oikeasuhteisuus.
- (132) Edellä esitettyjä perusteluja tuen oikeasuhteisuudesta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla voidaan käyttää tässä soveltuvin osin.
- (133) Komissio katsoo näin ollen, että ei ole osoitettu, että tuissa olisi sovellettu suhteellisuusperiaatetta.
- (134) Johtopäätöksensä komissio katsoo, että kyseinen toimenpide ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuva.

C. Toimenpiteen arviointi SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan kannalta

- (135) Ranskan viranomaiset ovat moneen kertaan tuoneet esiin, että CELFille oli uskottu julkisen palvelun tehtävä ja että riitautettujen toimenpiteiden arvioinnissa on käytettävä perusteena SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohtaa (ent. perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohta).
- (136) Kyseisessä artiklassa määrätään, että ”yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa”.
- (137) Ensinnäkin on syytä pohtia, onko tässä tapauksessa kyse yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on ilmeistä, että jäsenvaltioilla on huomattava harkintavalta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen määrittelyssä muilla kuin sellaisilla aloilla, joilla on jo annettu asiaan liittyvää unionin lainsäädäntöä. Komission tehtävänä on varmistaa, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen määrittelyssä käytetään kyseistä harkintavaltaa ilman ilmeisiä virheitä.
- (138) Ranskan viranomaiset ovat moneen kertaan tuoneet esiin, että CELFille oli uskottu kulttuuriin liittyvä julkisen palvelun erityistehtävä, jossa on kyse kaikkien ulkomaisilta kirjakaupoilta tulevien ranskankielisten kirjojen tilausten toimittamisesta niiden määrästä ja luonteesta riippumatta. Komissio katsoo, että tämä tehtävä saattaisi todellakin kuulua yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen alaan.

- (139) Toiseksi on tutkittava, onko tällainen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu todella annettu CELFin tehtäväksi. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtion on täytynyt valtuuttaa yritys yhdellä tai useammalla virallisella asiakirjalla, jonka muodon kukin jäsenvaltio voi itse määrittää, tarjoamaan kyseistä palvelua.
- (140) Tässä tapauksessa Ranskan viranomaiset toimittivat useita CELFin ja Ranskan kulttuuriministeriön välisiä sopimuksia, jotka viranomaisten mukaan osoittivat, että kyseinen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu oli annettu CELFin tehtäväksi. Ranskan viranomaisten mukaan kulttuuriministeriön kirjallisuusosasto teki vuosittain sopimuksen CELFin kanssa vuoteen 2001 saakka.
- (141) Komission moneen kertaan, viimeksi tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä, esittämistä pyynnöistä huolimatta Ranskan viranomaiset eivät ole esittäneet kopioita julkisesta palvelusta tehdyistä sopimuksista.
- (142) Komission saatavilla olevissa sopimuksissa ei ole tarkkaan määritelty julkisen palvelun velvoitteiden luonnetta (eikä sopimuksessa esimerkiksi ilmoiteta hintarajaa, jonka perusteella tietyt tilaukset määritellään pieniksi tilauksiksi). Näin ollen edes kyseisiltä vuosilta ei ole asiakirjaa, jossa määriteltäisiin riittävän tarkasti CELFille kuuluva julkisen palvelun tehtävä.
- (143) Komissio katsoo tämän perusteella, ettei ole osoitettu, että CELF oli kunakin tarkasteltavana vuonna valtuutettu virallisella asiakirjalla suorittamaan kyseistä julkisen palvelun tehtävää.
- (144) Komissio katsoo lopuksi, että oikeasuhteisuutta koskeva ehto ei täyty, eikä tarpeellisuutta koskevaa ehtoa ole syytä tarkastella, koska ehdot ovat kumulatiivisia.
- (145) Komission saatavilla olevissa sopimuksissa ei mitenkään selitetä, millä tavoin tuen määrä laskettiin. CELFin velvoitteeseen antaa tuen käyttöä koskeva selvitys ei sisältenyt tarkkaa määritelmää laskuperusteista eikä siitä, kuinka julkisen palvelun kustannuksia valvottiin, jotta voitaisiin tarkistaa, ettei tukea maksettu liian paljon. Sopimusten perusteella oli mahdollista siirtää jonakin vuonna käyttämättä jäänyt tuki toiselle vuodelle, mutta järjestelyn toimintaa ei määritellä tarkemmin. Näyttää siltä, että kyseistä järjestelmää ei ole sovellettu. Kuten mainittiin tarkasteltaessa oikeasuhteisuuden kriteeriä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan kannalta, Ranskan viranomaiset eivät ole toimittaneet tietoja tukien oikeasuhteisuudesta ottaen huomioon tuomioistuimen tuomioissa esitetyt kohdat.
- (146) Ranskan viranomaiset eivät ole toimittaneet komission pyytämiä tietoja, joiden perusteella voitaisiin määritellä tuen oikeasuhteisuus SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan perusteella. Komissio pyysi kyseisiä tietoja viimeksi 20 päivänä marraskuuta 2009 tekemässään tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä.
- (147) Menettelysääntöjen 13 artiklan mukaisesti komissio tekee päätöksen saatavilla olevien tietojen perusteella, ja samalla se muistuttaa, että on joka tapauksessa Ranskan viranomaisten tehtävä osoittaa tarkastelun kohteena olevan tuen soveltuvuus sisämarkkinoille ja näin ollen sen oikeasuhteisuus.
- (148) Samoista syistä, jotka jo mainittiin analyysissä tuen oikeasuhteisuudesta SEUT-sopimuksen 3 artiklan d alakohdan perusteella, komissio katsoo, että maksettujen tukien oikeasuhteisuutta ei ole osoitettu.
- (149) Näin ollen komissio katsoo, että SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytykset eivät täyty.
- (150) Komissio toteaa johtopäätöksensä, että Ranskan valtion toteuttama pienten tilausten tukiohjelma, josta CELF sai tukea vuodesta 1980 loppuvuoteen 2001, ei sovellu sisämarkkinoille.

5. VANHENTUMISAIKA, POIKKEUKSELLISET OLOSUHTEET, PERUSTELTU LUOTTAMUS, OIKEUSVARMUUDEN PERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- (151) Jos valtioneuvosto on sääntöjenvastainen ja sisämarkkinoille soveltumaton, komission on periaatteessa määrättävä, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaa-jalta. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklassa säädetään seuraavasti: "Sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaa-jalta".
- (152) Komission on kuitenkin otettava huomioon seuraavat tekijät.

- (153) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 15 artiklassa säädetään, että komission toimivaltuuksiin periä tuki takaisin sovelletaan kymmenen vuoden vanhentumisaikaa. Vanhentumisaika alkaa päivästä, jona sääntöjenvastainen tuki on myönnetty tuensaajalle, ja sääntöjenvastaista tukea koskevat komission toimet tai jäsenvaltion komission pyynnöstä toteuttamat toimet keskeyttävät vanhentumisaajan.
- (154) Se mainitsi tästä jo menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessään, mutta ei saanut asiasta huomautuksia asianomaisilta osapuolilta. Komissio katsoo, että tähän asiaan sovelletaan edellisessä kappaleessa tarkoitettua vanhentumisaikaa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin toteaa asiassa *Transalpine* ⁽¹⁾ 5 lokakuuta 2006 antamassaan tuomiossa, että koska asetus N:o 659/1999 sisältää menettelyllisiä sääntöjä, niitä sovelletaan kaikkiin valtiontukia koskeviin hallinnollisiin menettelyihin, jotka olivat komissiossa vireillä asetuksen N:o 659/1999 tullessa voimaan 16 päivänä huhtikuuta 1999. Käsiteltävänä oleva asia kuuluu 30 päivänä kesäkuuta 1996 käynnistetyin muodollisen tutkintamenettelyn piiriin.
- (155) Käsiteltävänä olevassa asiassa tuet on maksettu vuosittain vuodesta 1980 lähtien, ja komissio pyysi Ranskan viranomaisilta tietoja huhtikuussa 1992. CELFille vuonna 1980 ja 1981 maksettuja tukia ei todennäköisesti voida periä takaisin, koska vanhentumisaika on umpeutunut.
- (156) Toiseksi komissio ei myöskään vaadi tuen takaisinperimistä, jos se olisi jonkin Euroopan unionin oikeuden yleisen periaatteen vastaista. Euroopan unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaisesti komissio ottaa huomioon poikkeukselliset olosuhteet, joiden perusteella se voi luopua vaatimasta sääntöjenvastaisen tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi vastoin jotakin Euroopan unionin lainsäädännön yleistä periaatetta.
- (157) Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen komissio pyysi menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessään Ranskan viranomaisia, tuensaajaa ja kaikkia muita asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa perustellun luottamuksen ja oikeusvarmuuden periaatteen soveltamisesta sekä kaikkien sellaisten periaatteiden soveltamisesta, joiden perusteella komissio voisi jättää vaatimatta tuen takaisin perimistä.
- (158) Komissio panee merkille, että Ranskan viranomaiset ovat havainnoissaan todenneet sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, joiden perusteella on mahdollista rajoittaa tukien palauttamisvelvollisuutta. SIDE sen sijaan katsoi, että tällaisia poikkeuksellisia olosuhteita ei ole.
- (159) Komissio muistuttaa, että edellä mainitussa CELFin asiassa yhteisöjen tuomioistuimelle esitettiin ennakkoratkaisukysymyksiä, joiden keskeisenä kysymyksenä oli, voidaanko sitä, että komissio on tehnyt kolme peräkkäistä päätöstä, joilla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi ja jotka yhteisöjen tuomioistuimet ovat tämän jälkeen kumonnet, sinällään pitää sellaisena poikkeuksellisenä olosuhteena, joka voi oikeuttaa rajoittamaan tuensaajan velvollisuutta palauttaa tuki.
- (160) Unionin tuomioistuin viittasi 11 päivänä maaliskuuta 2010 antamassaan tuomiossa aluksi 12 päivänä helmikuuta 2008 annettuun tuomioon, jossa se oli 65 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa todennut, että komission myönteisen päätöksen kumoamisen jälkeen ei ole poissuljettua, että sääntöjenvastaisesti toteutettujen tukien saajan on mahdollista vedota poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden nojalla se on voinut perustellusti luottaa siihen, että tuet on myönnetty oikein, ja vastustaa tämän perusteella niiden palauttamista ⁽²⁾.
- (161) Unionin tuomioistuin totesi kuitenkin myös, että komission myönteinen päätös ei voi synnyttää tuensaajan perusteltua luottamusta yhtäältä silloin, kun kyseinen päätös on riitautettu kanteen nostamiselle asetetun määrääjän kuluessa ja unionin tuomioistuimet ovat sen sittemmin kumonnet, ja toisaalta silloin, kun määrääjää kanteen nostamiselle ei ole päättynyt, tai jos kanne on nostettu, niin kauan kuin yhteisöjen tuomioistuimet eivät ole lopullisesti ratkaisseet asiaa ⁽³⁾.
- (162) Unionin tuomioistuin totesi 11 päivänä maaliskuuta 2010 antamassaan tuomiossa, että komission kolmannen myönteisen päätöksen kumoaminen 15 päivänä huhtikuuta 2008 annetulla ensimmäisen tuensaajan epäilyjä riidanalaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Tuomioistuin myönsi, että sellaisen kolmen kanteen nostaminen peräkkäin, joiden johdosta päätökset kumotaan kolmeen kertaan, on hyvin harvinaista. Se kuitenkin katsoi, että tällaiset olosuhteet ovat osa sellaisen tuomioistuinjärjestelmän tavallista toimintaa, jolla oikeussubjekteille, jotka katsovat kärsineensä tuen sääntöjenvastaisuuden seuraukset, annetaan mahdollisuus vaatia sellaisten peräkkäisten päätösten kumoamista, joiden ne katsovat olevan kyseisen tilanteen taustalla.
- (163) Unionin tuomioistuin lisäsi, että se seikka, että harvinaislaatusella tavalla on annettu kolme kumoamistuomiota, kuvastaa lähtökohtaisesti asian monimutkaisuutta eikä se todellakaan voi synnyttää perusteltua luottamusta, vaan on pikemminkin omiaan lisäämään tuensaajan epäilyjä riidanalaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Tuomioistuin myönsi, että sellaisen kolmen kanteen nostaminen peräkkäin, joiden johdosta päätökset kumotaan kolmeen kertaan, on hyvin harvinaista. Se kuitenkin katsoi, että tällaiset olosuhteet ovat osa sellaisen tuomioistuinjärjestelmän tavallista toimintaa, jolla oikeussubjekteille, jotka katsovat kärsineensä tuen sääntöjenvastaisuuden seuraukset, annetaan mahdollisuus vaatia sellaisten peräkkäisten päätösten kumoamista, joiden ne katsovat olevan kyseisen tilanteen taustalla.

⁽¹⁾ Asia C-368/04, *Transalpine* Ölleitung in Österreich, tuomio 5.10.2006, Kok. I-09957, tuomion 34 kohta.

⁽²⁾ 42 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

⁽³⁾ 66–68 kohta.

⁽⁴⁾ 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

- (164) Unionin tuomioistuin katsoi lisäksi, että poikkeuksellisen olosuhteen ei myöskään voida katsoa olevan olemassa oikeusvarmuuden periaatteen nojalla⁽¹⁾. Niin kauan kuin komissio ei ole tehnyt hyväksymispäätöstä ja määräaika kanteen nostamiselle tällaisesta päätöksestä ei ole päättynyt, tuensaajalla ei ole varmuutta tuen laillisuudesta, joten luottamuksensuojan periaatteeseen ja oikeusvarmuuden periaatteeseen ei ole mahdollista vedota.
- (165) Tuomioistuin totesi sitä paitsi 11 päivänä maaliskuuta 2010 antamassaan tuomiossa⁽²⁾, että poikkeuksellisen olosuhteen ei voida katsoa olevan olemassa suhteellisuusperiaatteen nojalla. Sääntöjenvastaisen tuen poistaminen perimällä se takaisin on johdonmukainen seuraus siitä, että se on todettu sääntöjenvastaiseksi, joten kyseisen tuen takaisin perimistä aiemman tilanteen palauttamiseksi ei lähtökohtaisesti voida pitää perussopimuksen valtiontukia koskevien määräysten tavoitteisiin nähden suhteettomana toimenpiteenä.
- (166) Näin ollen tuomioistuin katsoo, että sitä, että komissio on tehnyt kolme peräkkäistä päätöstä, joilla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja jotka yhteisöjen tuomioistuimet ovat tämän jälkeen kumonnet, ei sinällään voida pitää sellaisena poikkeuksellisena olosuhteenä, joka voi oikeuttaa rajoittamaan tuensaajan velvollisuutta palauttaa kyseinen sääntöjenvastainen ja sisämarkkinoille soveltumaton tuki.
- (167) Edellä esitetyn perusteella ja sellaisten tietojen puuttuessa, jotka voisivat viitata poikkeukselliseen olosuhteeseen, komissio katsoo, että käsiteltävänä olevaan asiaan ei liity mitään sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, jotka voisivat rajoittaa CELFin velvollisuutta palauttaa tuet (vuosina 1980–1981 maksettuja määriä lukuun ottamatta, kuten edellä esitetään).

6. TAKAISINPERINTÄ

- (168) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaisesti Ranskan viranomaisten on perittävä takaisin CELFiltä tuet, jotka sille maksettiin pienten tilausten tukiohjelmasta vuosina 1982–2001.
- (169) Kuten taulukosta⁽³⁾ ilmenee, vuosina 1982–2001 maksetun, CELFiltä takaisin perittävän tuen kokonaismäärä on 4 631 401 euroa. Tähän määrään on vielä lisättävä korot.
- (170) Asetuksen (EY) N:o 659/99 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti takaisin perittävään tukeen lisätään kertyneet korot, joita maksetaan siitä päivästä alkaen, jolloin sääntöjenvastainen tuki on ollut tuensaajan käytössä, siihen saakka, kun tuki on peritty takaisin.
- (171) Yhteisöjen tuomioistuimen 12 päivänä lokakuuta 2000 asiassa *Magfesa*⁽⁴⁾ antamasta tuomiosta ilmenee, että kun yritys on asetettu konkurssiin ja se kansallisen lainsäädännön mukaan on mahdollista, ei ole pakko periä takaisin sellaista ennen yrityksen konkurssiin asettamista lainvastaisesti myönnetyn tuen korkoa, joka on kertynyt yrityksen konkurssiin asettamisen jälkeen.
- (172) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 27 päivänä tammikuuta 2010 toimittamassaan muistiossa CELFin nykyisestä tilanteesta.
- (173) CELF on taloudellisen tilanteensa takia asetettu suojaamattomaksi 25 päivänä helmikuuta 2009, ja pesänhoitaja on nimetty.
- (174) Kiistanalaisten valtiontukien osalta Ranskan valtio on vahvistanut seuraavat saatavia koskevat vaatimukset: 11 885 785,02 euroa (koronmaksuun edellä mainitun korkeimman hallinto-oikeuden 19 päivänä joulukuuta 2008 antaman tuomion mukaisesti) ja 4 814 339,9 euroa (vuosina 1980–2001 maksetun tuen mahdolliseen palauttamiseen).
- (175) Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että saatavia koskevan selvityksen perusteella velkaa oli yhteensä 21 254 232,29 euroa, ja kiistanalaisten saatavien määrä oli 17 045 039,50 euroa.
- (176) Pesänhoitajan todettua, että taloudellisen tilanteen ratkaiseminen oli mahdotonta, hän pyysi erityisesti valtion ilmoittamia saatavia ajatellen, että varmuusmenettelystä siirryttäisiin oikeuden päätöksellä asetettuun selvitystilaan.
- (177) Pariisin kauppatuomioistuin (Tribunal de Commerce de Paris) totesi 9 päivänä syyskuuta 2009 antamassaan tuomiossa, että CELFin velkaantumisen takia oli poissuljettua laatia toiminnan jatkamista koskeva suunnitelma ja ilmoitti näin ollen, että CELF asetettaisiin oikeuden päätöksellä selvitystilaan ja nimesi selvittäjän. Tuomioistuin vahvisti selvitystilan päättämistä seuraavalle tarkastukselle kahden vuoden määräajan. Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että meneillään olevien ja mahdollisten tulevien kiistanalaisuuksien vuoksi selvitystilan päättämisaikankohdasta saattaisi kuitenkin olla tarpeen lykätä.

⁽¹⁾ 53 kohta

⁽²⁾ 54 kohta

⁽³⁾ Katso tämän päätöksen 60 kappaleessa esitetty taulukko.

⁽⁴⁾ Asia C-480/98, komissio v. Espanja "Magfesa", Kok. I-08717.

(178) Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että koko CELFin henkilökunta irtisanottiin ja likvidaatioyksikkö lakkautettiin 31 päivänä joulukuuta 2009. Yrityksen ainoa liiketoimi on asiakkaiden saatavien kattaminen.

(179) Ranskan viranomaiset ilmoittivat 9 päivänä maaliskuuta 2010 päivättyssä sähköpostissa, että CELFin likvidaatiomenettelyssä noudatettiin yritysten likvidaatiomenettelyn asianmukaisia sääntöjä.

(180) Ranskan viranomaisten komissiolle ilmoittamien tietojen mukaan CELF ei siis harjoita enää minkäänlaista taloudellista toimintaa.

(181) Meneillään olevan CELFin likvidaatiomenettelyn aikana Ranskan viranomaisten on sääntöjenvastaisen tuen takaisinperintään koskevan velvollisuutensa huomioon ottaen erityisesti valvottava, että tuensaajayrityksen likvidaatiomenettelyssä noudatetaan soveltuvaa oikeuskäytäntöä⁽¹⁾. Tämä edellyttää erityisesti, että CELFin vastaavat myydään markkinahintaan, että valtio kirjaa sääntöjenvastaista tukea koskevat saatavansa likvidaation kohteena olevalta yritykseltä ja valvoo täysimääräisesti oikeuksiaan velkojana menettelyn kaikissa vaiheissa siihen saakka, kunnes likvidaatio on saatettu päätökseen.

(182) Korkojen laskennasta on huomattava, että Ranskan kauppalain L 622–28 artiklassa säädetään, että ”päätös [suojamenettelyn] aloittamisesta keskeyttää oikeudelliset ja sopimus oikeudelliset vaatteet sekä kaikki viivästyskorot ja korotukset”.

(183) Näin ollen käsiteltävänä olevassa asiassa CELFille maksettuista tuista on maksettava korkoa siitä päivästä, kun tuki asetettiin CELFin saataville, 25 päivään helmikuuta 2009 asti, jolloin Pariisin kauppatorjuntatuomioistuin päätti käynnistää suojamenettelyn, joka sittemmin muutettiin 9 päivänä syyskuuta 2009 annetulla päätöksellä selvitystilaksi.

7. PÄÄTELMÄ

(184) Komissio toteaa, että Ranska on myöntänyt CELFille kyseiset tuet sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa.

⁽¹⁾ Ks. komission tiedonanto – Sääntöjenvastaisen yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioissa, 63 kohta ja sitä seuraavat kohdat (EUVL C 272, 15.11.2007, s. 4).

(185) Kyseinen tuki ei sovellu sisämarkkinoille, ja Ranskan viranomaisten on perittävä se takaisin lukuun ottamatta vuosina 1980–1981 maksettuja määriä, joiden vanhentumisaika on umpeutunut.

(186) Ranskan viranomaisten on siis perittävä takaisin CELFiltä 4 631 401 euroa. Määrään lisätään korko kaikelta tuelta, joka maksettiin vuosittain vuodesta 1982 lähtien. Palautettaville määrille kertyy korkoa siitä päivästä, kun tuki asetettiin tuensaajan saataville, 25 päivään helmikuuta 2009 asti, jolloin Pariisin kauppatorjuntatuomioistuin päätti käynnistää suojamenettelyn.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranskan Coopérative d'exportation du livre français'lle (CELF) SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti myöntämä valtiontuki ei sovellu sisämarkkinoille.

2 artikla

1. Ranska on velvollinen perimään takaisin 4 631 401 euroa, joka vastaa CELFille vuosina 1982–2001 1 artiklassa tarkoitetulla tavalla maksettua tukea.

2. Palautettaville määrille kertyy korkoa siitä päivästä, kun tuki asetettiin tuensaajan saataville, 25 päivään helmikuuta 2009 asti, jolloin Pariisin kauppatorjuntatuomioistuin päätti käynnistää suojamenettelyn.

3. Korko lasketaan asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun säännösten mukaisesti.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettu tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tosiasiallisesti.

2. Ranskan on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

4 artikla

1. Ranskan on toimitettava kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta komissiolle seuraavat tiedot:

a) tuensaajalta takaisin perittävä kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);

b) tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;

c) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaaja on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. Ranskan on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä säännöllisesti siihen saakka, kun 2 artiklassa tarkoitetun tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on komission pyynnöstä toimitettava välittömästi tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän pää-

töksen noudattamiseksi. Sen on annettava myös tarkat tiedot tuensaajalta jo peritystä tukimäärästä ja koroista.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2010.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Varapuheenjohtaja

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 23 päivänä maaliskuuta 2011,

neuvoston direktiivin 2002/55/EY panemisesta täytäntöön siltä osin kuin on kyse edellytyksistä, joiden täyttyessä voidaan antaa lupa saattaa markkinoille samaan lajiin kuuluvien eri vihanneslajikkeiden vakiosiemementen sekoituksia pienpakkauksina

(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 1760)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/180/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

Edellä olevassa 1 artiklassa tarkoitetut pienpakkaukset saavat sisältää siemeniä enintään direktiivin 2002/55/EY 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistetun nettopainon verran.

ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 3 kohdan,

3 artikla

sekä katsoo seuraavaa:

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklassa tarkoitetuissa pienpakkauksissa on toimittajan etiketti tai painettu tai leimattu ilmoitus.

(1) Jotkin jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle, että markkinoilla on kysyntää saman lajin vihanneslajikkeiden sekoitusten pienpakkauksille. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset vaatimukset tällaisille pienpakkauksille.

Etiketin tai ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

(2) Kun otetaan huomioon kysyntä asianomaisissa jäsenvaltioissa, tämän päätöksen olisi katettava kaikki direktiivin 2002/55/EY soveltamisalaan kuuluvat lajit. Pienpakkauksen enimmäiskoko olisi ilmaistava pakkauksen sisältämien siementen enimmäisnettopainona, kuten direktiivin 2002/55/EY 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa määritellään.

a) ilmaisu "EU-säännöt ja -vaatimukset";

(3) Tällaisten pienpakkauksen päällysmerkintöjä varten olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotta voidaan varmistaa jäljitettävyyden ja riittävien tietojen antaminen käyttäjille.

b) merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnustenumero;

(4) Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle vuoden 2012 loppuun mennessä kertomus tämän päätöksen soveltamisesta, jotta komissio voi arvioida tämän päätöksen tehokkuuden ja määrittää ne mahdolliset näkökohdat, joita saattaa olla tarpeen käsitellä tarkemmin.

c) sinetöintivuosi ilmaistuna seuraavasti: "sinetöity... " [vuosi], tai vuosi, jolloin näytteet viimeksi tehtyjä itävyyskokeita varten on otettu, ilmaistuna seuraavasti: "näytteet otettu... [vuosi]"; maininta "käytettävä ennen ... [päivämäärä]" voidaan lisätä;

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

d) ilmaisu "... [lajin nimi] lajikkeiden sekoitus";

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltiot voivat antaa omille tuottajilleen luvan saattaa markkinoille direktiivin 2002/55/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa lueteltujen lajien vakiosiemementen sekoituksia pienpakkauksina. Tällaiset pienpakkaukset voivat sisältää ainoastaan saman lajin eri lajikkeita.

e) lajikkeiden nimi;

f) lajikkeiden osuus ilmaistuna nettopainona tai siementen lukumääränä;

g) erän viitenumero, jonka antaa merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö;

h) siementen netto- tai bruttopaino tai lukumäärä;

i) jos paino ilmoitetaan ja käytetään torjunta-ainerakeita, pille-
röintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita, on kemiallisen käsitteilyn tai lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä maaliskuuta 2011.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

III

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTA-VALTIOIDEN PYSYVÄN KOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 5/2010/PK,

annettu 9 päivänä joulukuuta 2010,

**rahoitusjärjestelmäkomitean perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksen
N:o 4/2004/PK muuttamisesta**

EFTA-VALTIOIDEN PYSYVÄ KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukauttamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'ETA-sopimus',

ottaa huomioon Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan sopimuksen vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä,

ottaa huomioon ETA:n rahoitusjärjestelmää koskevan pöytäkirjan 38b, joka on sisällytetty ETA-sopimukseen edellä mainitulla Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan välisellä sopimuksella vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä,

ottaa huomioon Norjan kuningaskunnan ja Euroopan unionin sopimuksen Norjan rahoitusjärjestelmästä vuosiksi 2009–2014,

ottaa huomioon rahoitusjärjestelmäkomitean perustamisesta 3 päivänä kesäkuuta 2004 tehdyn EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksen N:o 4/2004/PK ⁽¹⁾,

ottaa huomioon ETA:n rahoitusjärjestelmän välivaiheen komitean perustamisesta vuosiksi 2009–2014 28 päivänä tammi-kuuta 2010 tehdyn EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksen N:o 1/2010/PK ⁽²⁾,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Korvataan päätöksen N:o 4/2004/PK 1 artiklan ensimmäisen kohdan toinen virke seuraavasti:

”Komitea hallinnoi vuosia 2004–2009 koskevaa ETA:n rahoitusjärjestelmää ja vuosia 2009–2014 koskevaa ETA:n rahoitusjärjestelmää.”.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona säädös vuosia 2009–2014 koskevan ETA:n rahoitusjärjestelmän perustamisesta tulee voimaan tai josta alkaen sitä sovelletaan väliaikaisesti.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2010.

*EFTA-valtioiden pysyvän komitean puolesta**Puheenjohtaja*

Stefán Haukur JÓHANNESSEN

Pääsihteeri

Kåre BRYN

⁽¹⁾ EUVL L 52, 23.2.2006, s. 54.

⁽²⁾ EUVL L 53, 4.3.2010, s. 19.

EFTA-VALTIOIDEN PYSYVÄN KOMITEAN PÄÄTÖS**N:o 6/2010/PK,****annettu 9 päivänä joulukuuta 2010,****ETA:n ja Norjan rahoitusjärjestelmäviraston tehtävien laajentamisesta**

EFTA-VALTIOIDEN PYSYVÄ KOMITEA, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'ETA-sopimus',

ottaa huomioon ETA:n ja Norjan rahoitusjärjestelmäviraston perustamisesta 5 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksen N:o 1/2004/PK,

ottaa huomioon Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan sopimuksen vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä,

ottaa huomioon ETA:n rahoitusjärjestelmää koskevan pöytäkirjan 38 b, joka on sisällytetty ETA-sopimukseen edellä mainitulla Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan välisellä sopimuksella vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä,

ottaa huomioon Norjan kuningaskunnan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen vuosia 2009–2014 koskevasta Norjan kuningaskunnan rahoitusjärjestelmästä,

palauttaa mieleen, että EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksen N:o 1/2004/PK 1 artiklan 1 kohdassa ETA:n ja Norjan rahoitusjärjestelmävirastolle annetaan valtuudet hallinnoida ainoastaan vuosia 2004–2009 koskevia rahoitusjärjestelmiä,

ottaa huomioon sihteeristön tarpeen vuosia 2009–2014 koskevien ETA:n ja Norjan rahoitusjärjestelmien hallinnoimiseksi,

1 artikla

1. EFTA-valtioiden pysyvän komitean päätöksellä N:o 1/2004/PK perustetun ETA:n ja Norjan rahoitusjärjestelmäviraston lisätehtäväksi annetaan toimiminen sihteeristönä, joka avustaa vuosia 2009–2014 koskevan ETA:n rahoitusjärjestelmän ja vuosia 2009–2014 koskevan Norjan rahoitusjärjestelmän hallinnoinnissa.

2. Vuosia 2009–2014 koskevaan ETA:n rahoitusjärjestelmään liittyvissä kysymyksissä virasto raportoi ETA:n rahoitusjärjestelmän komitealle.

3. Vuosia 2009–2014 koskevaan Norjan rahoitusjärjestelmään liittyvissä kysymyksissä virasto raportoi Norjan ulkoasiainministeriölle.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona säädös ETA:n rahoitusjärjestelmän perustamisesta vuosiksi 2009–2014 tulee voimaan tai josta alkaen sitä sovelletaan väliaikaisesti.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2010.

EFTA-valtioiden pysyvän komitean puolesta

Puheenjohtaja
Stefán Haukur JÓHANNESSEN

Pääsihteeri
Kåre BRYN

IV

(EY-sopimuksen, EU-sopimuksen ja Euratom-sopimuksen nojalla ennen 1. joulukuuta 2009 annetut säädökset)

EFTAn VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 290/09/KOL,

tehty 1 päivänä heinäkuuta 2009,

liikennelentäjien koulutukseen Tromsin läänissä myönnetystä tuesta

(Norja)

EFTAn VALVONTAVIRANOMAINEN ⁽¹⁾, joka

OTTAA HUOMIOON Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,

OTTAA HUOMIOON EFTAn jäsenvaltioiden välisen, valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamista koskevan sopimuksen ⁽³⁾, ja erityisesti sen 24 artiklan,

OTTAA HUOMIOON valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan sekä II osan 7 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä 13 ja 14 artiklan,

OTTAA HUOMIOON valvontaviranomaisen suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan soveltamisesta ja tulkinnasta ⁽⁴⁾ ja erityisesti niiden julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaa korvausta sekä valtiontakauksia käsittelevät luvut,

OTTAA HUOMIOON valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 27 artiklassa tarkoitetuista täytäntöönpanosäännöksistä 14 päivänä heinäkuuta 2004 tehdyn valvontaviranomaisen päätöksen N:o 195/04/KOL ⁽⁵⁾,

OTTAA HUOMIOON valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn aloittamisesta 13 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn valvontaviranomaisen päätöksen N:o 389/06/KOL ⁽⁶⁾,

ON PYYTÄNYT asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽⁷⁾ ja on ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTATIEDOT

1. Menettely

North European Aviation Resources AS, jäljempänä 'NEAR' tai 'kantelija', teki 17 päivänä maaliskuuta 2006 päivättyllä kirjeellä kantelun, joka koski tuen myöntämistä tarkistetun valtion talousarvion kautta Norjan ilmailuopistolle (Norwegian Aviation College, jäljempänä 'NAC'). Valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi kirjeen saapuneeksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 (tapahtuma N:o 366921). NEAR teki 25 päivänä elokuuta 2006 päivättyllä ja valvontaviranomaisen 28 päivänä elokuuta vastaanottamalla ja saapuneeksi kirjaamalla kirjeellä (tapahtuma N:o 385471) lisäkantelun, joka koski Tromsin läänin ja Mälsevin kunnan NAC:lle myöntämiä useita tukia.

Valvontaviranomainen ilmoitti tehdyistä kanteluista Norjan viranomaisille 11 päivänä huhtikuuta 2006 (tapahtuma N:o 369763) ja 7 päivänä syyskuuta 2006 (tapahtuma N:o 385794) päivättyillä kirjeillä ja kehotti heitä esittämään huomautuksensa.

Tarkasteltuaan esitetyt huomautukset valvontaviranomainen ilmoitti Norjan viranomaisille 13 päivänä joulukuuta 2006 päivättyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 401508), että se oli päättänyt aloittaa valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn liikennelentäjien koulutukseen Tromsin läänissä myönnetyn tuen osalta ⁽⁸⁾. Norjan hallitusta kehoitettiin esittämään huomautuksensa päätöksestä. Norjan viranomaiset toimittivat huomautuksensa 15 päivänä helmikuuta 2007 päivättyllä kirjeellä, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi 19 päivänä helmikuuta 2007 (tapahtuma N:o 410248).

⁽¹⁾ Jäljempänä 'valvontaviranomainen'.

⁽²⁾ Jäljempänä 'ETA-sopimus'.

⁽³⁾ Jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus'.

⁽⁴⁾ Suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan soveltamista ja tulkintamista varten, EFTAn valvontaviranomainen hyväksynyt ja antanut 19 päivänä tammikuuta 1994 (EYVL L 231, 3.9.1994, s. 1, ja ETA-täydennysosa N:o 32, 3.9.1994, s. 1). Suuntaviivoja on muutettu viimeksi 25 päivänä huhtikuuta 2007. Jäljempänä 'valtiontukien suuntaviivat'.

⁽⁵⁾ EUVL L 139, 25.5.2006, s. 37, ja ETA-täydennysosa N:o 26, 25.5.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Jäljempänä 'päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta'.

⁽⁷⁾ EUVL C 77, 5.4.2007, s. 35, ja ETA-täydennysosa N:o 17, 5.4.2007, s. 16.

⁽⁸⁾ Yksityiskohtaisia tietoja Norjan viranomaisten ja valvontaviranomaisen välisestä kirjeenvaihdosta on saatavilla muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä.

Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehty päätös N:o 389/06/KOL julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja sen ETA-täydennysosassa. Valvontaviranomainen kehotti samalla asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa (⁹).

Valvontaviranomainen sai kaksi huomautusta asianomaisilta. Valvontaviranomainen lähetti huomautukset 10 päivänä loka-kuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 446322) edelleen Norjan viranomaisille, joille annettiin tilaisuus vastata niihin. Norjan viranomaiset esittivät huomautuksensa 13 päivänä marraskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 451773).

2. Ehdotetun toimenpiteen kuvaus

2.1 Tarkastelun kohteena olevat toimenpiteet

a) NAC:lle myönnetty avustus

Norjan hallituksen mukaan parlamentti myönsi 4,5 miljoonan Norjan kruunun tuen liikennealentäjien koulutukseen Tromsassa/Bardufossissa kesäkuussa 2005. Opetus- ja tutkimusministeriö myönsi kyseisen tuen suoraan NAC:lle 8 päivänä heinäkuuta 2005.

Vuoden 2006 valtion talousarvioon otettiin vielä toinen 4,5 miljoonan Norjan kruunun määräraha ja se ehdotettiin otettavaksi myös vuoden 2007 talousarvioesitykseen. Norjan hallituksen mukaan parlamentille ilmoitettiin kuitenkin kantelusta ja määrärahojen myöntäminen NAC:lle keskeytettiin siihen saakka, kunnes asiassa päästään ratkaisuun.

b) Norsk Luftfartshøgskolen hankkeiden rahoitus

Tromsin lääni vahvisti, että 6 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyllä päätöksellä se myönsi 1,9 miljoonaa Norjan kruunua Norsk Luftfartshøgskolen (NLH) hankkeiden rahoitukseen. NLH on Norjan viranomaisten mukaan ei-kaupallinen säätiö, joka on perustettu edistämään lentäjien koulutusta Pohjois-Norjassa.

c) Tromsin läänin NAC:lle myöntämä laina ja sen anteeksiantaminen

Tromsin lääni ilmoitti myöntäneensä NAC:lle 400 000 Norjan kruunun lainan vuonna 1999 alueellisen lainajärjestelmän mukaisesti. Järjestelmästä on ilmoitettu valvontaviranomaiselle, joka on hyväksynyt sen. Alkuperäisen lainan takaisinmaksun oli määrä tapahtua voimassa olevan korkotason mukaisesti kolmen vuoden määräajan loputtua. Maksuaikaa pidennettiin, minkä jälkeen Tromsin lääni antoi velan anteeksi 6 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyllä päätöksellä sillä edellytyksellä, että kaikki muut velkojat osallistuvat NAC:n velkojen uudelleenjärjestelyyn.

d) Lainat akau s

Tromsin lääni vahvisti, että se oli taannut NAC:n 500 000 Norjan kruunun velat ajanjaksolla 1.9.2002–1.9.2012 ilman, että NAC:n täytyi maksaa takausmaksu.

e) Målselvin kunnan laina NLH:lle

Målselvin kunta totesi, että 19 päivänä heinäkuuta 2006 se myönsi NAC:lle 1,3 miljoonan Norjan kruunun lainan 8,5 prosenttiin vuosikorolla. Lainan koko pääoma ja korot oli määrä maksaa takaisin viimeistään vuoden 2007 lopussa. Målselvin kunta pidensi 24 päivänä huhtikuuta 2008 tekemällään päätöksellä lainan takaisinmaksuaikaa 31 päivään joulukuuta 2008. Norjan viranomaiset ovat vahvistaneet, että lainasumma maksettiin NLH:lle.

2.2 Tarkastelun kohteena olevien toimenpiteiden tavoite

a) Avustus

Norjan hallituksen mukaan ilmavoimien kapasiteetti kouluttaa muita kuin ilmavoimien lentäjiä ja lentoyhtiö SAS:n taloudellinen tuki liikennealentäjäkoulutukseen ovat molemmat vähentyneet viime vuosina. Kantelun kohteena oleva rahoitus voi olla seurausta kyseisistä muutoksista. Avustusta voidaan käyttää ainoastaan varmistamaan NAC:n nykyisen lentäjäkoulutuksen jatkuminen, koska huolenaiheena on Norjan liikennealentäjäkoulutuksen nykyisen kapasiteetin säilyttäminen ja lentäjäpulan välttäminen.

b) NLH:n hankkeiden rahoitus

Tromsin läänin mukaan hankkeiden rahoituksella pyritään varmistamaan, että läänin nykyistä ilmailukapasiteettia kehitetään ja vahvistetaan.

c) Tromsin läänin NAC:lle myöntämä laina ja sen anteeksiantaminen

Tromsin läänin mukaan NAC:n taloudellinen tilanne teki välttämättömäksi myöntää pidennyksiä lainan takaisinmaksuaikaan ja myöhemmin antaa velka kokonaan anteeksi.

d) Lainat akau s

NAC:n omistajilta vaadittiin takaus suhteessa heidän omistussuhteensa lainaa varten, jolla rahoitettiin lentosimulaattorin hankinta.

e) Målselvin kunnan laina NLH:lle

Tavoitteita ei määritelty.

(⁹) Katso alaviite 7.

2.3 Tukitoimenpiteiden kansallinen oikeusperusta

4,5 miljoonan Norjan kruunun suora avustus sisältyy vuoden 2005 tarkistettuun valtion talousarvioon (281 luvun 1 kohta). Kyseiseen budjettikohtaan sisältyy myös 574 000 Norjan kruunua muihin tarkoituksiin, jotka eivät liity tarkastelun kohteena oleviin toimenpiteisiin.

Muut toimenpiteet ovat seurausta Tromsin lääninhallituksen tai Målselvin kunnanhallituksen päätöksistä.

2.4 Edunsaajat

NAC on osakeyhtiö, joka rekisteröitiin Norjassa 1993. NAC:n omistajia olivat SAS-lentoyhtiö (60 %), Norsk Luftfartshøgskole (29 %) ja muut pienemmät osakkeenomistajat. Marraskuussa 2006 NLH lisäsi osuuttaan NAC:ssa 95,65 prosenttiin. Hurtigruten AS omistaa loput 4,35 prosenttia osakkeista.

NAC, joka ainoana harjoittaa liikennelentäjäkoulutusta Tromsan/Bardufossin alueella, oli ainoa mahdollinen parlamentin avustuksen saaja.

NAC on myös saanut Tromsin lääniltä lainan (joka annettiin myöhemmin anteeksi) ja lainatakauksen. Tromsin lääni myönsi rahoitusta Norsk Luftfartshøgskolen hankkeisiin ja Målselvin kunta myönsi sille lainan.

Norsk Luftfartshøgskole on Norjassa vuonna 1997 rekisteröity säätiö. Sen perustajajäseniä ovat Troms fylkeskommune, SAS:n lentokoulutuskeskus (SAS Flight Academy) ja Bardun ja Målselvin kunnat. Kyseisen voittoa tavoittelemattoman säätiön toimintaan on ilmoitettu kuuluvan kiinteistöjen vuokraus ja sen tavoitteeksi liikennelentäjäkoulutuksen toimintaedellytysten edistäminen Pohjois-Norjassa koulutustarjontaa kehittämällä, sitä täytännönpanemalla ja koordinoimalla sekä hankkimalla tarvittavat toimitilat.

3. Päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta

Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä valvontaviranomainen teki alustavan johtopäätöksen, jonka mukaan valtiontuen olemassaolon mahdollisuutta ei voitu sulkea pois ja jonka mukaan käytettävissä olevien tietojen perusteella oli epäilyjä kyseisen tuen soveltuvuudesta ETA-sopimuksen toimintaan.

4. Norjan viranomaisten huomautuksia kyseisestä päätöksestä

Norjan viranomaiset totesivat, että kantelun kohteena oleva rahoitus ei ole valtiontukea, koska NAC:n tarjoama koulutus ei ole taloudellista toimintaa ja näin ollen sitä ei voida arvioida

ETA-sopimuksen 61 artiklan mukaisesti. Norjan viranomaiset väittivät myös, että vaikka toiminta kuuluisi kyseisen säännöksen soveltamisalaan, kantelun kohteena oleva rahoitus voisi olla korvausta ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamisesta.

Norjan viranomaiset toteavat, että koulutusta voidaan pitää eikaupallisena toimintana myös silloin, kun se ei kuulu kansallisen koulutusjärjestelmän piiriin. NAC:n tarjoaman kurssin sisällöstä ja laadusta määrätään Norjan ilmailulaissa. Lisäksi tarkastellaan mahdollisuutta sisällyttää lentäjäkoulutus osaksi kansallista koulutusjärjestelmää. Norjan viranomaiset katsovat, että nykysuuntaus, jossa kustannukset tulevat opiskelijoiden maksettaviksi, johtaa mahdolliseen opiskelijapulaan. Perinteisesti kustannukset jaettiin lentoyhtiöiden ja opiskelijoiden välillä. Kyseisen koulutuksen kustannukset ovat korkeat ja vaikka sitä tarjoavat yksityiset toimijat, siihen ei näytä liittyvän liiketoimintaa⁽¹⁰⁾. Norjan viranomaiset toteavat sen vuoksi, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti kantelun kohteena oleva rahoitus edustaa ainoastaan valtion täyttämää koulutusvelvollisuutta maan väestön hyväksi.

Vaihtoehtoisesti Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että kantelun kohteena oleva rahoitus on ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltuna sääntöjen mukainen. He korostavat sitä, että valtio voi määrittää, mikä on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, ja toteavat, että NAC:n tarjoama lentäjäkoulutus voidaan lukea kyseisiin palveluihin kuuluvaksi. Viranomaiset korostavat tässä suhteessa sitä, että NAC:n tarjoama erityiskoulutus on ainoa yhdenmukainen liikennelentäjäkoulutusohjelma, joka toteutetaan Norjassa, ja sillä on sen vuoksi ensiarvoisen tärkeä rooli lentäjien saamisessa Norjan markkinoille. NAC:n lentäjäkoulutuksen tukeminen kuuluu siten kansallisen koulutuspolitiikan alaan, siitä on pitkäaikaista hyötyä kansalaisille eikä se ole syrjivää, sillä Norjassa ei ole muita yhdenmukaisia koulutuksen tarjoajia.

Norjan viranomaiset toteavat, että ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa oleva ensimmäinen edellytys eli tehtävänanto, täyttyy erityisellä talousarvion määrärahalta, joka myönnetään ”liikennelentäjäkoulutukseen Tromsin läänissä/Bardufossissa”, sekä Norjan ilmailulain määräyksillä. Norjan viranomaiset toteavat, että toinen edellytys koskee sen tarkistamista, onko olemassa ilmeistä virhettä sen sijaan, että ”tavoitteet olisivat kohtuullisissa suhteissa käytettyihin keinoihin”. He toteavat, että poikkeusta sovelletaan, jos se on välttämätöntä sen mahdollistamiseksi, että yritys suorittaa tehtävänsä hyväksyttävien rahoitusehdoin⁽¹¹⁾. Norjan viranomaisten mielestä avustusta ei ole maksettu liikaa, sillä 4,5 miljoonan Norjan kruunun määräraha kattaa ainoastaan 20 prosenttia lentäjäkoulutusohjelman kustannuksista.

⁽¹⁰⁾ Norjan viranomaiset viittaavat väitteensä tueksi luultavasti NAC:n hallintoneuvoston aloittamaan likvidaatiomenettelyyn.

⁽¹¹⁾ Tätä lausuntoa tuetaan sillä, että NAC:ia vastaan on parhaillaan käynnissä konkurssimenettely.

Norjan viranomaiset korostavat, että ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa oleva vaatimus siitä, että ”kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa sopimuspuolten etujen kanssa”, on lievempi kuin edellytys kauppaan kohdistuvasta vaikutuksesta silloin kun kyseessä on tuen olemassaolon vahvistaminen ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Viranomaiset viittaavat yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännössään tarkoitamaan vaikutusten vertailuun⁽¹²⁾ ja katsovat, että tässä tapauksessa todistustaakka on valvontaviranomaisella⁽¹³⁾.

Tromsin läänin erityishuomautukset

Tromsin läänin kanta on se, että asianmukaisen liikennelentäjäkoulutuksen turvaaminen on kansallisesti elintärkeää. Se pitää osallistumistaan NAC:n rahoitukseen sekä suoraan (lainatakaus ja lainan anteeksiantaminen) että välillisesti (NLH:n omistajana) tavanomaisena markkinakäyttytymisenä ja korostaa sitä, että edellytyksenä sen osallistumiselle oli muiden velkojien osallistuminen velan uudelleenjärjestelyyn⁽¹⁴⁾.

Tromsin lääni selitti, että lainatakaus myönnettiin lentosimulaattorin hankkimista varten. NAC:n lopullisten omistajien edellytettiin takaavan lainan etukäteismaksun välttämiseksi. Tromsin läänin takaus on 12,27 prosenttia lainamäärästä. Tromsin lääni korostaa, että NAC:n ja läänin välillä on emoyhtiö–tytäryhtiö-suhde. Se toteaa myös, että jos maksua olisi pyydetty, se ei olisi liittynyt tuen vähimmäismäärää.

Målselvin kunnan erityishuomautukset

Målselvin kunta korostaa, että lainan myöntämisen aikaisten NAC:n taloudellisten vaikeuksien katsottiin olevan väliaikaisia ja asianomaisena osapuolena kunta osallistui NAC:n jälleinhoitoon. Kunta toteaa, että jos riskit on riittävästi ja objektiivisesti arvioitu lainan myöntämispäätöstä tehdessä, valvontaviranomaisen ei pitäisi muuttaa vahvistettua korkotasoa. Poikkeuksen tekee se, jos käy ilmi, että ei ollut mitään objektiivisia tai vilpittömiä syitä, joiden perusteella yksityisen sijoittajan olisi voitu kohtuudella odottaa myöntävän lainaa kyseisessä tapauksessa.

5. Kolmansien osapuolten huomautukset

Rørosfly AS toimitti huomautuksia muodollisen tutkinnan aloittamista koskevaan päätökseen 3 päivänä toukokuuta 2007 päivätyllä kirjeellä, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi samana päivänä (tapahtuma N:o 420011). Se tukee kantelijaa ja korostaa sitä, että ainoastaan yhdelle lentokoululle annettu julkinen tuki merkitsee kilpailuetua kyseiselle lentokoululle.

⁽¹²⁾ Asia 202/88 komissio v. Ranska (Telepäätelaitteet) Kok. 1991, s. I-1223, 12 kohta.

⁽¹³⁾ Väitteen tueksi Norjan viranomaiset viittaavat asiaan C-159/94 komissio v. Ranska, Kok. 1997, s. I-5815, 112 ja 113 kohta.

⁽¹⁴⁾ Tromsin lääni esitti näyttöä siitä, että kaksi muuta yksityisomistuksessa olevaa yritystä myönsivät kukin 200 000 Norjan kruunun lainat NAC:lle ja antoivat velan anteeksi osana velan uudelleenjärjestelyä.

Kantelija toimitti huomautuksia muodollisen tutkinnan aloittamista koskevaan päätökseen 4 päivänä toukokuuta 2007 päivätyllä kirjeellä, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi samana päivänä (tapahtuma N:o 420422). Aluksi kantelija kumoaa Norjan viranomaisten antaman kuvauksen lentäjäkoulutusjärjestelmästä ja väittää, että sekä sillä että NAC:lla on sama (Norjan siviili-ilmailuviranomaisen myöntämä) lisenssi ja molemmat tarjoavat yhdenmukaista liikennelentäjäkoulutusta Norjassa⁽¹⁵⁾.

On esitetty väite, jonka mukaan NAC ei harjoita taloudellista toimintaa. Tältä osin kantelija huomauttaa, että ilmaisu ”yritys” on laaja käsite. Kantelijan mukaan oleellista on määrittää, harjoittaako yksikkö taloudellista toimintaa, johon sisältyy tavaroiden tai palvelujen tarjoaminen markkinoilla, ja voiko kyseistä toimintaa ainakin periaatteessa harjoittaa yksityinen voitto tavoitteleva yritys⁽¹⁶⁾. Kantelijan mukaan NAC harjoittaa tavanomaista liiketoimintaa, jonka tavoitteena on voiton saavuttaminen. Väitteensä tueksi kantelija viittaa NAC:n mittavaan markkinointiin, mikä osoittaa sen olevan markkinaosapuoli. NEAR pitää osoituksena eri lentokoulujen välisestä kilpailusta sitä, että sen omien opiskelijoiden määrä on kasvanut sen jälkeen, kun NAC:n liiketoiminta lopetettiin.

ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta kantelija haluaa tietää Norjan viranomaisten mainitseman yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarkan sisällön. Kaikkien Norjan lentokoulujen on noudatettava samoja kansallisia ja kansainvälisiä sääntöjä. Sen vuoksi NAC:n toimintaa ei voida pitää yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palveluna. NAC:n on tarjottava muihin kouluihin verrattuna jotain ylimääristä. Kantelija katsoo, että ainoa mahdollinen ylimääräinen elementti, jonka NAC voi tarjota, on koko koulutuksen järjestäminen Norjassa. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua ei voida tarjota ilman julkista tukea, mutta NEAR tarjoaa yhdenmukaista lentäjäkoulutusta kokonaan Norjassa (alhaisempaan hintaan kuin NAC). Kantelija päättelee sen vuoksi, että kyseessä olevan palvelun luokittelu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi on ilmeinen virhe. Joka tapauksessa kantelija väittää, että ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa säädetyt ehdot eivät täyty. Kantelija kiistää Norjan viranomaisten lausunnon, jonka mukaan virallinen tehtävänanto annettiin Norjan ilmailulaissa ja talousarvion määrärahan kautta. Viitaten valtiontuen suuntaviivojen julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaa korvausta koskevaan lukuun, missään virallisessa säädöksessä ei myöskään määritetä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden tarkkaa luonnetta tai korvauksen laskemisessa, valvonassa ja tarkastelussa käytettäviä parametrejä. Tässä suhteessa kantelija huomauttaa, että Norjan viranomaiset eivät ole asiakirjoilla vahvistaneet mitään yleisiin

⁽¹⁵⁾ Kantelija huomauttaa, että NEAR:n opiskelijat voivat suorittaa koko koulutuksensa Norjassa, mutta useimmat valitsevat mahdollisuuden opiskella ulkomailla. NAC ei sen sijaan tarjoa mahdollisuutta opiskella ulkomailla, vaan kaikki sen opiskelijat suorittavat koulutuksensa ainoastaan Norjassa.

⁽¹⁶⁾ Kantelija viittaa tältä osin asioihin C-41/90 Höfner, Kok. 1991, s. I-1979 ja C-244/94 Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Kok. 1995, s. I-4013. Toisaalta asiaa C-159/91 Poucet et Pistre, Kok. 1993, s. I-637 käytetään esimerkkinä luokittelusta muuksi kuin yritykseksi, koska kyseessä olevalla yksiköllä on ainoastaan sosiaalinen tehtävä.

taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden kustannuksia (toisin sanoen kustannuksia, jotka liittyvät mahdolliseen "velvollisuuteen" järjestää koko lentokoulutus Norjassa). Kantelija toteaa, että NEAR voisi tarjota saman koulutuksen alhaisempaan hintaan ⁽¹⁷⁾.

Lopuksi kantelija tekee huomautuksia markkinataloussijoittajaperiaatteesta. Se toteaa, että NAC on ollut taloudellisissa vaikeuksissa vähintään siitä lähtien, kun SAS päätti lopettaa tukensa vuonna 2005, ja että "investointien" aikaan Norjan viranomaisilla ei ollut perusteita odottaa kohtuullista voittoa sijoitetulle pääomalle. Ottaen huomioon sen, että viranomaiset omistivat osuuden NAC:stä, kantelija viittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja toteaa, että kyseisen oikeuskäytännön vastaisesti investointeja ei tehty abstraktein perustein vaan sosiaaliset, alueelliset ja alakohtaiset näkökohdat huomioon ottaen. Kantelija toteaa erityisesti, että Norsk Luftfartshøgskolea on pidettävä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yrityksenä ja että 1,9 miljoonan Norjan kruunun avustus kyseiselle yksikölle muodostaa kilpailua vääristävän taloudellisen edun. Koska säätiö on voittoa tavoittelematon, investointien ei voida sanoa noudattavan markkinataloussijoittajaperiaatetta. Kantelija korostaa vielä edellä tehtyjä huomautuksia ja päättelee, että Norsk Luftfartshøgskolelle ei ole annettu ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan mukaista julkisen palvelun velvoitetta, eikä myönnetty tuki ole missään suhteessa väitettyjen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden kustannuksiin.

Kantelija on todennut kaksi muuta mahdollista tukitoimenpidettä Norjan viranomaisten huomautuksissa, jotka kyseiset viranomaiset esittivät muodollisen tutkimuksen aloittamista koskevan päätöksen osalta. NLH keskeytti määräajaksi vuokran vaatimisen NAC:lta opiskelija-asuntolan käytöstä ja alensi lentokonehallin ja toimistotilojen vuokraa. Kantelija katsoo, että kyseisiä toimia ei voitu toteuttaa markkinataloussijoittajaperiaatteen mukaisesti ja että ne ovat sen vuoksi valtiontukea NLH:lta NAC:lle.

Lainan anteeksiantamisen osalta ⁽¹⁸⁾ kantelija toteaa, että ei riitä, että osoitetaan myös yksityisten sijoittajien suostuneen lainan anteeksiantamiseen. Kantelija pysyy väitteessään, jonka mukaan lainan anteeksiantaminen on markkinataloussijoittajaperiaatteen vastaista valtiontukea. Erityisesti kantelija huomauttaa, että lääni ei ole esittänyt näyttöä uudelleenjärjestelysuunnitelmasta, joka johtaisi sijoitusten kohtuulliseen tuottoon.

Lainan takauksen osalta kantelija kiistää Norjan viranomaisten väitteen, jonka mukaan emoyhtiöt eivät yleensä vaadi takaus-

⁽¹⁷⁾ Koulutuskustannukset NAC:ssa opiskelijaa kohti ovat arviolta 937 500 Norjan kruunua. Kantelija toteaa, että NAC:n saamat korvaukset ovat liian suuret, sillä NEAR:n täysin Norjassa suoritettava koulutus maksaa 512 000 Norjan kruunua.

⁽¹⁸⁾ Kantelija huomauttaa, että lääni ei esittänyt huomautuksia lainaa myönnettäessä eikä sen takaisinmaksua lykättäessä vuonna 2003. Se pysyy väitteessään, jonka mukaan myös nämä seikat muodostavat valtiontuen.

maksua tytäryhtiöille myönnettävistä lainoista. Kantelijan mukaan asia on päinvastoin ja viittaa väitteensä tueksi Norjan osakeyhtiölain pykäliin 3–8 ja 3–9.

Målselvin kunnalta saadun lainan 8,5 prosentin koron osalta kantelija toistaa markkinataloussijoittajaperiaatteen taustalla olevat seikat ja päättelee, että NAC:n taloudellisen tilanteen vuoksi korko ei heijasta lainaan liittyvää riskiä ja sitä olisi pidettävä avustuksena/tukena, jota yksityinen sijoittaja ei olisi myöntänyt.

6. Norjan viranomaisten huomautuksia esitettyihin huomautuksiin

Norjan viranomaiset vastasivat Rørosflyn ja kantelijan esittämiin huomautuksiin korostamalla ensinnäkin, että NAC:ia ei ole enää olemassa oikeushenkilönä, ja toiseksi, että koska NEAR ei aktiivisesti kannusta opiskelijoita suorittamaan koko koulutustaan Norjassa, NAC:lle annettu tuki oli paras keino osallistua lentäjäkoulutuksen edistämiseen Norjassa.

II ARVIOINTI

1. Tämän päätöksen soveltamisala

Muodollisen tutkinnan aloittamista koskevaa päätöstä koskevissa Norjan viranomaisten huomautuksissa kuvataan NLH:n ja NAC:n suhdetta ja mainitaan, että viimeksi mainitun taloudellisten vaikeuksien vuoksi NLH keskeytti määräajaksi vuokran vaatimisen NAC:lta opiskelija-asuntolan käytöstä ja alensi lentokonehallin ja toimistotilojen vuokraa.

Kantelija korostaa, että kyseiset toimet muodostivat NAC:lle annettavan tuen, kun taas viranomaisten mielestä kyseinen toiminta oli olosuhteisiin nähden normaalia. Kyseiset toimet eivät sisällyneet muodollisen tutkinnan aloittamista koskevaan päätökseen.

Målselvin kunnan myöntämän lainan saajaa koskevien Norjan viranomaisten antamien tietojen mukaan kyseinen toimenpide ei enää vastaa muodollisen tutkinnan aloittamista koskevassa päätöksessä esitettyä kuvausta. Norjan viranomaiset vahvistivat myös, että sekä laina että Tromsin läänin NLH:lle myöntämä hankerahoitus siirrettiin NAC:lle "kehityshankkeen toteuttamisessa tarvittavia palveluita varten". Tätä varojen siirtoa ei myöskään mainita muodollisen tutkinnan aloittamista koskevassa päätöksessä.

Mälselvin kunnan myöntämän lainan saaja on muuttunut, mutta valvontaviranomainen katsoo, että kantelun kohteena oleva toimenpide, eli Mälselvin kunnan edullisella korolla myöntämä laina, on sama kuin muodollisen tutkinnan aloittamista koskevassa päätöksessä kuvattu toimenpide, ja valvontaviranomainen arvioi sen vuoksi kyseistä toimenpidettä suhteessa uuteen edunsaajaan eikä NAC:hen. Muiden esille otettujen kysymysten osalta valvontaviranomainen ei kuitenkaan pidä selvänä sitä, että kyseisten toimenpiteiden vastaavuutta valtioneuvoston kanssa ei voida epäillä. Sen vuoksi kyseisistä toimenpiteistä ei voida tehdä johtopäätöksiä eikä niitä käsitellä enempää tässä päätöksessä. Tämän päätöksen soveltamisala koskee sen vuoksi ainoastaan I jakson 2.1 kohdan a–e alakohdassa kuvattuja toimenpiteitä.

2. ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtioneuvosto

ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

”Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu tämän sopimuksen toimintaan, siltä osin kuin se vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan.”

Ennen edellä mainittujen kriteerien tarkastelua olisi tarkasteltava NAC:n harjoittaman toiminnan eli lentäjäkoulutuksen luonnetta.

Näyttäisi siltä, että kyseisten, kustannuksiltaan huomattavien palveluiden tarjonnalle on olemassa kilpailukykyiset markkinat. Se, että palvelu on koulutustoimintaa, ei sinänsä muuta toiminnan taloudellista luonnetta. Päinvastoin oikeuskäytäntö, johon Norjan hallitus viittasi, näyttäisi tukevan sitä, että vaikka kansallisen koulutusjärjestelmän tarjoamat kurssit eivät ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 50 artiklassa⁽¹⁹⁾ tarkoitettuja palveluita, yksityisistä varoista rahoitetut kurssit, erityisesti opiskelijoiden tai heidän vanhempinsa rahoittamat kurssit, kuuluvat kyseisen artiklan soveltamisalaan⁽²⁰⁾. Lisäksi näitä perusteluja, jotka liittyvät Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 49 artiklassa ja ETA-sopimuksen 36 artiklassa tarkoitettuun palvelun käsitteeseen, voidaan soveltaa valtioneuvoston alalla ja silloin, kun tarkastellaan, onko toiminta taloudellista ja siten yrityksen harjoittamaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti⁽²¹⁾. Ei ole olemassa väitteitä eikä asiakirjatietoja sen tueksi, että NAC:n kursseja ei olisi rahoitettu pääasiassa yksityisillä varoilla. Valvontaviranomainen päätelee sen vuoksi, että ennen konkurssia NAC:n liikennealentäjäkoulutus oli taloudellista toimintaa, ja että NAC on yritys ETA-sopimuksen 61 artiklan tarkoittamassa merkityksessä.

⁽¹⁹⁾ ETA-sopimuksen 37 artiklan sisältö on samanlainen.

⁽²⁰⁾ Asia C-109/92 *Wirth*, Kok. 1993, s. I-6447, 14–17 kohta. EFTAn tuomioistuimen vahvisti tämän kannan äskettäin asiassa E-5/07 *Private Barnehagers Landsforbund* 21. helmikuuta 2008 antamassaan tuomiossa, jota ei ole vielä julkaistu, 80 ja myöhemmissä kohdissa.

⁽²¹⁾ Asia E-5/07 *Private Barnehagers Landsforbund*, mainittu edellä, 80 kohta.

2.1 Käytettiinkö toimenpiteeseen valtion varoja?

Tukitoimenpiteen on oltava valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty.

Kantelun kohteena oleva rahoitus muodostuu suorasta avustuksesta, joka myönnettiin tarkistetusta valtion talousarviosta, tai paikallisviranomaisten jakamista rahasummista tai myöntämistä eduista. On sen vuoksi selvää, että koko kantelun kohteena oleva rahoitus on valtion myöntämää tai valtion varoista myönnettyä.

2.2 Tiettyjen yritysten tai tuotannonalojen suosiminen

Ensiksi, edunsaajien on saatava tukitoimenpiteestä etuja, jotka vapauttavat sen tavanomaisista budjettiin sisällytettävistä menoista. Kuitenkin ainoastaan yrityksille myönnettäviä varoja arvioidaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ennen kuin käsitellään tarkasteltavina olevia erityistoimenpiteitä, on tarkasteltava, ovatko rahoituksen saajat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja yrityksiä.

Kuten on mainittu, NAC on selvästi yritys ja se, että se harjoittaa opetustoimintaa, ei tässä tapauksessa muuta kyseistä johtopäätöstä.

Näyttää kuitenkin siltä, että NLH ei harjoita mitään sellaista taloudellista toimintaa, johon se saa rahoitusta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti taloudelliselle toiminnalle on ominaista se, että toiminta koostuu tavaroiden ja palvelujen tarjoamisesta tietyillä markkinoilla⁽²²⁾. Valvontaviranomaiselle ei ole annettu mitään sellaisia tietoja, joiden perusteella liikennealentäjäkoulutustoiminnan edistämistä Pohjois-Norjassa voidaan määrittellä edellä mainitulla tavalla. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti ainoastaan korvausta vastaan yleensä tarjottuja palveluja pidetään ETA-sopimuksessa tarkoitettuina palveluina⁽²³⁾. NLH:lle ei makseta sen tarjoamista palveluista. Sen antama rahoitus, jonka tavoitteena on liikennealentäjäkoulutustoiminnan edistäminen Pohjois-Norjassa, on pikemminkin EFTAn tuomioistuimen asiassa *Private Barnehagers* antamassa tuomiossa yksityisten sosiaalisten tavoitteiden mukaista. Tuomion mukaan Norjan valtio ei pyrkinyt harjoittamaan liiketoimintaa, vaan täytti velvoitteensa kansalaisia kohtaan sosiaali-, kulttuuri- ja koulutusaloilla⁽²⁴⁾. Enemmän kuin palveluista suoritettua maksua Tromsin läänin NLH:lle myöntämä rahoitus muistuttaa sisäistä varojen siirtoa, jossa varat käytetään liikennealentäjäkoulutuksen edistämiseen Tromsin läänin alueella. Kyseisten varojen jakaminen liikennealentäjäkoulutustoimintaa harjoittaville kaupallisille yrityksille, kuten NAC:lle, voi olla valtioneuvoston, mutta kuten edellä II jakson 1 kohdassa mainittiin, se ei kuulu tämän

⁽²²⁾ Asia C-205/03 P *FENIN*, Kok. 2006, s. I-6295, 25 kohta.

⁽²³⁾ Asia E-5/07 *Private Barnehagers Landsforbund*, mainittu edellä, 81 kohta.

⁽²⁴⁾ Asia E-5/07 *Private Barnehagers Landsforbund*, mainittu edellä, 83 kohta.

päätöksen soveltamisalaan. NLH:n saamien varojen osalta valvontaviranomainen päättää, että ainakaan varojen myöntämisen aikaan NLH:ta ei voitu pitää tuensaajana ja niitä kahta toimenpidettä, joissa NLH oli edunsaajana, ei tarvitse käsitellä enempää. Valvontaviranomainen tarkastelee sen vuoksi edun olemassaoloa ainoastaan seuraavien toimenpiteiden osalta, joissa NAC oli edunsaajana:

- valtion talousarviosta myönnetty 4,5 miljoonan Norjan kruunun suora avustus
- Tromsin läänin myöntämä laina ja sen anteeksiantaminen
- Tromsin läänin myöntämä lainatakaus ilman takausmaksua.

Suora avustus, joka käytetään toimintakustannusten kattamiseen, osoittaa selvästi edun olemassaolon.

Norjan viranomaisten mukaan Tromsin lääni myönsi lainan vuonna 1999 alueellisen lainajärjestelmän mukaisesti. Järjestelmästä ilmoitettiin valvontaviranomaiselle, joka hyväksyi sen. Lainan anteeksiantaminen vähentää myös sitä taloudellista taakkaa, joka edunsaajalle muuten koituisi. Edunsaaja ei kuitenkaan saa ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua etua tavanomaisten markkinaperiaatteiden vallitessa. Norjan viranomaisten antamien tietojen mukaan vuoden 2005 lopulla seuraavat yksiköt olivat NAC:n pitkäaikaisten vakuudettomien lainojen velkojia: Sparebanken Finans Nord-Norge AS (2 877 000 Norjan kruunua), Tromsin lääni (400 000 Norjan kruunua), Indre Troms Samvirkelag BA (200 000 Norjan kruunua) ja Erik-sen Eiendom (200 000 Norjan kruunua). Norjan viranomaiset vahvistivat, että kaksi viimeksi mainittua, joita molempia on pidettävä yksityisjoihtajina, hyväksyivät NAC:lle myöntämiensä lainojen anteeksiantamisen. Sparebanken Finans Nord-Norge myönsi takaisinmaksuerien lykkäämisen vuoden 2006 toisen puoliskon osalta, mutta ei vapauttamista korkomaksuista. Vaikka viranomaisten on toimittava velallisiaan kohtaan yhtä tarmokkaasti kuin yksityiset velkojat, valvontaviranomainen katsoo, että Tromsin läänin myöntämä lainojen anteeksiantaminen ei ole valtiontukea, koska myös yksityiset markkinatoimijat antoivat NAC:lle myöntämänsä lainat anteeksi.

Valtiontuen suuntaviivojen valtiontakauksia koskevassa 2.1 jaksossa määrätään, että valtiontakaukset ovat etu lainaajalle ja ne kuluttavat valtion varoja silloin, kun takausmaksua ei makseta. Sen vuoksi näyttää siltä, että Tromsin läänin NAC:lle myöntämä takaus oli etu NAC:lle, koska sillä suosittiin kyseistä yritystä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Toiseksi, toimenpiteen on oltava valikoiva siten, että se suosii ”jotakin yritystä tai tuotannonalaa”. Tarkastelun kohteena olevat toimenpiteet oli suunnattu erityisesti NAC:lle ja ne olivat sen vuoksi selvästi valikoivia.

2.3 Kilpailun vääristyminen ja vaikutus sopimuspuolten väliseen kauppaan

Toimenpiteet ovat valtiontukea, jos ne vääristävät kilpailua ja vaikuttavat sopimuspuolten väliseen kauppaan. Sen perusteella, että NAC kilpailee suoraan muiden Norjassa ja Euroopassa sijaitsevien, yhteisten eurooppalaisten sääntöjen (Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöelimen (IAA) myöntämä ilmailulupakirja) mukaisesti liikennelentäjäkoulutusta tarjoavien laitosten kanssa, rahoitus näyttäisi vahvistavan edunsaajan asemaa ja siten se voisi vääristää kilpailua kyseisten koulujen välillä ja vaikuttaa kauppaan niiden valtioiden välillä, joihin ne ovat sijoittautuneet.

2.4 Pöytäkirja

Edellä esitettyjen seikkojen perusteella valvontaviranomainen päättää, että seuraavat toimenpiteet eivät ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea:

- Tromsin läänin NLH:lle myöntämä hankerahoitus (I jakson 2.1 kohdan b alakohta)
- Tromsin läänin NAC:lle myöntämän lainan anteeksiantaminen (I jakson 2.1 kohdan c alakohta) ja
- Mälsevin kunnan laina NLH:lle (I jakson 2.1 kohdan e alakohta),

ja että seuraavat NAC:lle myönnetty edut ovat ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea:

- valtion talousarviosta myönnetty 4,5 miljoonan Norjan kruunun suora avustus (I jakson 2.1 kohdan a alakohta) ja
- Tromsin läänin myöntämä lainatakaus ilman takausmaksua (I jakson 2.1 kohdan d alakohta).

3. Menettelyvaatimukset

Valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaan ”EFTAn valvontaviranomaiselle on ilmoitettava tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa (...). Asianomainen valtio ei saa panna ehdottamiaan toimenpiteitä täytäntöön ennen kuin menettelyn tuloksena on saatu aikaan lopullinen päätös.”

Norjan viranomaiset eivät ilmoittaneet edellä kuvattuja tukitoimenpiteitä valvontaviranomaiselle. Valvontaviranomainen päättelise sen vuoksi, että tueksi osoittautuneiden toimenpiteiden (I jakson 2.1 kohdan a alakohdassa kuvattu suora avustus ja d alakohdassa kuvattu lainatakaus) osalta Norjan viranomaiset eivät ole noudattaneet valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisia velvollisuuksia. Myönnetty tuki katsotaan tämän vuoksi valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan f alakohdassa tarkoitetuksi sääntöjenvastaiseksi tueksi.

4. Tuen sääntöjen mukaisuus

4.1 ETA-sopimuksen 61 artiklan mukainen arviointi

Mitään ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 kohdassa kuvatuista tilanteista ei voida soveltaa tässä tapauksessa.

Kyseessä oleva alue ei kuulu ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ei sovelleta tässä tapauksessa.

Kantelun kohteena oleva rahoitus ei näytä suoraan edistävän ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja yhteisön horisontaalisia tavoitteita kuten tutkimusta ja kehitystä, työllisyyttä, ympäristöä jne. Norjan viranomaiset eivät kuitenkaan ole vedonneet tähän poikkeukseen. Valvontaviranomainen katsoo sen vuoksi, että kantelun kohteena olevaa rahoitusta ei voida pitää ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana kyseisen kohdan tarkoittamassa merkityksessä.

4.2 ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan mukainen arviointi

ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti ”yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ... sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa sopimuspuolten etujen kanssa.”

Kyseisen säännöksen soveltamista on kehitetty valtiontuen suuntaviivojen julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaa korvausta koskevan luvun 25 kohdassa, jossa määrätään, että suuntaviivoja sovelletaan kyseisten suuntaviivojen hyväksymisen jälkeen myönnetyn ilmoittamattoman tuen arviointiin. Kaikissa muissa tapauksissa sovelletaan tuen myöntämisen aikaan voimassa olleita säännöksiä. Tarkastelun kohteena olevat kaksi toimenpidettä on aloitettu ennen suuntaviivojen hyväksymistä 20. joulukuuta 2005.

Julkisen palvelun velvoitteesta maksettavasta korvauksesta ei ollut olemassa mitään erityissääntöjä ennen kuin valtiontuen suuntaviivojen 18 C luku (nykyisin julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaa korvausta koskeva luku) otettiin käyttöön.

Valvontaviranomainen katsoo kuitenkin, että on asianmukaista perustaa aikaisempien toimenpiteiden arviointi yleishyödyllisistä palveluista Euroopassa annettuun komission tiedonantoon ⁽²⁵⁾ sekä ennen tuen myöntämistä annettuun yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön.

Lisäksi valvontaviranomainen toteaa, että valtiontuen suuntaviivojen 18 C luku ei muuttanut merkittävästi arvioinnin perustaa, vaan yksinkertaisesti selvensi vaatimuksia ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa olevien eri kriteereiden täyttämiseksi.

Ottaen huomioon toimenpiteiden ajoituksen ja sen, että ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohta muodostaa poikkeuksen ja sitä on sen vuoksi tulkittava rajoittavasti, kyseisten kahden tarkastelun kohteena olevan toimenpiteen soveltuvuus arvioidaan seuraavien (kumulatiivisten) periaatteiden mukaisesti:

- kyseessä on oltava yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ja se on selvästi määriteltävä sellaiseksi,
- kyseisen palvelun tarjoaminen on uskottava virallisesti kyseessä olevan yrityksen tehtäväksi,
- kilpailusääntöjen soveltaminen vaikeuttaisi kyseessä olevalle yritykselle annettujen erityistehtävien suorittamista, ja
- valtiontuilla ei missään tapauksessa saa vaikuttaa kaupan kehittymiseen sopimuspuolten edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut

EFTA-valtioilla on laaja harkintavalta määritellä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden taso ja ne voivat tarvittaessa asettaa julkisen palvelun velvoitteita kyseisen tason saavuttamiseksi. Tätä valtion vapautta määritellä, mitä se pitää yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palveluna, valvotaan ainoastaan ilmeisten virheiden havaitsemiseksi. Jotta ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan poikkeusta voidaan soveltaa kaikissa tapauksissa, julkisen palvelun tehtävän täytyy olla selvästi määriteltä.

Tässä suhteessa oikeuskäytännöstä seuraa, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun käsite kattaa palvelut, joilla on erityisiä piirteitä verrattuna tavanomaisen taloudellisen toiminnan taloudellisiin tarkoituksiin ⁽²⁶⁾. Yksi erityispiirre voi olla se seikka, että viranomaiset katsovat, että palvelu on tarjottava, vaikka markkinoilla ei ole siihen riittäviä kannusteita ⁽²⁷⁾. Silloin kun tietyt palvelut katsotaan yleishyödyllisiksi ja markkinavoimat eivät saa aikaan kyseisten palvelujen tyydyttävää tarjontaa, asianomainen valtio voi asettaa erityisiä julkisen palvelun velvoitteita palvelun tason varmistamiseksi.

⁽²⁵⁾ EYVL C 17, 19.1.2001, s. 4.

⁽²⁶⁾ Ks. esimerkiksi asia C-179/90 *Merci convenzionali porto di Genova*, Kok. 1991, s. I-5889, 28 kohta.

⁽²⁷⁾ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto yleishyödyllisistä palveluista Euroopassa, mainittu edellä alaviitteessä 25, 14 kohta.

Valvontaviranomainen toteaa 4,5 miljoonan Norjan kruunun suoran avustuksen osalta, että valtion vuoden 2005 talousarvion asianomaisessa kohdassa varattiin rahoitus liikenneletäjäkoulutukselle Tromsøssä/Bardufossissa. Valvontaviranomainen katsoo, että tämä ei ole selvästi määritelty julkisen palvelun tehtävä. Vaikka voitaisiin lisäksi väittää, että koko kurssin suorittaminen Norjassa on palvelun erityispiirre, joka muodostaa sen yleishyödyllisen osan, valvontaviranomainen huomauttaa, että talousarviossa tai muissa valvontaviranomaiselle toimitetuissa asiakirjoissa kyseistä erityispiirrettä ei aseteta tuen ehdoksi.

Valvontaviranomainen katsoo sen vuoksi, että tässä tapauksessa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määritelmää on tulkittu virheellisesti. Kyseessä olevassa tapauksessa ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa oleva ehto (yritys harjoittaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua) ei täyty.

Edellä I jakson 2.1 kohdan d alakohdassa mainitun toimenpiteen osalta valvontaviranomainen katsoo, että tietyn velkamäärän takauksella ei yleensä ottaen voida varmistaa tietyn yleishyödyllisen tehtävän suorittamista ja sen vuoksi kyseistä toimenpidettä ei arvioida ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tehtävänanto

Vaikka kyseessä oleva palvelu olisi ollut asianmukaisesti määritelty, julkisen palvelun tehtävä on nimenomaisesti annettava hoidettavaksi viranomaisen asiakirjalla, jotta ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa olevaa poikkeusta voidaan soveltaa. Valvontaviranomainen huomauttaa, että molemmat tarkastelun kohteena olevat toimenpiteet näyttäisivät antavan taloudellisen edun NAC:lle ilman, että sille annettiin rahoituksen vastikkeeksi julkisen palvelun tehtävä. Valvontaviranomainen viittaa Norjan viranomaisten väitteeseen, jonka he perustivat komission käytäntöön, ja katsoo, että komission päätöksistä ei voi tehdä sitä johtopäätöstä, että pelkästään valtion rahoituksen saanti merkitsisi tehtävänantoa, kun julkisen palvelun tehtävän kuvausta tai sitä koskevia edellytyksiä ei ole annettu⁽²⁸⁾. Valvontaviranomainen viittaa jälleen siihen seikkaan, että jos koko kurssin suorittaminen Norjassa on palvelun erityispiirre, joka muodostaa sen yleishyödyllisen osan, talousarviossa tai muissa valvontaviranomaiselle toimitetuissa asiakirjoissa kyseistä erityispiirrettä ei aseteta tuen ehdoksi.

Vaikka olisikin selvää, että Norjan viranomaisilla oli mielessään erityinen julkisen palvelun tehtävä päättäessään myöntää rahoitusta liikenneletäjäkoulutuslalle, valvontaviranomainen ei ole saanut mitään näyttöä siitä, että kyseinen tehtävä olisi annettu erityisesti NAC:n hoidettavaksi. Sen vuoksi ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohtaa ei voida soveltaa tässä tilanteessa.

⁽²⁸⁾ Tukiohjelmasta, jonka Italia on toteuttanut ammattikoulutuslaitosten uudistamiseksi 2 päivänä maaliskuuta 2005 tehdyssä komission päätöksessä 2006/225/EY (EUVL L 81, 18.3.2006, s. 25) todetaan, että kyseessä olevat koulutuslaitokset "tarjoavat ... institutionaalista koulutusta, jolla on sosiaalinen päämäärä. Tällainen koulutus on osa julkista koulutusjärjestelmää" (48 kohta) ja "niille on asiaa koskevien kansallisten ja alueellisten sääntöjen puitteissa annettu hoidettavaksi julkisen palvelun tehtävä sitovin asiakirjoin" (57 kohta).

Suhteellisuusperiaate

ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa olevat kaksi viimeistä edellytystä muodostavat yhdessä suhteellisuusperiaatetta koskevan arvioinnin. Tarkastellessaan, ylittävätkö toimenpiteet sen, mikä on tarpeen julkisen palvelun tehtävän tehokkaan täyttämisen varmistamiseksi, valvontaviranomainen huomauttaa ensinnäkin, että rahoituksen tarpeellisuus on kyseenalaista siihen liittyvien ehtojen puuttuessa. Toiseksi valvontaviranomainen huomauttaa, että tarvittavan rahoituksen määrää koskevaa objektiivista arviointia ei oletettavasti ole tehty. Valvontaviranomainen päätelee sen vuoksi, että vaikka muut edellytykset täyttyivät, tämä ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa oleva edellytys ei ole täyttynyt tässä tapauksessa.

4.3 Pöytäkirja

Valvontaviranomainen päätelee, että suora avustus (I jakson 2.1 kohdan a alakohta) ja lainatakaus (I jakson 2.1 kohdan d alakohta) eivät kumpikaan täytä edellytyksiä ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi ja että molemmat toimenpiteet ovat sen vuoksi ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomia.

5. Pöytäkirja

Valvontaviranomainen katsoo, että seuraavat toimenpiteet eivät ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiotukea:

- Tromsin läänin myöntämä hankerahoitus (I jakson 2.1 kohdan b alakohta)
- Tromsin läänin myöntämän lainan anteeksiantaminen (I jakson 2.1 kohdan c alakohta) ja
- Mälselvin kunnan laina (I jakson 2.1 kohdan e alakohta).

Valvontaviranomainen päätelee kuitenkin, että Norjan viranomaiset ovat panneet sääntöjenvastaisesti täytäntöön seuraavat tukitoimenpiteet:

- valtion talousarviosta myönnetty 4,5 miljoonan Norjan kruunun suora avustus (I jakson 2.1 kohdan a alakohta) ja
- Tromsin läänin myöntämä lainatakaus ilman takausmaksua (I jakson 2.1 kohdan d alakohta),

ja rikkoneet valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohtaa.

Kuvatut tukitoimenpiteet eivät täytä edellytyksiä ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi ja sen vuoksi ne eivät sovellu ETA-sopimuksen toimintaan.

Valvonta- ja tuomioistuintensopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 14 artiklasta seuraa, että valvontaviranomainen tekee päätöksen, jonka mukaan ETA-sopimuksessa vahvistettujen valtiontukisääntöjen kanssa yhteensopimaton sääntöjenvastainen tuki on perittävä takaisin edunsaajilta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tromsin läänin NLH:lle myöntämä hankerahoitus, Målselvin kunnan sille myöntämä laina sekä Tromsin läänin NAC:lle myöntämän lainan anteeksiantaminen eivät ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Valtion talousarviosta myönnetty 4,5 miljoonan Norjan kruunun suora avustus ja Tromsin läänin myöntämä lainatakaus ovat NAC:lle myönnettyä valtiontukea, joka ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Norjan viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 artiklassa tarkoitettun, NAC:lle sääntöjenvastaisesti maksetun tuen perimiseksi takaisin NAC:lta.

4 artikla

Tuki on maksettava takaisin viipymättä kansallisen oikeuden mukaisten menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan

päätöksen välitön täytäntöönpano. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko ja koronkorot, jotka lasketaan siitä alkaen, kun tuki asetettiin NAC:n käyttöön, siihen asti kun tuki on peritty takaisin. Korko on laskettava päätöksen N:o 195/04/KOL 9 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Norjan viranomaisten on ilmoitettava EFTAn valvontaviranomaiselle päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi-antamisesta.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Norjan kuningaskunnalle.

7 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 2009.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Per SANDERUD
Puheenjohtaja

Kristján A. STEFÁNSSON
Kollegion jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1061/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien pyykinpesukoneiden energiamerkinnän osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 314, 30. marraskuuta 2010)

Sivulla 47, asetuksen nimi

korvataan:

"DELEGOITU KOMISSIION ASETUS (EU) N:o 1061/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien pyykinpesukoneiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)"

seuraavasti:

"KOMISSIION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1061/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien pyykinpesukoneiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)".

Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1062/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EY täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 314, 30. marraskuuta 2010)

Sivulla 64, asetuksen nimessä:

korvataan:

"DELEGOITU KOMISSIION ASETUS (EU) N:o 1062/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EY täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)"

seuraavasti:

"KOMISSIION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1062/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)"

Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1060/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiamerkinnän osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 314, 30. marraskuuta 2010)

Sivulla 17, asetuksen nimi

korvataan:

"DELEGOITU KOMISSIION ASETUS (EU) N:o 1060/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)"

seuraavasti:

"KOMISSIION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1060/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)".

Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1059/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien astianpesukoneiden energiamerkinnän osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 314, 30. marraskuuta 2010)

Sivulla 1, asetuksen nimi

korvataan:

"DELEGOITU KOMISSIION ASETUS (EU) N:o 1059/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien astianpesukoneiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)"

seuraavasti:

"KOMISSIION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1059/2010,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien astianpesukoneiden energiamerkinnän osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)".

Sivulla 6, asetuksen liitteessä I olevan 1 kohdan 1 alakohdassa

korvataan: "IV vuotuinen energiankulutus (AE_c) kilowattitunteina vuodessa pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun ja laskettuna liitteessä VIII olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

V vuotuinen vedenkulutus (AWC) litroina vuodessa pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun ja laskettuna liitteessä VIII olevan 3 kohdan mukaisesti;"

seuraavasti: "IV vuotuinen energiankulutus (AE_c) kilowattitunteina vuodessa pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun ja laskettuna liitteessä VII olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

V vuotuinen vedenkulutus (AWC) litroina vuodessa pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun ja laskettuna liitteessä VII olevan 3 kohdan mukaisesti;"

Oikaistaan komission asetus (EU) N:o 61/2011, annettu 24 päivänä tammikuuta 2011, oliiviöljyn ja uutetun oliiviöljyn ominaisuuksista sekä niiden määritysmenetelmistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2568/91 muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 23, 27. tammikuuta 2011)

1. Sivulla 3, liitteessä I olevan taulukon luokassa 2 "Neitsytoliiviöljy", sarakkeessa "Aistinvarainen arvio Virheen mediaani (Md) (*)":

korvataan: "Md ≤ 2,5"

seuraavasti: "Md ≤ 3,5"

2. Sivulla 3, liitteessä I olevan taulukon luokassa 3 "Lamppuoliiviöljy", sarakkeessa "Aistinvarainen arvio Virheen mediaani (Md) (*)":

korvataan: "Md > 2,5 (2)"

seuraavasti: "Md > 3,5 (2)"

3. Sivulla 3, liitteessä I olevan taulukon alaviitteessä (2):

korvataan: "2,5"

seuraavasti: "3,5"

IV	<i>EY-sopimuksen, EU-sopimuksen ja Euratom-sopimuksen nojalla ennen 1. joulukuuta 2009 annetut säädökset</i>	
	★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 290/09/KOL, tehty 1 päivänä heinäkuuta 2009, liikennelentäjien koulutukseen Tromsin läänissä myönnetystä tuesta (Norja)	59

Oikaisuja

★	Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1061/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien pyykinpesukoneiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010)	69
★	Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1062/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EY täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010)	69
★	Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1060/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010)	70
★	Oikaistaan delegoitu komission asetus (EU) N:o 1059/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien astianpesukoneiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010)	70
★	Oikaistaan komission asetus (EU) N:o 61/2011, annettu 24 päivänä tammikuuta 2011, oliiviöljyn ja uutetun oliiviöljyn ominaisuuksista sekä niiden määritysmenetelmistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2568/91 muuttamisesta (EUVL L 23, 27.1.2011)	71

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI